

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2004-2005

9 maart 2005

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MIDDAGVERGADERING

ACTUELE VRAGEN

BELEIDSNOTA ENERGIE EN NATUURLIJKE RIJKDOMMEN 2004-2009

BELEIDSNOTA OPENBARE WERKEN 2004-2009

BELEIDSNOTA MOBILITEIT 2004-2009

VERZOEKSCRIFT TERUGBETALING ONTERECHT GEÏNDE HEFFINGEN OP LEEGSTAND EN VERKROTING

VERZOEKSCRIFT ILLEGALE TOEPASSING VAN STEDENBOUWWETGEVING DOOR OPENBARE BESTUREN

RESOLUTIE BETREFFENDE SOLIDARITEIT MET ALLOCHTONE WERKNEMERS IN VLAANDEREN

RESOLUTIE WERELDWIJD WAARBORGEN VAN DE RECHTEN VAN DE VROUW

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES – STEMMINGEN

Inhoud

Nr. 28

Woensdag 9 maart 2005
Middagvergadering

Actuele vragen (Regl. art. 82)

Actuele vraag van de heer Eloi Glorieux tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over het onderhoud van de bussen van De Lijn

Actuele vraag van de heer Carl Decaluwe tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de staking bij De Lijn Vlaams-Brabant

1

Actuele vraag van mevrouw Michèle Hostekint tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de resultaten van de VN-Vrouwenconferentie in New York

3

Actuele vraag van mevrouw Marijke Dillen tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het afsluiten van een nieuw sociaal akkoord met de Vlaamse social-profitsector

Actuele vraag van mevrouw Mieke Vogels tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de acties van de Witte Woede en de onderhandelingen op Vlaams niveau

5

Actuele vraag van de heer Kris Van Dijck tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over het stemgedrag van de Vlaamse vertegenwoordigers in de Nationale Delcrederedienst met betrekking tot de uitvoer van machines voor een munitiefabriek in Tanzania

8

Actuele vraag van de heer Herman De Reuse tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de mogelijke gevolgen van de beslissing van de Belgische Wielrijdersbond om af te stappen van een eigen dopingrechtspraak

Actuele vraag van de heer Bart Caron tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over maatregelen om het Vlaamse dopingdecreet aan te passen aan de afspraken van het Wereld Anti-Doping Agentschap

10

Actuele vraag van de heer Jan Verfaillie tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de gevolgen voor de lokale besturen van het federaal akkoord in de social-profitsector

12

Beleidsnota Energie en Natuurlijke Rijkdommen 2004-2009, ingediend door de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur – 85 (2004-2005) – Nrs. 1 tot 4

Bespreking

13

Sprekers: de heren Pieter Huybrechts, Carl Decaluwe, Marc van den Abeelen, Bart Martens en Eloi Glorieux en minister Kris Peeters

Beleidsnota Openbare Werken 2004-2009, ingediend door de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur – 130 (2004-2005) – Nrs. 1 tot 4	
Bespreking	22
Sprekers: de heren Jan Peumans, Jan Penris, Jos Stassen, Frans Peeters, Marc van den Abeelen en Herman Lauwers	
Moties van orde	
Voorstellen tot spoedbehandeling	29
Spreker: mevrouw Marijke Dillen	
Beleidsnota Openbare Werken 2004-2009, ingediend door de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur – 130 (2004-2005) – Nrs. 1 tot 4	
Bespreking (Voortzetting)	29
Sprekers: de heren Eloi Glorieux, Rudi Daems en Jan Peumans en minister Kris Peeters	
Beleidsnota Mobiliteit 2004-2009, ingediend door mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen – 131 (2004-2005) – Nrs. 1 tot 3	
Bespreking	34
Sprekers: de heren Frans Peeters en Jan Penris, mevrouw Marleen Van den Eynde, de heer Johan Sauwens, mevrouw Annick De Ridder, de heren Flor Koninckx, Eloi Glorieux en Jan Peumans, minister Kathleen Van Brempt en de heren Carl Decaluwe en Robert Voorhamme	
Verzoekschrift over de terugbetaling van onterecht geïnde heffingen op leegstand en verkrotting – 157 (2004-2005) – Nr. 1	
Verslag	47
Verzoekschrift over de illegale toepassing van de stedenbouwwetgeving door openbare besturen – 216 (2004-2005) – Nr. 1	
Verslag	48
Voorstel van resolutie van de heer Jos Stassen en mevrouw Mieke Vogels betreffende de solidariteit met de allochtone werknemers in Vlaanderen – 228 (2004-2005) – Nr. 1	
Voorstel tot spoedbehandeling	48
Voorstel van resolutie van de dames Marijke Dillen, Gerda Van Steenberge en Marie-Rose Morel over het wereldwijd waarborgen van de rechten van de vrouw naar aanleiding van het gewelddadig optreden in Turkije tegen vrouwen die manifesteerden voor meer rechten en tegen onderdrukking, seksuele uitbuiting en geweld – 230 (2004-2005) – Nr. 1	
Voorstel tot spoedbehandeling	48
Spreker: mevrouw Marijke Dillen	
Met redenen omklede motie van de heren Jos De Meyer, Karlos Callens, Jacky Maes, Mark Demesmaecker en Bart Martens en mevrouw Tinne Rombouts tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid 2004-2009 – 105 (2004-2005) – Nr. 2	
Stemming over het amendement	
Hoofdelijke stemming	50
Sprekers: de heren Ludwig Caluwé, Jef Tavernier, Joris Van Hauthem en Luc Van den Brande	

<p>Met redenen omklede motie van de heren Frans Wymeersch en Stefaan Sintobin tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid 2004-2009 – 105 (2004-2005) – Nr. 3 Hoofdelijke stemming</p>	54
<p>Met redenen omklede motie van de dames Joke Schauvliege en Sabine Poleyn, de heer André Van Nieuwkerke, mevrouw Stern Demeulenaere, de heer Rudi Daems en mevrouw Hilde Crevits tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Duurzame Ontwikkeling 2004-2009 – 109 (2004-2005) – Nr. 2 Hoofdelijke stemming</p>	56
<p>Met redenen omklede motie van mevrouw Marleen Van den Eynde en de heren Frans Wymeersch, Stefaan Sintobin, Wim Van Dijk en Pieter Huybrechts tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Leefmilieu en Natuur 2004-2009 – 139 (2004-2005) – Nr. 2 Hoofdelijke stemming</p>	57
<p>Met redenen omklede motie van de heren Erik Matthijs, Patrick Lachaert en Jos Bex, mevrouw Hilde Crevits, de heer Bart Martens en mevrouw Stern Demeulenaere tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Leefmilieu en Natuur 2004-2009 – 139 (2004-2005) – Nr. 3 Hoofdelijke stemming Sprekers: de heren Jef Tavernier, André Van Nieuwkerke, Jan Loones en Jan Verfaillie</p>	58
<p>Met redenen omklede motie van de heer Rudi Daems tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Leefmilieu en Natuur 2004-2009 – 139 (2004-2005) – Nr. 4 Hoofdelijke stemming</p>	62
<p>Met redenen omklede motie van de heren Pieter Huybrechts, Jan Penris, Johan Deckmyn en Freddy Van Gaever en mevrouw Agnes Bruyninckx tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Energie en Natuurlijke Rijkdommen 2004-2009 – 85 (2004-2005) – Nr. 2 Hoofdelijke stemming</p>	63
<p>Met redenen omklede motie van de heren Carl Decaluwe, Jan Peumans, Marc van den Abeelen en Bart Martens tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Energie en Natuurlijke Rijkdommen 2004-2009 – 85 (2004-2005) – Nr. 3 Hoofdelijke stemming</p>	65
<p>Met redenen omklede motie van de heren Eloi Glorieux en Rudi Daems tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Openbare Werken 2004-2009 – 130 (2004-2005) – Nr. 2 Hoofdelijke stemming</p>	66
<p>Met redenen omklede motie van de heren Frans Peeters, Marc van den Abeelen, Bart Martens, Jan Peumans en Herman Lauwers tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Openbare Werken 2004-2009 – 130 (2004-2005) – Nr. 3 Hoofdelijke stemming</p>	68

- Met redenen omklede motie** van de heren Herman Lauwers, Frans Peeters, Marc van den Abeelen en Jan Peumans tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Mobiliteit 2004-2009
 – 131 (2004-2005) – Nr. 2
 Hoofdelijke stemming 69
- Met redenen omklede motie** van mevrouw Mieke Vogels tot besluit van de op 22 februari 2005 door de dames Mieke Vogels en Patricia Ceysens in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het vervangen van de wachtlijsten voor personen met een handicap door een centrale registratie van zorgvragen
 – 209 (2004-2005) – Nr. 1
 Hoofdelijke stemming 70
- Met redenen omklede motie** van de dames Marijke Dillen, Gerda Van Steenberge en Greet Van Linter en de heren Felix Strackx en Eric Tack tot besluit van de op 22 februari 2005 door de dames Mieke Vogels en Patricia Ceysens in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het vervangen van de wachtlijsten voor personen met een handicap door een centrale registratie van zorgvragen
 – 213 (2004-2005) – Nr. 1
 Hoofdelijke stemming 74
- Met redenen omklede motie** van de heren Jan Penris, Werner Marginet, Jurgen Verstrepen, Erik Arckens en Johan Deckmyn tot besluit van de op 24 februari 2005 door de heer Jan Penris in commissie gehouden interpellatie tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de onduidelijkheid betreffende de bijdrage van de Vlaamse Gemeenschap aan grote cultuurprojecten, in het bijzonder met betrekking tot het ‘Museum aan de Stroom’-project in Antwerpen
 – 217 (2004-2005) – Nr. 1
 Hoofdelijke stemming 75
 Sprekers: de heren Jan Penris en Jos Stassen
- Met redenen omklede motie** van de heren Jurgen Verstrepen, Werner Marginet, Stefaan Sintobin en Erik Arckens tot besluit van de op 24 februari 2005 door de heer Jurgen Verstrepen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de oproep van de minister om politici te weren uit amusementsprogramma’s op televisie
 – 219 (2004-2005) – Nr. 1
 Hoofdelijke stemming 78
 Spreker: de heer Jurgen Verstrepen
- Regeling van de werkzaamheden** 80

VOORZITTER: De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.35 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

AANWEZIG

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Louis Bril, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Norbert De Batselier, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Kurt De Loor, Mark Demesmaeker, Marnic De Meulemeester, Stern Demeulenaere, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Kathleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Herman Reynders, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Bart Somers, Jos Stassen, Steve Stevaert, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Steven Vanackere, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Gracienne Van Nieuwenborgh, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Jan Verfaillie,

Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Rob Verreycken, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Jaak Gabriels, Roland Van Goethem: gezondheidsredenen;

Stefaan De Clerck, Miet Smet: buitenslands;

Cathy Berx, An Michiels, Dany Vandebossche: ambtsverplichtingen.

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

Anissa Temsamani, Jul Van Aperen.

ACTUELE VRAGEN (Regl. art. 82)

Actuele vraag van de heer Eloi Glorieux tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over het onderhoud van de bussen van De Lijn

Actuele vraag van de heer Carl Decaluwe tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de staking bij De Lijn Vlaams-Brabant

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heer Glorieux tot mevrouw Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over het onderhoud van de bussen van De Lijn, en van de heer Decaluwe tot minister Van Brempt, over de staking bij De Lijn Vlaams-Brabant.

De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux (Op de tribune): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's,

Glorieux

mijn vraag gaat over het sociale conflict dat bij De Lijn in Vlaams-Brabant bezig is. Aan de basis ligt een probleem bij de stelplaats van De Lijn in Asse. Tot mijn grote tevredenheid ben ik al vele jaren een dagelijks gebruiker van De Lijn. Het personeel van de maatschappij is doorgaans vriendelijk en behulpzaam. De jongste tijd echter klinkt door hun woorden dikwijls toch wat wrevel door over de stress ten gevolge van de werkomstandigheden. Ze hebben het dan over de gebrekkige doorstroming. Ze staan vaak in files, waardoor op andere momenten de verloren tijd moet worden ingewonnen. En ze hebben het ook over het gebrekkige onderhoud van de bussen.

Onlangs is een chauffeur van De Lijn beboet omdat hij te snel reed. Achteraf is gebleken dat zijn snelheidsmeter al een hele tijd defect was maar niet werd hersteld. Een andere chauffeur klaagde over het feit dat de verwarming in zijn autobus niet werkte, waardoor hij de banbliksems van de reizigers over zich heen kreeg. Onlangs viel een bus in panne. De passagiers werden door een reservebus opgehaald, maar die viel amper enkele kilometers verder ook in panne. De vakbonden wijzen erop dat dit geen toevallige samenloop van omstandigheden is. Het is een structureel probleem. Sinds de jaren tachtig is het onderhoudspersoneel niet toegenomen, terwijl het aantal afgelegde kilometers is verdubbeld.

Gaat het om een structureel probleem, zoals de vakbonden stellen? Welke gevolgen heeft dat voor de veiligheid? Beperkt het probleem zich tot de stelplaats in Asse, of gaat het om een algemeen probleem? Wat zal de minister ondernemen om het probleem weg te werken?

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, in tegenstelling tot de heer Glorieux ben ik geen gebruiker van het openbaar vervoer in Vlaams-Brabant. De heer Glorieux heeft enkele punten aangehaald. Het toppunt van hilariteit bestond erin dat gisteren de CCOD met het openbaar vervoer, de bus, haar eisen kracht wilde bijzetten bij de zetel in Vlaams-Brabant in Leuven en dat de bus in panne viel. Het kon geen betere illustratie zijn van het feit dat er wel degelijk een probleem bestaat.

Mevrouw de minister, we werden geconfronteerd met een dagenlange staking. Er zijn een aantal vakbondseisen naar voren gehaald. Zo zou het onderhoud van de bussen te wensen overlaten. Vandaag is de staking beëindigd. Ik heb begrepen dat een negental interimarbeiders zullen worden aangevraagd om de onderhoudsproblemen op te lossen. Het is belangrijk te vermelden dat de problemen die zich in Vlaams-Brabant stellen, ook op andere plaatsen zouden bestaan.

De voorbije periode heeft men een ongeziene inspanning geleverd. Zo werden er nieuwe bussen aangekocht. Men heeft de basismobiliteit sneller geïmplementeerd dan de investeringen het toelieten. We weten dat dit in Vlaams-Brabant altijd een probleem is geweest. De voorbije regering heeft inspanningen geleverd. De gemiddelde ouderdom van de bussen is de voorbije periode teruggebracht van 9,5 tot 6,5 jaar. Ik stel vast dat de nieuwe bussen slechts om de 15.000 kilometer een onderhoud nodig hebben, terwijl dat vroeger om de 10.000 kilometer nodig was. Er zijn dus wel degelijk inspanningen gebeurd. Als organisatie kan men dikwijls niet snel genoeg de evolutie op het veld volgen.

Ik heb een concrete vraag. Welke lessen trekt u uit de stakingen? Bent u bereid om conform het regeerakkoord een grondige audit van de problematiek in Vlaams-Brabant te laten verrichten om dergelijke voorvallen te voorkomen en een tijdsplan uit te stippelen zodat de problemen a rato van belangrijkheid kunnen worden opgelost alvorens het bussempark almaar uit te breiden?

De voorzitter: Minister Van Brempt heeft het woord.

Minister Kathleen Van Brempt (*Op de tribune*): Ik dank de vraagstellers omwille van het bijzonder belang van de vragen. We zullen er later nog op terugkomen. Ik wens wel het onderscheid te maken tussen de problemen die te maken hebben met overcapaciteit en de problemen die te maken hebben met de rij- en rusttijden. Het openbaar vervoer staat immers nog veel te vaak met de gewone auto's in de file.

Ik vraag in het bijzonder aan de heer Glorieux om dit onderscheid duidelijk te maken. Het ene vereist wel degelijk een aantal structurele aanpassingen. Daar zal ik de komende maanden beleidsma-

Van Brempt

tig sterk de nadruk op leggen. Wat is gebeurd in Vlaams-Brabant, is geen structureel, maar wel een tijdelijk probleem. Een aantal functies zijn tijdelijk niet ingevuld, zoals onderhoudsfuncties in een aantal stelplaatsen. Dat heeft tot gevolg gehad dat er zich op het terrein een aantal incidenten hebben afgespeeld. Het is dus geen structureel probleem. De middelen zijn in alle entiteiten voorhanden om het nodige onderhoud te doen aan het hele bussempark.

Er is geen probleem van veiligheid, noch voor de buschauffeurs noch voor de klanten. De Lijn heeft een uitgebreid intern auditsysteem om ervoor te zorgen dat de veiligheid niet in het gedrang komt.

Wat de specifieke situatie in Vlaams-Brabant betreft, wens ik geen beleidsconclusies te trekken. Aangezien het hier om een autonoom overheidsbedrijf gaat, moet het management van De Lijn op een aantal mankementen op het terrein inspelen. De gemaakte afspraken hebben iedereen tevreden gesteld. Een aantal aanwervingen zullen versneld worden doorgevoerd. Bovendien zullen een tweetal interimkrachten worden aangeworven om de acute nood te lenigen.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Ik vind het hoopgevend dat het hier niet om een structureel probleem voor heel Vlaanderen gaat. Uit de gesprekken die ik met betrokkenen heb gevoerd, heb ik evenwel afgeleid dat de personeelssituatie in Vlaams-Brabant reeds een oud probleem is. Het is betreurenswaardig dat een oplossing door middel van een staking moet worden afgedwongen. Dit probleem kon in feite op een vrij eenvoudige manier worden opgelost. Ik weet niet wie in de fout is gegaan. Ik wil me daarover niet uitspreken. Volgens mij vergen de bijkomende ritten ook bijkomende onderhoudsinspanningen.

Wat het openbaar vervoer betreft, hebben politici in het verleden steeds opnieuw de pluimen op hun hoed gestoken. Nu er iets misloopt, moet het management het blijkbaar oplossen. Dit hoor ik niet graag vertellen.

Het management weet maar al te goed dat De Lijn niet over voldoende geld beschikt om alle dossiers

op te volgen. We moeten de basismobiliteit grondig evalueren. Op zich gaat het om een positief gegeven. Indien we de basismobiliteit verder willen uitbouwen, moeten we ervoor zorgen dat de rest kan volgen. Mijn pleidooi voor een grondige evaluatie is niet strijdig met het Vlaams regeerakkoord. We moeten in voldoende middelen voor De Lijn voorzien. De Lijn moet niet enkel de bussen laten rijden, maar ook de nodige begeleidende maatregelen treffen.

De voorzitter: Minister Van Brempt heeft het woord.

Minister Kathleen Van Brempt: Ik snap niet waarom er plots verwarring is ontstaan. Ik heb nog nooit een minister met de vakbonden over een sociaal conflict bij De Lijn weten onderhandelen. Dat is nog nooit gebeurd. Ik voer die onderhandelingen niet. Ik ben niet van plan om die onderhandelingen in de toekomst te voeren. Indien zich een sociaal conflict voordoet, moet het management de onderhandelingen voeren.

Ik heb in de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie al meermaals aangekondigd dat de basismobiliteit in de loop van 2005 zal worden geëvalueerd. Ik ben zelf vragende partij. Tijdens die evaluatie zullen we nagaan of de andere budgetten de invoering van de basismobiliteit kan volgen.

Ik vind evenwel niet dat we dit incident met deze evaluatie mogen verwarren. Zeker in Vlaams-Brabant situeren de echte uitdagingen zich op het vlak van de rij- en rusttijden en van de veel te beperkte doorstroming van het openbaar vervoer in de stedelijke gebieden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Michèle Hostekint tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de resultaten van de VN-Vrouwenconferentie in New York

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Hostekint tot mevrouw Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Soci-

Voorzitter

ale Economie en Gelijke Kansen, over de resultaten van de VN-Vrouwenconferentie in New York.

Mevrouw Hostekint heeft het woord.

Mevrouw Michèle Hostekint (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, gisteren, op 8 maart 2005, heeft de Internationale Vrouwendag plaatsgevonden. Traditioneel wordt tijdens deze dag voor de rechten van vrouwen in heel de wereld gestreden. Ook in de 21e eeuw worden voornamelijk vrouwen nog steeds het slachtoffer van armoede en van geweld. Vaak gaat het hier om seksueel geweld en om geweld binnen het gezin.

De Internationale Vrouwendag is niet onopgemerkt voorbijgegaan. Dit is voornamelijk te danken aan de voorstelling van het 'Vrouwencharter voor een andere wereld'. Dit charter is gisteren voor de eerste maal voorgesteld. Gezien zijn gemeenschappelijk en internationaal karakter, gaat het hier om een uniek document dat vrouwen meer rechten moet geven. Hier en daar wordt zelfs voorzichtig over een 'Internationaal verdrag van de rechten van de vrouw' gesproken. Het document is uniek omdat er over heel de wereld meer dan 5.600 vrouwenorganisaties aan hebben gewerkt. Het is als een estafette rondgedragen. In ons land hebben de lokale vrouwenmarsen deze estafetteploeg verzorgd.

De nood aan meer vrouwenrechten bleek nog maar eens tijdens de 49e zitting van de VN-Vrouwenconferentie, die deze week eindigt in New York. Tijdens de conferentie wordt een evaluatie gehouden van de vooruitgang van de gelijkheid tussen mannen en vrouwen in de voorbije 10 jaar, maar het was vooral de bedoeling het actieplan van Peking te verstevigen.

In de pers werd, jammer genoeg, vooral aandacht besteed aan de omvangrijke Belgische delegatie. Uit de ernstiger persberichten heb ik de ultraconservatieve houding van de Amerikaanse regering onthouden.

Van bij de aanvang van de conferentie lieten de Verenigde Staten weten dat ze een aantal verworvenheden van Peking, vooral met betrekking tot de seksuele rechten van vrouwen en met name het recht op abortus, willen terugschroeven. Hierover ontstond dan ook enige controverse. Mevrouw de

minister, we weten dat ons land een stevige, progressieve reputatie heeft inzake gelijke rechten en gelijke kansen. Hebt u hieromtrent enig initiatief genomen? Zo ja, kunt u de resultaten van uw initiatief en de huidige stand van zaken toelichten?

Ik las ook dat u in New York hebt gepleit voor een speciale VN-rapporteur. Ook daarover had ik graag enige toelichting gekregen.

De voorzitter: Minister Van Brempt heeft het woord.

Minister Kathleen Van Brempt (*Op de tribune*): Mevrouw Hostekint, ik betreur samen met u – en ik denk samen met een ruime meerderheid in dit parlement – dat een dergelijke belangrijke commissie in een verkeerd daglicht werd gesteld. Ik wil benadrukken dat de Vlaamse delegatie niet overdreven groot was. Er waren twee afgevaardigden van het parlement: iemand van de meerderheid en iemand van de oppositie. Er is zeer nuttig en belangrijk werk geleverd, maar daar wordt soms te weinig aandacht aan besteed.

Vooraf door de Verenigde Staten worden de beslissingen van Peking van 10 jaar geleden onder vuur genomen. De VS willen vooral de eisenbundel met betrekking tot de seksuele en reproductieve rechten onderuithalen.

De Europese Unie heeft, onder het voorzitterschap van Luxemburg, in New York het initiatief genomen de betrokken ministers samen te brengen om een duidelijk standpunt te formuleren. Ik heb duidelijk verwoord dat voor ons de afspraken van Peking het minimum minimum zijn. We kunnen niet naar huis gaan met minder dan een bevestiging van die afspraken. Dat standpunt werd ook gedeeld door de Europese Unie.

De echte conclusies worden pas op het einde van de week geformuleerd. Vandaag zijn de Verenigde Staten – met uitzondering van Qatar en Egypte, die de VS wel hebben gesteund – geïsoleerd in het debat. Dat betekent dat de kans zeer groot is dat we een politieke verklaring zullen hebben die Peking+10 bevestigt.

Ook het dossier over de VN-rapporteur is nog niet afgerond. Ik ben vragende partij om een VN-rapporteur aan te stellen. Vandaag stellen we vast dat er in de wereld helemaal nog geen gelijke rechten

Van Brempt

zijn. In Vlaanderen hebben we dat wel gerealiseerd. Bij mijn weten is er geen wetgeving meer die expliciet discriminerend is op het vlak van gender. In de wereld is de situatie anders: de lijst van discriminerende wetgeving is erg lang.

We hebben de voorbije 10 jaar onvoldoende vooruitgang geboekt. Een VN-rapporteur, die een update maakt van de situatie in de verschillende landen en de landen ook vooruit helpt, kan een goede praktische oplossing bieden voor de beperkte vooruitgang. De resolutie is ingediend. België was ook achter de schermen bijzonder actief om te lobbyen. Ik hoop dat de resolutie tegen het einde van de week wordt goedgekeurd. (*Applaus bij sp.a-spirit*)

De voorzitter: Mevrouw Hostekint heeft het woord.

Mevrouw Michèle Hostekint: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben verheugd over de initiatieven die u hebt genomen en wacht met belangstelling de definitieve resultaten af.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Marijke Dillen tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het afsluiten van een nieuw sociaal akkoord met de Vlaamse social-profitsector

Actuele vraag van mevrouw Mieke Vogels tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de acties van de Witte Woede en de onderhandelingen op Vlaams niveau

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van mevrouw Dillen tot mevrouw Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het afsluiten van een nieuw sociaal akkoord met de Vlaamse social-profitsector, en van mevrouw Vogels tot minister Vervotte, over de acties van de Witte Woede en de onderhandelingen op Vlaams niveau.

Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, dames en heren ministers, geachte leden, de witte woede heeft een akkoord bereikt met de federale ministers Demotte en Van den Bossche aangaande de loons- en arbeidsvoorwaarden in de sector. Mevrouw de minister, het mag gezegd zijn, dit akkoord is niet zonder succes want terwijl de federale regering aanvankelijk een budget van ongeveer 94 miljoen euro had vrijgemaakt voor de akkoorden terzake, zijn de vakbonden erin geslaagd een bedrag van 471 miljoen euro te bemachtigen om hun eisen in te willigen.

Nu ligt de bal in het kamp van de Vlaamse Regering, bij u en minister Vandenbroucke, om een akkoord te bereiken met de sectoren die behoren tot de Vlaamse bevoegdheden, ik denk aan de gehandicaptensector, de kinderopvang, de jeugdinstituten, de thuiszorg enzovoort. In ieder geval staan de vakbonden nog altijd zeer scherp. Het hoofd van de belangrijkste vakbond in dit dossier was zeer duidelijk in zijn verklaring na het afsluiten van het federaal akkoord. Hij zei: nu beginnen we aan onze tweede oorlog.

Mevrouw de minister, de verwachtingen liggen zeer hoog en het zullen zeker geen gemakkelijke onderhandelingen worden. De vakbonden staan zeer scherp: ze hebben een akkoord met een behoorlijk succes bereikt met de federale regering. Ik hoef er geen tekening bij te maken dat ze de Vlaamse Regering en de federale regering tegen elkaar zullen uitspelen. Vanuit de onderhandelingspositie van de vakbonden is dit vrij logisch. Het is ook vrij logisch dat de vakbonden u zullen herinneren aan uw verleden als vakbondsvrouw, die altijd zeer consequent en met grote overtuigingskracht de rechten van de werknemers in uw dossiers hebt verdedigd. Ze hopen dat de werknemers door u op een even consequente wijze zullen worden verdedigd in dit dossier.

Nog meer vanzelfsprekend is dat de vakbonden zullen verwijzen naar uw schitterend verkiezingsprogramma op dit punt, dat vol stond met prachtige beloften aan de sector. Hier staan uw persoonlijke geloofwaardigheid, die van de minister-president en van de hele CD&V op het spel. Uw partij profileerde zich als de redder van Welzijn, als de partij die alle probleemdossiers zou oplossen. Mevrouw de minister, de verwachtingen zijn zeer hoog

Dillen

gespannen. Samen met de vakbonden ben ik zeer benieuwd hoe u de daad bij het woord zult voegen in dit dossier, hoe u al uw zeer mooie beloften zult nakomen.

Ik heb gisteren uw verkiezingsprogramma specifiek wat dit onderwerp betreft, nog eens nagelezen. Het zijn stuk voor stuk beloftes waar ook mijn fractie zich achter kan scharen. Ik ben heel benieuwd hoe u al deze mooie beloftes in daden gaat omzetten.

De vakbonden eisen, blijkens de verklaringen die we vandaag nog konden lezen in de pers, dat de onderhandelingen onmiddellijk worden voortgezet. Corrigeer me indien ik het bij het verkeerde eind heb, maar uit gegevens waarover ik beschik, blijkt dat u en uw Vlaamse Regering eigenlijk van plan zijn om de onderhandelingen min of meer op te schorten tot de besprekingen over de meerjarenbegroting zijn afgerond. De vakbonden zijn niet bereid dit geduld aan de dag te leggen.

De belangrijkste vakbond in dit dossier, de LBC stelt: 'Het mag misschien de ambitie van sommigen zijn om voor uitstel te zorgen. Maar voor ons betekent dit niet: eindeloos geduld. De Vlaamse Regering is bij dezen gewaarschuwd. We gaan door om iedereen onder druk te zetten. Scenario's die de gesprekken pas over anderhalve maand laten starten, kunnen voor ons niet.'

De LBC heeft heel duidelijk laten verstaan op Vlaamse niveau minimaal te willen bereiken wat ze federaal in de wacht heeft gesleept. De vakbonden hebben een heel concreet verlanglijstje. Ze willen loonsverhoging. Ik kan hen daar alleen maar in steunen, net als in hun eis tot vermindering van de arbeidsdruk. Ook willen ze dat er 6.000 bijkomende jobs worden gecreëerd. Dat zou in totaal meer dan 800 miljoen euro kosten.

Mevrouw de minister, wanneer gaat u beginnen te onderhandelen? Bent u bereid hiervoor de noodzakelijke financiële middelen vrij te maken?

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, ik wil me aansluiten bij deze vragen aan minister Vervotte. Het sociaal akkoord dat maandag werd goedgekeurd door de vakbonden

is goed voor 471 miljoen euro per jaar op kruissnelheid. Het bevat drie ingrediënten. Een eerste is meer tewerkstelling, wat erg belangrijk is, ook voor de afbouw van de wachtlijsten. Een tweede is een betere verloning, door een extra pensioenpijler en een extra krediet van 300 à 400 euro. Een derde is minder werkbelasting, door een bijkomend aantal verlofdagen.

Mevrouw de minister, het is duidelijk dat de vakbonden op hetzelfde elan willen doorgaan wanneer ze met de Vlaamse overheid komen onderhandelen. U weet dat het minimumpakket dat ze aan de Vlaamse Regering zullen vragen een kopie zal zijn van wat er federaal is overeengekomen. Ook aan de Vlaamse overheid zal dus bijkomende tewerkstelling, een extra pensioenpijler en een extra premie worden gevraagd. Ook inzake arbeidsduurverkortings is op Vlaams niveau het laatste woord zeker nog niet gezegd.

Op 24 februari, de dag dat de vakbonden met hun staking begonnen, stond ik hier ook. U hebt toen verklaard dat u niet het voortouw zou nemen, maar rustig zou afwachten wat er federaal zou gebeuren. Ook zei u dat de Vlaamse Regering wil wachten tot er duidelijkheid is over de meerjarenbegroting vooraleer ze de onderhandelingen wil aangaan.

Deze ochtend verklaarde uw buurvrouw, vice-minister-president Moerman, nog in een interview dat ze bij dat standpunt blijft. Voor haar is er absoluut geen haast bij om met de vakbonden te gaan onderhandelen en moet er integendeel eerst een duidelijk zicht zijn op die meerjarenbegroting. Mevrouw de minister, bent u het daarmee eens?

Ik zou daar op twee vlakken ongelooflijk veel problemen mee hebben. Ten eerste lijkt het me onverantwoord die zaak te rekken. De stakingen zijn nu even opgeschort, maar zullen snel opnieuw opflakkeren als u niet snel rond de tafel gaat zitten. De sector heeft nu al tien dagen staking achter de rug. Het is een sector die met mensen werkt. Daarom kan dit niet worden gerekt. Ten tweede wil ik u vragen u alstublieft niet te laten verleiden tot een budgettaire discussie. Dit is geen budgettaire, maar een politieke discussie. Als CD&V-minister bent u gegaan voor meer middelen voor de zorgsector. Het is nu dat u deze beslissing politiek moet nemen.

Andere beslissingen worden door andere ministers ook vanuit politiek oogpunt genomen. Als bijvoor-

Vogels

beeld de hele Vlaamse Regering achter een plan gaat staan voor de ontwikkeling van de buurt rond Zaventem, wat absoluut terecht is, dan kost dat ook geld maar wordt er niet gewacht tot de meerjarenbegroting klaar is om in dat geld te voorzien.

In de politiek moet u nu eenmaal voorafnemingen doen, die u dan bij het opstellen van de meerjarenbegroting moet afdwingen en inschrijven. Uw groot probleem is echter dat in het regeerakkoord niets staat over social-profitakkoorden met de Witte Woede. In het vorige regeerakkoord was dat wel het geval. U moet dus nu van uw collega's de politieke bereidheid afdwingen om te investeren in de zorg, tenminste als u trouw wilt blijven aan uw verkiezingsprogramma en als u hard wilt maken dat een regering met CD&V meer oog en vooral meer middelen voor zorg over heeft.

Mevrouw de minister, daarom twee duidelijke vragen. Bij een vorige gelegenheid hebt u gezegd dat u niet op de hoogte was van het feit dat mevrouw Van den Bossche beslist had niet meer verder te praten. Uw partij zit niet in de federale regering, wat een handicap is. Was u op de hoogte van het pakket dat tijdens de eindronde van de onderhandelingen op federaal niveau op tafel lag? Dat pakket heeft immers heel wat implicaties voor Vlaanderen. De tweede vraag is evenwel de belangrijkste. Houdt u nog steeds vast aan het standpunt pas officieel met onderhandelingen te zullen beginnen wanneer de meerjarenbegroting klaar is? *(Opmerkingen)*

De voorzitter: Minister Vervotte heeft het woord.

Minister Inge Vervotte *(Op de tribune)*: Mijnheer de voorzitter, collega's, met betrekking tot de onderhandelingen en de eisen van de vakbonden van de social profit heb ik al meermaals gesteld wat onze bedoeling is. We wensen het op een inhoudelijke manier aan te pakken. Dat betekent dat een akkoord in essentie een antwoord moet bieden op de uitdagingen, zowel in de sector als in de maatschappij in het algemeen.

Dat is ook de reden waarom we al heel vroeg begonnen zijn met enkele technische werkgroepen en dat we zelf een aantal elementen op tafel hebben gelegd. Een van die elementen is meer tewerkstelling om een uitbreidingsbeleid te kunnen realiseren. We hebben met de technische werkgroepen

ook bekeken hoe het gesteld is met de werkdruk, welke loonperspectieven moeten worden geboden om de sector in de toekomst aantrekkelijk te houden, wat we moeten doen met de pensioenpijler en andere elementen.

Mijn uitgangspunt is altijd geweest, en zal altijd blijven, dat dit akkoord, dat niet lichtzinnig mag worden afgesloten aangezien het handelt over vijf jaar, een antwoord moet bieden op de problemen die vandaag in de sector bestaan, maar ook op de toekomstige uitdagingen in de sector en in de maatschappij in het algemeen.

U zei dat er een politiek probleem zou zijn, omdat dit niet opgenomen is in het regeerakkoord, wat ook te maken heeft met de budgetten. Elke beslissing van de Vlaamse Regering die grote financiële impact heeft en handelt over meerdere jaren, wordt besproken bij de opmaak van de meerjarenbegroting. We hebben met de Vlaamse Regering heel duidelijk een lijn getrokken. We kunnen geen engagementen ondertekenen als we niet zeker zijn dat we ze ook kunnen honoreren en uitvoeren.

Dat blijft het standpunt van de Vlaamse Regering, ook na de nieuwe bespreking verleden vrijdag. Ik heb overleg gepleegd met de ministers Demotte en Van den Bossche, om te bekijken of er raaklijnen zijn, of onze bekommernissen dezelfde zijn, en of we dezelfde elementen zien in de uitdagingen waar de sector voor staat. We hebben vorige week een heel constructief gesprek gevoerd over de toekomstvisie op de sector. Zoals reeds werd aangekondigd, zal ik deze week de nationaal secretarissen van de vakbonden ontmoeten en begin volgende week de werkgevers. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik dank u voor het antwoord, maar u hebt me weinig duidelijkheid verschaft. Ik heb de verklaring van de LBC-topman letterlijk geciteerd. De mensen willen nu onmiddellijk voort onderhandelen, zo niet worden de stakingen, die tijdelijk werden opgeschort, voortgezet.

Uit uw antwoord blijkt dat u dit dossier verder op de lange baan schuift – al hebt u dat niet met zoveel woorden gezegd. Ik betreur dit, want niet ik, maar u hebt zeer grote verwachtingen gecreëerd ten aanzien van de sector. Uw partij heeft zich voorgedaan

Dillen

als de redder van de welzijnssector. De vele mooie verkiezingsbeloften die we nog steeds kunnen lezen, dreigen als een boemerang terug te komen.

Ik citeer even een belangrijke krant: 'Koppel dat aan de verregaande tegemoetkomingen van de federale regering en je kan de tactiek van de LBC zo voorspellen. Kan de christen-democrate Inge Vervotte minder toestaan aan een christelijke vakbond dan de socialistische excellenties Van den Bossche en Demotte?'

Mevrouw de minister, het antwoord is duidelijk: neen, uiteraard kan dat niet. Dat is trouwens terecht, want de mensen uit de sector formuleren al jarenlang terecht hun eisen. Ze verwachten van u een oplossing. Ze hebben recht op die oplossing. Ik doe een beroep op uw geweten en vraag u om dit dossier niet op de lange baan te schuiven, maar om te zorgen voor een spoedige oplossing in het belang van het personeel en van de zorgvragenden die allesbehalve gediend zijn met stakingen. Ik blijf erbij dat het personeel terecht eisen stelt, die ieder van ons die eerlijk is, wel moet onderschrijven. Lost u dit probleem dus zo vlug mogelijk op. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik was blij met het eerste deel van uw antwoord. U stelt dat u als vertrekpunt een antwoord wenst te formuleren op de reële noden van de sector. Vandaar dat ik lang geleden ben begonnen met technische werkgroepen. U zou nu ongeveer moeten weten wat de reële noden en behoeften inhouden, waardoor er geen enkele reden meer is om de onderhandelingen op de lange baan te schuiven. Of u komt op voor de sector door op tafel te slaan, op de noden te wijzen en realisaties te eisen, of u staat achter de meerjarenbegroting. Deze laatste optie klinkt door in het tweede deel van uw antwoord, dat veel minder rooskleurig is. Als u goed kijkt, zult u merken dat uw collega's al grote voorafnames hebben gedaan. U zult dus blij moeten zijn met de kruimels die overblijven. Ik herhaal dat u moet kiezen tussen het realiseren van een oplossing voor de reële noden, die u onderschrijft, of het braafjes onderhandelen over de resterende kruimels van de meerjarenbegroting. (*Opmerkingen bij CD&V*)

De voorzitter: Minister Vervotte heeft het woord.

Minister Inge Vervotte: Mijnheer de voorzitter, voor mij is veeleer dan spoed, de inhoud belangrijk in dit dossier. We zijn van bij het begin duidelijk geweest. Er kan ons geen enkele inconsequentie in dit dossier worden verweten. Ik wil een akkoord dat niet lichtzinnig wordt opgesteld en dat toekomstgericht is. U mag er gerust van zijn, dat het ook voor mij verdedigbaar zal zijn.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Kris Van Dijck tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over het stemgedrag van de Vlaamse vertegenwoordigers in de Nationale Delcrederedienst met betrekking tot de uitvoer van machines voor een munitiefabriek in Tanzania

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Dijck tot mevrouw Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over het stemgedrag van de Vlaamse vertegenwoordigers in de Nationale Delcrederedienst met betrekking tot de uitvoer van machines voor een munitiefabriek in Tanzania.

De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, heren en dames ministers, dames en heren, de wapenexport staat plots weer hoog op de politieke agenda. Ik dacht dat er na de regionalisering van de bevoegdheid in kwestie een aantal problemen niet meer zouden opduiken en dat Vlaanderen zijn eigen export zou regelen. We beschikken intussen over een vredesinstituut om ons daarbij te begeleiden. Mevrouw de minister, naar aanleiding van de uitspraken van de federale minister van Buitenlandse Zaken gisteren, vandaag bijgetreden door de federale premier, voel ik me toch genoodzaakt om in dit parlement de kwestie aan te kaarten.

Ik denk dat we in deze zaak betrokken partij zijn of kunnen zijn. Reeds in 2002 heb ik toenmalig minis-

Van Dijck

ter Gabriëls, verantwoordelijk voor Buitenlandse Handel, ondervraagd over het standpunt van de Vlaamse vertegenwoordiging in de Delcredere-dienst. Dat was nog voor de regionalisering van de wapenwetgeving. Minister Van Mechelen antwoordde overigens in zijn plaats. 'Bij een wapenlevering aan een highly indebted poor country en/of een land geconfronteerd met een ernstig binnenlands conflict en/of een land gelegen in een regio die als onstabiel kan worden beschouwd, hebben de vertegenwoordigers van het Vlaamse Gewest zich in het verleden steeds onthouden. In andere gevallen keurden ze het voorstel goed.'

Blijkbaar bestonden er toch heel wat misverstanden over deze onthoudingen. Bovendien liet het KB geen onthoudingen toe in de Delcredere-dienst, tenzij iemand betrokken of belanghebbende partij is. De minister ging verder. 'Om in de toekomst elk misverstand over de onthoudingen uit te sluiten, stemmen de beheerders namens het Vlaamse Gewest voortaan tegen in de gevallen die zo-even werden vermeld.'

Minister De Gucht kent de streek. Uit zijn woorden kan ik opmaken dat we gerust kunnen spreken van een onstabiele regie. Voorts stelt de Delcredere-dienst zelf ook voorwaarden om een verzekering goed te keuren. 'De dekkingsmogelijkheden zijn bovendien beperkt tot projecten die een hoge rentabiliteit inhouden, prioritair zijn voor de ontwikkeling van het land en van groot belang zijn voor de Belgische economie.'

In oktober 2003, na de regionalisering van de wapenwet, heb ik toenmalig minister Ceysens ondervraagd over de vertegenwoordiging van het Vlaamse Gewest in de NDD. Twee maanden later werd uzelf ondervraagd, mevrouw de minister, door uw huidige collega Bourgeois, over een toezegging voor die wapenfabriek in Tanzania. Hij vroeg naar uw verantwoordelijkheid als federale vertegenwoordiger in de Delcredere-dienst. In 2003 was er blijkbaar geen probleem en sloot men een verzekering af ter waarde van bijna 9 miljoen euro.

Dat alles brengt ons bij de huidige stand van zaken. Intussen heb ik vernomen dat de Waalse regering – als de uitvoer zou doorgaan – twijfelt of ze zich wel bij Delcredere zou verzekeren. Dat is

haar zaak. Dan dragen wij geen verantwoordelijkheid. Dan gaat het niet over geld van de Vlaming, noch van België, dan kan Wallonië zijn ding doen. Als dat echter niet het geval is, hoe zullen de vertegenwoordigers van de Vlaamse overheid binnen de Delcredere-dienst zich opstellen? Wat was eigenlijk de houding in 2003 van de vertegenwoordigers? De laatste en bijzonderste vraag: kunnen de woorden van minister Van Mechelen van destijds, over het tegenstemmen bij die genoemde leveringen, over-eind blijven?

De voorzitter: Minister Moerman heeft het woord.

Minister Fientje Moerman (*Op de tribune*): Mijnheer Van Dijck, de beslissing voor het verlenen van een verzekering door de Delcredere-dienst is genomen op 16 december 2003. Op dat moment hadden we geen drie, maar twee vertegenwoordigers in de NDD. Eén ervan was verhinderd, de aanwezige vertegenwoordiger heeft tegengestemd. Op dat vlak kan ik u geruststellen.

De gedragslijn zoals minister Van Mechelen die drie jaar geleden heeft vertolkt, is uitgezet vóór de regionalisering van de wapenwet. Sindsdien heeft de raad van bestuur van Delcredere zich beperkt tot het verzekeringstechnisch onderzoek van de dossiers, aangezien het verlenen van wapenexportvergunningen een regionale bevoegdheid is geworden. Ik zie geen reden om de gedragslijn te veranderen. Wat onze vertegenwoordiger heeft gedaan op 16 december, sluit perfect aan bij die gedragslijn.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Ik dank de minister voor haar antwoord.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Herman De Reuse tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de mogelijke gevolgen van de beslissing van de Belgische Wielrijdersbond om af te stappen van een eigen dopingrechtspraak

Actuele vraag van de heer Bart Caron tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over maatregelen om het Vlaamse dopingdecreet aan te passen aan de afspraken van het Wereld Anti-Doping Agentschap

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heer De Reuse tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de mogelijke gevolgen van de beslissing van de Belgische Wielrijdersbond om af te stappen van een eigen dopingrechtspraak, en van de heer Caron tot minister Anciaux, over maatregelen om het Vlaamse dopingdecreet aan te passen aan de afspraken van het Wereld Anti-Doping Agentschap.

De heer De Reuse heeft het woord.

De heer Herman De Reuse (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, de voorbije dagen is enige beroering ontstaan in het Vlaamse wielerland over de rechtspraak over doping. Er is geen gelijkheid in de sporten. Voormalig minister Vanhengel maakte indertijd een uitzondering voor de wielersport inzake de dopingcontroles: voor wielrenners fungeerde niet de Vlaamse Gemeenschap als rechtbank, maar de Koninklijke Belgische Wielrijdersbond.

Als iemand tegen een beslissing van de wielrijdersbond beroep wil aantekenen, moet die naar het TAS in Lausanne gaan. Daarbij rijzen problemen, zowel voor de sporters als voor de KBWB zelf. Volgens de KBWB kost dat per jaar ongeveer 100.000 euro.

De internationale wielervereniging zegt dat we de verklaring van Kopenhagen hebben goedgekeurd. Die verklaring impliceert dat u de WADA-code ook in uw eigen rechtspraak integreert. Als u dat doet, dan kunt u voor beroepsprocedures terecht bij het TAS in Lausanne. Doet u dat niet, dan loopt u het risico dat u een aantal wielerevenementen zult verliezen, zoals het wielerkampioenschap voor junioren dat in 2006 voor een deel in Vlaanderen en voor een deel in Wallonië wordt gehouden, en het wereldkampioenschap veldrijden in 2007 in Hoogleden.

Dat is dus wat op de tocht staat. Ook bepaalde Vlaamse en Belgische klassiekers zouden niet meer kunnen doorgaan in Vlaanderen of België.

Er moet iets gebeuren. Wat het dopinggebruik betreft, moeten alle sporters in Vlaanderen over dezelfde kam worden geschoren. Anderzijds is er de houding van de UCI, die de Vlaamse Regering in 2003 heeft overgenomen door het aanvaarden van de verklaring van Kopenhagen.

Mijnheer de minister, intussen hebben we vernomen dat u bereid bent om op te treden als onderhandelaar tussen de KBWB en de UCI. De UCI zal niet afzien van die regeling die vrij algemeen aanvaard is. Vlaanderen is daarin een uitzondering. Uiteindelijk zal Vlaanderen dus toch naar Lausanne moeten gaan tenzij het de gevolgen daarvan aanvaardt en dus geen grote internationale meetings meer toebedeeld zal krijgen. Anderzijds moet ook de gelijkberechtiging van alle Vlaamse sporters worden nagestreefd. Mijnheer de minister, hoe wilt u een akkoord bereiken? Wat is uw visie? Wat is uw onderhandelingsbasis?

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het wielerseizoen is gestart. Ik ben een groot liefhebber van het wielrennen, maar de huidige situatie bevreemdt me een beetje.

Als er geen problemen zijn met dopingcontroles bij renners of met strafprocedures, dan zijn er problemen met nationale of internationale bonden. Ook nu weer blijken er problemen te zijn met de geldigheid en met de beroepsprocedure in het wielrennen zelf. Ik herinner me dat de wielerbond zelf vragende partij was om de vervolgingsprocedure inzake doping in eigen kring te organiseren. Het is de enige sportbond in Vlaanderen die dat per se wilde. Dat is ook gebeurd na de memorabele zaak van Frank Vandenbroucke.

Nu wil de wielerbond daar vanaf. De vraag is dan ook waar we naartoe gaan. Wil de wielerbond dat doorgeven aan de Vlaamse Gemeenschap omdat de Vlaamse Gemeenschap daarvoor kan voorzien in een coherenter procedure en aanpak? Is die coherentie wenselijk?

Ik zou vooral willen weten wat dan de gevolgen zijn op het internationaal plan. De heer De Reuse heeft

Caron

al een technische toelichting gegeven bij de paniek die ontstond omdat een aantal grote sportwedstrijden in Vlaanderen zogezegd niet meer zouden kunnen doorgaan. Hoe staat het daarmee?

Ik zou de minister concreet willen vragen welke stappen er moeten worden gezet. Moet het decreet worden aangepast, of ligt de verantwoordelijkheid volledig bij de Wielerbond zelf, om ervoor te zorgen dat de dopingregels in Vlaanderen binnen het internationaal kader conform verklaard zijn? Wat moet er gebeuren opdat we in dit land eindelijk ook op een volwassen en professionele manier met de dopingbestrijding in het wielrennen kunnen omgaan?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, collega's, er is reeds een eerste overleg geweest met de Wielerbond, en vandaag volgt er een tweede, om een oplossing te vinden voor dit probleem. De oplossing bestaat enerzijds inderdaad in het handhaven van een correcte procedure, die eigenlijk gelijk is voor alle sporters en waarbij ook maximaal en optimaal de rechten van de verdediging worden gehandhaafd. Anderzijds moet die oplossing vanzelfsprekend zorgen voor het behoud van die internationale manifestaties, waarvoor ik alles zal doen. Ik moet dus een oplossing vinden waarbij al die manifestaties behouden blijven en waarbij er geen openlijke ruzie ontstaat met de UCI, terwijl ik er tegelijkertijd voor moet zorgen dat er geen kritiek kan worden geleverd op de gebruikte tuchtprocedures in het kader van medisch verantwoord sporten, in het kader van dopinggebruik of in het algemeen kader.

Wat de tuchtprocedures betreft, denk ik dat er een oplossing bestaat. De verklaring van Kopenhagen heeft op zich niets te maken met het erkennen van de procedure van de Wielerbond. De verklaring van Kopenhagen had eigenlijk te maken met het feit dat we het WADA, het World Anti-Doping Agency, als dusdanig erkennen. We hebben ook in de beleidsnota reeds opgenomen dat we ons decreet en onze procedure volledig conform willen maken aan de WADA-code, de code die internationaal is afgesproken in verband met de tuchtprocedures in het kader van dopingbestrijding. We zullen dat ook systematisch doen en ik zal dat nu ook versneld doen.

Anderzijds is er wat onduidelijkheid over wat er nu in die WADA-code staat betreffende het al dan niet gebruiken van het TAS in Lausanne. Welnu, daarover wordt in de volgende uren vergaderd met alle mogelijke specialisten. Mij lijkt het perfect haalbaar, want in de WADA-code staat een artikel waarin in de memorie van toelichting staat dat het WADA vanzelfsprekend ook rekening houdt met de verschillende procedures die er landelijk en nationaal kunnen worden georganiseerd.

Vandaag bestaat naast de normale procedures van eerste aanleg en beroep voor de disciplinaire commissie en de disciplinaire raad voor alle sporttakken, behalve voor het wielrennen, de mogelijkheid om naar de Raad van State te gaan. Dat zijn eigenlijk de drie stappen die intern in dit land mogelijk zijn. De oplossing lijkt om daarnaast ook de extra mogelijkheid te voorzien van de toegang tot het TAS. Dat kan gebeuren in het decreet zelf of in uitvoeringsbesluiten. Op die manier wordt mijns inziens beantwoord aan de WADA-code die we hoe dan ook na 2006 helemaal opgenomen willen zien in onze eigen regelgeving.

Het is volgens mij een beetje te vergelijken met een burgerlijke procedure, waarbij er eerste aanleg is, daarna het hof van beroep en eventueel nog het hof van cassatie. Na het uitputten van alle interne rechtsmogelijkheden binnen het land, zijn er dan internationale procedures mogelijk, bijvoorbeeld voor het Hof van Straatsburg. Ik geloof dat het in die logica ook perfect mogelijk is om een allesoverkoepelend geheel te maken van tuchtprocedures die in overeenstemming zijn met het WADA. Voor de rest zullen we in onze uitvoeringsbesluiten, die we aan het opmaken zijn en ook in een aantal wijzigingen in het decreet 'medisch verantwoord sporten', systematisch de verschillende afspraken die binnen het WADA zijn gemaakt en die terug te vinden zijn in de WADA-code, implementeren in onze eigen regelgeving.

Het probleem is ontstaan doordat er een aantal vragen waren over de huidige procedure bij de wielerbond, over het feit of die beroepsprocedure onmiddellijk moest worden ingeleid bij het TAS en of de rechten van de verdediging niet werden geschonden. Ik heb daarop in de commissie heel uitgebreid geantwoord. Ik heb toen gezegd dat dit vandaag zeker niet het geval is. We moeten een aantal zaken in overweging nemen, zoals het verdrag van de rechten van de mens.

Anciaux

Ik wil de rechten van verdediging vrijwaren. Ik wil echter geenszins meespelen in een spel om totale straffeloosheid te bekomen door verwarring te creëren. Ik wil geen vrij spel geven aan het dopinggebruik.

Ik zal de tijd nemen die nodig is om duidelijke regels op te stellen die voor iedereen gelden en waarbij de rechten van de verdediging worden gewaarborgd. Ik wil er ook voor zorgen dat ze niet in strijd zijn met de WADA-code, zodat internationale manifestaties op geen enkele manier in het gedrang worden gebracht.

De voorzitter: De heer De Reuse heeft het woord.

De heer Herman De Reuse: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik deel uw visie, en ik wens u veel succes bij de onderhandelingen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jan Verfaillie tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de gevolgen voor de lokale besturen van het federaal akkoord in de social-profitsector

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de actuele vraag van de heer Verfaillie tot de heer Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de gevolgen voor de lokale besturen van het federaal akkoord in de social-profitsector.

De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie (Op de tribune): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, vandaag werden al twee actuele vragen gesteld over de implicaties van het federale zorgakkoord voor Vlaanderen. Mijn vraag gaat over de effecten van het akkoord op de lokale besturen.

Net zoals iedereen ga ik ervan uit dat werknemers in de witte sector hard werken. Het is dan ook normaal dat ze daarvoor de correcte verloning krijgen. Voor de lokale besturen brengt dit echter zowel

directe als indirecte gevolgen met zich mee. Een onthaalbediende van het rusthuis valt bijvoorbeeld onder het akkoord. Voor een onthaalbediende van een andere dienst van het OCMW is dit echter niet het geval. Het gaat om mensen die bijna dezelfde job uitoefenen, maar onder een andere rechtsregeling en statuut vallen.

Mijnheer de minister, het probleem rijst vooral bij het technisch, het onderhouds- en het administratief personeel. Het uitgangspunt van het in opmaak zijnde Vlaams gemeentedecreet, waar u de laatste hand aan legt, is te streven naar een eerste stap in de integratie tussen het OCMW enerzijds en het stadsbestuur anderzijds. Ik ben er dan ook van overtuigd dat de grenzen op termijn zullen vervagen.

Ik heb de cijfers opgevraagd van het aantal personeelsleden dat werkzaam is bij de lokale besturen. Bij de gemeenten gaat het om 79.910 ambtenaren, bij de OCMW's om 60.072 werknemers. In het totaal gaat het om 139.982 personeelsleden bij de lokale besturen.

Mijnheer de minister, ik vrees dat er op termijn een watervaleffect zal ontstaan. U weet net zo goed als ik dat de gemeenten en de OCMW's het financieel niet zo gemakkelijk hebben. Hoe schat u de effecten in voor de lokale besturen? Bent u van plan om dienaangaande richtlijnen te geven aan de lokale besturen en te zorgen voor de nodige begeleiding?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen (Op de tribune): Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, nog maar pas is het akkoord tussen de federale regering en de non-profitsector afgesloten. Er volgen nog onderhandelingen tussen Vlaanderen en die sector.

Die onderhandelingen zullen ook op het lokale niveau moeten worden gevoerd, want ook OCMW's hebben ziekenhuizen en verzorgingsinstellingen. Die onderhandelingen zullen vanaf mei in het comité-C1 plaatsvinden. Het is een driepartijenaangelegenheid, met de Vlaamse Regering, vertegenwoordigers van de lokale besturen en de provincies, en ten slotte de vakbonden.

Het is voorbarig daar nu iets over te zeggen. Ik wil en kan niet voorspellen wat er uit de bus zal komen. De traditie moet worden gerespecteerd. Bij

Keulen

zulke overeenkomsten is het belangrijk dat duidelijk wordt bepaald wat op wie van toepassing is.

Ik ben beknopt, maar duidelijker kan ik niet zijn, de onderhandelingen moeten hun gewone verloop kennen. Samen met u ben ik bekommerd over de betaalbaarheid van de voorgestelde maatregelen. We zullen dat in het oog houden. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Ik dank de minister voor zijn antwoord. Dienaangaande zitten we volledig op dezelfde golflengte.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

BELEIDSNOTA Energie en Natuurlijke Rijkdommen 2004-2009, ingediend door de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur – 85 (2004-2005) – Nrs. 1 tot 4

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de beleidsnota Energie en Natuurlijke Rijkdommen 2004-2009, ingediend door de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

Volgens artikel 73, punt 5, eerste lid, van het Reglement wordt de bespreking gehouden op basis van de met redenen omklede moties die tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota zijn ingediend.

De bespreking is geopend.

De heer Huybrechts, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts *(Op de tribune)*: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister; geachte collega's, tijdens de bespreking van de begroting

en van de beleidsnota Energie en Natuurlijke Rijkdommen in de commissie heeft onze partij duidelijk gemaakt dat het Vlaams Belang, zoals de minister, vraagt dat Vlaanderen meer bevoegdheden zou krijgen. Zo moet Vlaanderen zelf zijn tarieven voor de stroomdistributie kunnen vastleggen, want ook de Elia-heffing, de belasting op stroom, dringt de federale regering ons op. Het wordt de hoogste tijd dat de federale regering een aantal beslissingen over energieheffingen herroept, want de federale energieheffingen zetten een domper op de Vlaamse investeringswil.

De minister krijgt van het Vlaams Belang alle steun in het zoeken naar een oplossing om de energie die we nodig hebben en die bepalend is voor de concurrentiepositie van onze bedrijven, betaalbaar te houden. Onze partij is voorstander van het stimuleren van het hergebruik. Het Vlaams Belang vindt het een goede zaak dat wordt geïnvesteerd in milieuvriendelijke energieproductie, dus in projecten inzake energiebesparing, hernieuwbare energie, warmtekrachtkoppeling, enzovoort. Maar of men het nu graag hoort of niet, zogenaamd 'groene' stroom heeft een prijs die heel wat hoger ligt dan de huidige.

Voorstanders van windenergie stellen dat tegen 2020 windenergie de goedkoopste bron van elektriciteit zal zijn, goedkoper dan energie uit steenkoolcentrales en nucleaire centrales. De kostprijs zal dan vergelijkbaar zijn met de kost van met gas gestookte centrales, zo stellen ze. Het project van C-Power op de Thorntonbank illustreert daarentegen duidelijk dat windenergie niet mogelijk is zonder subsidies. De vraag is of er garanties bestaan voor de rentabiliteit van het project, ondanks de massale overheidssubsidies. Volgens een welbepaald fundamentalistische, zogenaamd groene collega geeft de minister blijk van een pijnlijk gebrek aan dossierkennis als het om kernenergie als oplossing voor de klimaatproblematiek gaat, ofwel van een manifeste wil om bewust de publieke opinie een rad voor de ogen te draaien. Ik laat dergelijke onzin voor rekening van de collega. Bij gebrek aan argumenten wordt er dan maar wat gescholden. Onze partij kan van dergelijke praktijken meepraten.

Mijnheer de minister, het Vlaams Belang heeft grote vragen bij het feit dat de vorige, weliswaar federale regering, met de steun van de VLD kernenergie aan de kant heeft geschoven. Dat getuigt niet van gezond verstand en realiteitszin. Volgens de

Huybrechts

analyse in de studie van het Vlaams Instituut voor Wetenschappelijk en Technologisch Aspectenonderzoek 'Is er plaats voor hernieuwbare energie in Vlaanderen' ligt het realiseerbare potentieel voor elektriciteitsopwekking met hernieuwbare energie in Vlaanderen tussen circa 6 percent en circa 20 percent van het elektriciteitsverbruik in 2020.

Het resultaat van de afbouw van kerncentrales zal zijn dat wij almaar meer afhankelijk worden van ingevoerde energie en dat wij op termijn onder meer in Frankrijk energie moeten kopen, die daar hoofdzakelijk door kernenergie wordt opgewekt zonder dat wij enige inspraak zullen hebben in de prijs of het kernenergiebeleid. Het plan om de kernenergie te laten varen moet dus dringend opnieuw worden bekeken voor het te laat is. Ik verwijs naar Finland en ik verwijs naar Nederland.

Mijnheer de minister, uw beleidsnota energie 2004 - 2009 is een vrij realistische beleidsnota. Wel had onze partij graag gezien dat u van de regionalisering van het energiebeleid een topprioriteit had gemaakt. Een verdere regionalisering is levensnoodzakelijk voor Vlaanderen want nu zijn de voorstellen van de Vlaamse Regering grotendeels van federale beslissingen afhankelijk.

Mijnheer de minister, het Vlaams Belang zal uw beleid nauwlettend blijven opvolgen. Maar u krijgt in elk geval van onze partij het voordeel van de twijfel. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het Vlaamse energiebeleid staat voor een aantal cruciale uitdagingen. Ten eerste moet de minister het beleid van de vorige legislatuur voortzetten en een aantal geërfde handicaps trachten te corrigeren. Ik denk aan de schorsing van de Raad van State inzake de gratis distributie van groene stroom. Ik denk aan de verdere uitwerking van het nachttarief voor weekendverbruik en de tweevoudige uurmeters of de oprichting van een ombudsdienst.

Ten tweede zal er ook een oplossing moeten komen voor de vraagstukken die tot nu toe niet zijn opgelost in het kader van de geregulariseerde markt

zoals de problematiek van de prijsdaling. Ik vertel er straks meer over. Ook het debat rond de stroomopwekking in het kader van de kernuitstap en het potentieel van hernieuwbare energiebronnen en het rationeel energiebeleid behoren daartoe.

Ten derde beschikken we in Vlaanderen over bijzonder weinig ruimte om een echt innoverend beleid te voeren. We moeten niet uit het oog verliezen dat we de gehele energieproblematiek in een brede context moeten bekijken. U bent de meester van het spel niet. Om die reden leggen we bijzonder veel nadruk op de regularisering van een aantal aspecten om tot een coherent energiebeleid te komen.

Tot vandaag is het nog zo dat ook de andere overheden hun engagementen vaak niet nakomen. Dit is in het recente verleden al te vaak gebeurd. Zo heeft de federale regering de plafonnering van de federale bijdragen voor de energie-intensieve bedrijven uitgesteld.

We zullen enorme inspanningen moeten leveren om de opgelegde Kyoto-norm te halen. We hebben wat achterstand opgelopen. We moeten evenwel omzichtig met het cijfermateriaal omgaan. We mogen ons niet op Europese gemiddelden blindstaren. We moeten erkennen dat Vlaanderen in feite slechts een stipje in de wereld is.

Dit betekent uiteraard niet dat we geen inspanningen moeten leveren. We moeten de Kyoto-norm in elk afzonderlijk beleidsdomein, waaronder het energie-, het woon-, het mobiliteits- en het milieu-beleid, halen. We ondersteunen op dit vlak de strategie van de minister. Hij wil een energiebesparing realiseren door zich eerst op het rationeel energieverbruik en vervolgens op de duurzame energiebronnen te concentreren. Hij heeft liever een bespaard kilowattuur dan een groen kilowattuur. Hij wil enkel de energiebronnen met een zo hoog mogelijk rendement aanwenden. Ik denk dat hij voor de juiste strategie kiest.

Dit brengt me tot mijn volgend punt, de problematiek van de stroomvoorzieningszekerheid. De federale regering heeft op dit vlak een aantal beslissingen genomen. Ik wil hier duidelijk stellen dat de CD&V-fractie niet voor kernenergie of tegen windenergie is. Ik hoop dat we na Pasen een eerlijk debat over onze toekomstige stroomproductie zullen kunnen voeren.

Decaluwe

De beleidsnota bevat een aantal ramingen van het potentieel van de hernieuwbare energiebronnen. Binnen de juiste contouren en op basis van het rapport van het viWTA, moet het mogelijk zijn om op een objectieve en een correcte manier in te schatten wat in 2015 het globale potentieel van de hernieuwbare energiebronnen zal zijn. Dit is trouwens wat Voka ons vraagt.

Ik kijk in dit verband ook naar de Groen!-fractie. Ondanks de groene regeringsdeelname tijdens de vorige legislatuur, vertegenwoordigt de productie van hernieuwbare energie, inclusief de verbranding van restafval, slechts 1,5 percent van de elektriciteitsproductie. Deze voorliggende cijfers zijn zeer hard en laten Groen! niet toe om de minister een aantal ingenomen stellingen te verwijten. Om toekomstige discussies te voorkomen, moeten we, onder meer met de federale regering, duidelijke afspraken maken. Indien we enkel met beschuldigende vingers naar elkaar wijzen, zullen de consumenten en de economie het slachtoffer worden.

In 2003 is de energiemarkt geliberaliseerd. We weten allemaal dat deze liberalisering nog niet tot de verwachte resultaten heeft geleid. Over de prijs hebben we het al gehad. Veel verenigingen klagen echter ook over de slechte ervaringen die mensen die in armoede en bestaansonzekerheid leven sinds de liberalisering van de energiemarkt hebben opgedaan. Deze groep vormt een gemakkelijke prooi voor de leveranciers. Dit heeft tot allerlei wanpraktijken geleid. De CD&V-fractie pleit dan ook voor een rechtszeker en gegarandeerd vangnet voor de beschermde klanten, voor de opgezegde klanten en voor de klanten die in bestaansonzekerheid leven. De openbaredienstverplichtingen moeten nog efficiënter worden georganiseerd. De Vlaamse Regering kan er bij de federale regering op aandringen hier effectief werk van te maken.

Het energiebeleid staat voor enorm grote uitdagingen. De voorliggende beleidsnota vormt een stevige basis om die uitdagingen gedurende de komende vijf jaar effectief en op een realistische wijze aan te pakken. De minister geniet dan ook ons volste vertrouwen. *(Applaus bij CD&V)*

De voorzitter: De heer van den Abeelen heeft het woord.

De heer Marc van den Abeelen *(Op de tribune):* Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de beleidsnota Energie is een lijvig document, maar met een zeer interessante analyse over de energieproblematiek.

Mijnheer de minister, zowel uit de beleidsnota als uit uw verklaringen blijkt dat u vertrekt van een realistische visie: alle opties moeten goed overwogen en bestudeerd worden. Er staat weinig revolutionairs in de nota. Het beleid staat integendeel veeleer in het teken van continuïteit, zij het dat hier en daar bijsturingen mogelijk moeten zijn. Continuïteit is een goede deugd. We moeten onze inspanningen op het vlak van liberalisering, energiebesparing en groene stroom voortzetten, maar we moeten ons tegelijkertijd hoeden voor avonturen.

Ik wil eerst even stilstaan bij de liberalisering en de gevolgen. Er worden veel verhalen over verteld, maar ik wil enkele positieve aspecten benadrukken. Voor de huishoudelijke en de kleine afnemers komt de VREG tot een aantal conclusies. De liberalisering heeft, tot spijt van wie het benijdt, een neerwaarts effect op de prijzen voor huishoudelijke en kleine elektriciteitsafnemers. Uit een detailanalyse van een goedkoop en een duur distributienetgebied blijkt dat de prijzen van de nieuwe leveranciers gemiddeld onder het prijsniveau van 1 juli 2003 blijven.

In vergelijking met Wallonië hebben bijna alle Vlamingen, gemiddeld, een lagere elektriciteitsfactuur. Als we rekening houden met het feit dat de prijzen van de nieuwe leveranciers gemiddeld lager liggen dan de prijzen van de standaardleveranciers, kunnen we concluderen dat de eindafnemers in Vlaanderen globaal gezien minder betalen dan in Wallonië, maar ze moeten wel een actieve keuze maken.

In elk distributienetgebied is er minstens één leverancier die een betere prijs aanbiedt dan de standaardleverancier, en is het voor de eindafnemer dus voordeliger een contract af te sluiten met die leverancier in plaats van als toegewezen afnemer bij de standaardleverancier te blijven.

Deze resultaten wijzen op twee effecten: er zijn wel degelijk gunstige effecten van de liberalisering, maar aan de andere kant zijn veel gebruikers zich niet bewust van de voordelen. Ze switchen bijgevolg niet naar een andere, goedkopere leverancier en laten daardoor belangrijke prijsvoordelen links

van den Abeelen

liggen. Mijnheer de minister, hier kan een bijsturing gebeuren. U zou een sensibiliseringscampagne moeten opstarten om de mensen hierop te wijzen.

De prijzen zijn onveranderd gebleven of zelfs gestegen in de marktsegmenten die sterk geconcentreerd zijn, dus vooral voor grote en middelgrote verbruikers. Volgens London Economics blijft de productiekant van elektriciteit te veel en in te hoge mate gemonopoliseerd. De dominante speler heeft veel te veel ruimte om zich te bezondigen aan prijsmanipulatie. Ook de veiling van virtuele capaciteit moet worden opgedreven. Ook inzake de levering van elektriciteit is sprake van een hoge graad van concentratie, met name in het marktsegment van meer dan 10 gigawatt per jaar.

Studies wijzen uit dat vooral aan de kant van de productie, maar ook inzake de levering van energie nog maatregelen moeten worden genomen om de concurrentie te bevorderen en de prijzen verder te laten dalen.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, er valt veel te zeggen voor alternatieve energie. Biomassa of warmtekrachtkoppeling lijken de investeringen en subsidies waard te zijn. Velen zijn echter ook bereid in te zetten op windenergie. Mijn fractie heeft daar twijfels bij. Denemarken staat aan de top inzake windenergie, maar het betaalt daar een enorme prijs voor. Als het te hard waait en de vraag is laag, moet men de overtollige energie exporteren of het net valt uit. Door het grote verschil tussen vraag en aanbod, daalt de prijs echter tot vrijwel nul. De gesubsidieerde energie brengt dus niets op. Omgekeerd, bij periodes van weinig wind, moet windenergie, of energie in het algemeen, worden geïmporteerd tegen hogere prijzen. Als gevolg van deze hoge energiekost worden bedrijven gedwongen de productie stil te leggen.

Zonder subsidies zou windenergie overigens sowieso te duur zijn: in Nederland bedraagt de subsidie voor windenergie 200 percent van de prijs. Zonder die subsidie zou groene energie dus drie keer duurder zijn dan grijze energie. Daarbij komt dat geen enkele klassieke centrale gesloten kan worden. Als er geen windenergie wordt geproduceerd, moet het tekort door die centrales worden opgevangen. Windparken in zee, waar zoveel om te doen is, zijn totaal onbetrouwbaar. Voor de Deense kust staan

er 80 molens waarvan er, mijnheer Sannen, slechts 5 werken, de rest is continu in reparatie. Hoe meer windenergie, hoe labiel het elektriciteitsnet en dus hoe groter de kans op black-outs.

Naast Denemarken begint ook Duitsland te twijfelen aan windenergie. De Britse krant *The Guardian* maakt melding van een rapport van het Duitse energie-agentschap waaruit blijkt dat windenergie een dure en inefficiënte methode is om hernieuwbare energie te produceren. Ik geef het maar even mee.

De VLD-fractie pleit ervoor om de volgehouden inspanningen inzake hernieuwbare energie te behouden, maar ze moeten doordacht gebeuren en op de meest kostenefficiënte manier. De inspanningen moeten gebeuren waar de grootste vooruitgang wordt geboekt tegen de laagste kost. Dat is overigens niet altijd, zoals sommigen denken, bij het bedrijfsleven, dat al serieuze inspanningen heeft geleverd. Deze principes gelden zowel voor energiebesparing, voor de zoektocht naar hernieuwbare energiebronnen als voor het behalen van de Kyotonormen.

Bovendien moeten we het debat over kernenergie na het paasreces open kunnen voeren en mogen er geen heilige huisjes gespaard worden. Ik zal er als commissievoorzitter op toezien dat we een serieus debat kunnen voeren waar met serieuze mensen, met open vizier en zonder taboes of vooringenomenheid kan worden gediscussieerd. Daarbij moet zoveel mogelijk de weg van het belonen en aanmoedigen worden gevolgd in plaats van het opleggen van taksen en straffen. Betutteling is verkeerd, aanmoedigen is juist. De VLD-fractie zal daar op toezien.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens (*Op de tribune*): Mijnheer de minister, beste collega's, op het vlak van energie staan we voor verschillende uitdagingen. Als we het sociaal-economisch rapport van de SERV bekijken, zien we pas hoe energie-intensief onze economie is, veel energie-intensiever dan die van de meeste andere Europese lidstaten of Japan. Dat wil niet zeggen dat we spilzuchtiger zijn dan andere landen, maar wel dat onze economie gemakkelijker de speelbal zal zijn van de wispelturige schommelingen van de internationale energiemarkt.

Martens

Ik heb vanmorgen nogmaals gehoord dat de prijs van een vat Noordzeeolie historisch hoog piekt. Wellicht zal dat in de toekomst niet veranderen. Naarmate er politieke spanningen blijven dreigen, de schaarste in aardgas en aardolie verder blijft toenemen en de vraag naar de eindige energievoorzieningen van China en India verder blijft toenemen, zal die prijs alleen maar blijven stijgen.

We moeten ons daartegen wapenen. We moeten werken aan alternatieven voor die eindige energiebronnen. Dan heb ik het over de fossiele brandstoffen, maar ook over het uranium dat onze kerncentrales voedt. Uiteraard staan we ook voor die enorme uitdaging van de opwarming van de aarde. Het overmatige verbruiken van fossiele brandstoffen zorgt voor een te grote uitstoot aan broeikasgassen in onze atmosfeer. Willen we de meest dramatische gevolgen van die klimaatopwarming tegengaan, dan zullen we het over een andere boeg moeten gooien.

Mijnheer de minister, u wees er zelf al op dat het er bij het energiebeleid op de eerste plaats op aankomt energie te besparen. Een bespaarde kilowattuur is nog altijd beter dan een groene kilowattuur. Ik ben het daar volledig mee eens. We moeten dus een driesporenbeleid voeren, met op de eerste plaats prioritair aandacht voor energiebesparing, op de tweede plaats het inzetten op hernieuwbare energiebronnen en groene stroom en op de derde plaats het veel efficiënter gaan aanwenden van de fossiele brandstoffen die we nog gebruiken, bijvoorbeeld onder de vorm van warmtekrachtkoppeling.

Wat energiebesparing betreft, duiken er een aantal hinderpalen op, waarop de beleidsnota in eerste instantie geen antwoord biedt. De CREG, die de prijzen moet vastleggen voor onze distributienetbeheerders, staat bijvoorbeeld niet toe dat de kosten van het teveel aan energie dat bovenop de wettelijke energiebesparingsdoelstelling wordt bespaard, worden doorerekend in de distributienettarieven. De CREG gaat ervan uit dat de distributienetbeheerders die extra besparing maar moeten overdragen naar het volgende jaar en dus hun REG-actieplannen en -maatregelen maar naar beneden moeten bijstellen. Dat is jammer, want in de praktijk leidt dit ertoe dat heel wat distributienetbeheerders hun premies inzake

energiebesparing gaan terugschroeven en afzwakken. Diverse netbeheerders geven nu niet langer premies voor superisolerende beglazing en dergelijke meer. Dat is een verkeerd signaal. Uit een analyse door de administratie blijkt immers dat de door de netbeheerders opgestelde REG-actieplannen veel meer energiebesparing hebben opgeleverd dan aanvankelijk beoogd, namelijk bijna 2 percent in 2003, terwijl er 1 percent was vooropgesteld, en dat aan de helft van de oorspronkelijk geraamde kostprijs. Snel uitgerekend leveren die besparingen een vermeden CO₂-emissie op aan een kostprijs die twee- tot driemaal lager ligt dan de kostprijs van emissierechten op de internationale emissiehandelmarkt. We mogen dit dus niet weggooien. Energiebesparing in eigen land creëert ook extra jobs en bijkomend comfort in de woningen van de Vlaamse gezinnen. Het zou jammer zijn mocht men daar de aandacht laten verslappen en in plaats daarvan gebakken lucht uit Rusland gaan opkopen. We moeten de volgende jaren dus nagaan in welke mate we de REG-inspanningen van de netbeheerders kunnen instandhouden.

In uw beleidsnota vind ik ook niets terug over het derdebetalersysteem. Er blijkt immers dat heel wat investeringen in energiebesparing op zeer korte termijn worden terugverdiend, maar toch niet worden gedaan door de Vlaamse gezinnen. Vele gezinnen beschikken immers niet over het kapitaal om die investeringen te doen. Niet elk gezin heeft 300.000 frank klaarliggen om het dak te laten isoleren. Het derdebetalersysteem, waarover we overeenstemming hebben bereikt en dat in het regeerakkoord staat, past daar net een mouw aan. Het systeem voorziet in het prefinancieren van die investeringen. De gezinnen moeten dat geld pas terugbetalen wanneer ze een reële daling merken in hun energiekosten. Zo zullen investeringen die wel op korte termijn geld en energie besparen en nu niet gebeuren, toch kunnen gebeuren. Ik hoop dat u daar snel werk van wilt maken. Het enorme potentieel aan energiebesparingen die daar mogelijk zijn, kan zo volledig worden aangeboord.

Wat hernieuwbare energie betreft, ben ik het niet eens met de heer van den Abeelen wanneer hij zegt dat windenergie zeer duur is en stelt dat we daarvan niet te veel moeten verwachten. Integendeel: het potentieel van windenergie is zeer groot. Een studie van Greenpeace wijst uit dat alleen al op zee Europa 30 percent van zijn stroombehoefte uit windmolens kan gaan halen.

Martens

Het klopt ook dat Denemarken op sommige momenten al meer dan 100 procent van zijn stroombehoefte uit windenergie haalt. Op die momenten wordt het overschot naar Zweden geëxporteerd, waar het gebruikt wordt om water op te pompen in waterkrachtcentrales die stroom kunnen produceren op momenten dat Denemarken een tekort heeft aan elektriciteit. Ik zie daar geen enkel probleem in. Ook wij passen dat trucje toe met de waterval van Coö. Er is niets mis met zo'n balans om de stroomvoorziening op het net te garanderen.

Windenergie wordt ook snel goedkoper, terwijl de andere energiebronnen veel duurder worden. Stroom uit steenkool- of aardgascentrales wordt duurder als gevolg van de stijging van de prijs van aardgas en steenkool. Windenergie daarentegen wordt snel goedkoper. De voorbije 10 jaar is de kostprijs van stroom uit windenergie al gehalveerd. Sinds het begin van de ontwikkeling van die sector is de prijs van de opwekking met 80 procent gedaald.

Die trend zet zich ook nog door, zodat het dom zou zijn de boot van de windenergie te missen. Het is een enorme groeiemarkt. Binnen de energiesector is het de markt met het grootste groeipotentieel. Het zou jammer zijn in Vlaanderen geen eigen bedrijven te ontwikkelen die op die markt actief kunnen zijn en een graantje kunnen meepikken van de enorme boom die zich daar aankondigt.

Uit een onderzoek dat werd besteld door premier Blair in het Verenigd Koninkrijk blijkt dat tegen 2020 windenergie de goedkoopste energiebron wordt, goedkoper dan steenkoolcentrales, alleszins goedkoper dan nucleaire centrales, en competitief met aardgascentrales. Wat ons betreft, moet er dus massaal geïnvesteerd worden in windenergie, de energiebron van de toekomst.

De gevolgen van de vrijmaking van de energiemarkt worden soms onderschat. Uit de VREG-rapporten blijkt inderdaad dat de vrijmaking ontegensprekelijk heeft geleid tot een neerwaartse druk op de prijzen. Het volstaat de elektriciteitsprijzen in Vlaanderen te vergelijken met die in Wallonië, waar de markt nog niet is vrijgemaakt, om te zien dat de elektriciteitsprijzen in Wallonië, die berekend worden volgens de oude cost-plusmethode, veel hoger liggen dan in Vlaanderen.

Het kan en het moet echter nog beter. Daarom moeten we de aanbevelingen van de London Economics Study volledig ter harte nemen. De meeste van die aanbevelingen zijn voor rekening van de federale overheid, maar een aantal ervan slaan op de bevoegdheden van het Vlaamse Gewest, bijvoorbeeld als het gaat over het verder doorvoeren van de unbundling in het distributienetbeheer. Electrabel deelt nog steeds zijn informaticabestanden met Indexis dat alle wissels en transfers op de markt in kaart moet brengen. Vlaanderen moet verder werk maken van die ontvlechting en van een scheiding tussen producenten en leveranciers enerzijds, en netbeheerders anderzijds.

Ik ben ook verheugd dat de studie die in opdracht van de Vlaamse Regering is gepubliceerd en waarin een vergelijking wordt gemaakt van de stroomprijzen bij ons met die van onze belangrijkste handelspartners, uitgewezen heeft dat niet zozeer de kosten van de openbaredienstverplichtingen en evenmin de heffingen en de taksen hoger liggen dan in andere landen, maar de naakte kosten van de opwekking. De determinerende factor van de hoge stroomprijzen zijn dan ook de winsten van monopolist Electrabel.

We moeten dus verder gaan met de vrijmaking van de markt. Niet alleen de federale overheid heeft werk voor de boeg met het doorbreken van het productiemonopolie, maar ook voor de Vlaamse overheid is er heel wat werk aan de winkel bij het verder doorzetten van die ontvlechting en het ontkoppelen van de belangen van de leveranciers en producenten enerzijds en de netbeheerders anderzijds. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, een pijnlijke vaststelling die we op basis van alle recente binnenlandse en internationale studies maken, is dat ons land achteraan bengelt inzake rationeel energiegebruik, hernieuwbare energiebronnen en WKK. Even pijnlijk is het om vast te stellen dat de nieuwe beleidsnota Energie, die de krachtlijnen van het Vlaamse energiebeleid voor de komende vijf jaar vastlegt, geen beterschap in het vooruitzicht stelt. Integendeel, indien we afgaan op de denigrerende sfeer die de minister de afgelopen maanden rond duurzame energiebronnen creëerde, dan kunnen we alleen maar vrezen dat de rode lantaarn nog lang in ons bezit zal blijven.

Glorieux

Dit staat in schril contrast tot de ambitie van Vlaanderen om tot de economische koplopers van Europa te behoren. Blijkbaar ziet de regering niet in dat een economische koppositie op termijn enkel weggelegd zal zijn voor degenen die zich ten volle inschrijven in een concept van duurzame ontwikkeling. Het beleidsdomein Energie vormt als geen ander een hefboom om duurzame ontwikkeling vorm te geven, om economische groei tot stand te brengen die de grenzen van het ecologisch en maatschappelijk draagvlak respecteert en om een heleboel kwaliteitsvolle banen te creëren. Het gaat hierbij om tewerkstelling in een domein dat toekomstgericht en hoogtechnologisch is, en een groot exportpotentieel bezit.

In de beleidsnota staan evenwel weinig aanzetten om dit potentieel te benutten. Integendeel, maatregelen die het rationeel omspringen met energie moeten bevorderen, worden net als hernieuwbare energiebronnen als een bedreiging voor de economie beschouwd. De leidraad in de beleidsnota is dat het energiebeleid de kortetermijnwinst van de industrie niet mag aantasten. De enorme kansen en opportuniteiten voor onze economie op de iets langere termijn worden hierbij miskend. De beleidsnota bevat weinig of geen maatregelen om de achterstand inzake REG, hernieuwbare energie en WKK weg te werken. De enige beleidsmaatregelen die erin vermeld staan, zijn weliswaar belangrijke maatregelen, ik denk bijvoorbeeld aan de invoering van de energieprestaties, de WKK-certificaten, enzovoort, maar daarover heeft de vorige regering reeds beslist. Van extra beleidsmaatregelen, die de kloof tussen de huidige situatie en de gestelde doelstellingen inzake REG, hernieuwbare energie en WKK moeten dichten, is geen sprake. Nochtans is het duidelijk dat tegen het huidige ritme de doelstelling om in 2010, 25 percent van onze stroomvoorziening te realiseren door middel van hernieuwbare energiebronnen of WKK, niet zal worden gehaald.

Ik begin me eerlijk gezegd af te vragen of het misschien de bedoeling van deze regering is om die doelstelling niet te halen en zo op een slinkse wijze het kernuitstapdebat te heropenen. Wil deze regering misschien terug naar het voorbijgestreefde en obsoleete tijdperk van de kernenergie? Mijnheer de minister, als dat zo is, heb ik een tip voor u. U laat heel wat dingen onderzoeken. Dat is goed, want op

basis van concrete feiten kan een rationeel beleid worden gevoerd. Onderzoekt u eens hoeveel energie er kan worden uitgespaard met REG-maatregelen of hoeveel groene stroom kan worden opgewekt door middel van hernieuwbare bronnen en WKK, indien we daar 3 miljard euro in zouden investeren. Dat is natuurlijk een heel groot bedrag, maar het staat gelijk met de minimumprijs van de Finse kerncentrale. Finland heeft de centrale goedkoop gekregen en elke extra kost wordt betaald door de constructeur. Het gaat om een kernreactor van 1.600 megawatt. De exploitatiekosten en vooral de kosten voor de uraniumbrandstof, die over 20 jaar enorm veel hoger zullen zijn dan vandaag als gevolg van de schaarste, laten we dan nog even buiten beschouwing. Met een investering van 3 miljard euro kunnen we heel wat groene stroom opwekken en kunnen we vooral veel meer besparen dan wat een reactor van 1.600 megawatt opwekt.

Ik vraag me al een tijdje af hoever het staat met de gesprekken binnen de regering over de realisatie van het door een regeringspartij in de media aangekondigde 'Windkracht-10-project'? In de beleidsnota vind ik geen intentie terug om dit project te realiseren. Het is een project waar Groen! zich voor 100 percent in kan terugvinden. Mijnheer de minister, zult u op basis van de doelstellingen die in uw beleidsnota verwoord staan, dit project realiseren? Of was het een ballonnetje vol hete lucht en verder niets?

Hete lucht is ook datgene waarmee de regering de Kyotodoelstelling wil realiseren. De kloof met de stabilisatiedoelstelling die in 2005 moest worden behaald, bedraagt 5,65 megaton CO₂-equivalenten. De kloof tussen wat met alle momenteel geplande maatregelen behaald wordt en de uiteindelijke Kyotodoelstelling, bedraagt 6,37 megaton.

De prioritaire bezorgdheid van de minister en deze regering is evenwel niet om ervoor te zorgen dat we bespaard blijven van de desastreuze impact van de klimaatwijziging, maar wel: '... erover te waken dat Vlaanderen zowel in Europese als in Belgische context geen overmatige last moet dragen.' De minister wil een 'realistisch' klimaatbeleid voeren, maar het beleid in deze beleidsbrief is net onrealistisch, omdat het de bevindingen van het Intergouvernementeel Panel van Klimaatdeskundigen van de VN ondergeschikt maakt aan deze van de aandeelhoudersvergadering van de klassieke energiebedrijven. De kostprijs van het afwimpelen van zijn verant-

Glorieux

woordelijkheid door geen afdoende maatregelen tegen de klimaatverandering te nemen, zal binnen enkele decennia vele keren groter zijn dan de vermeende kosten die vandaag moeten worden opgelegd.

Een verantwoord beleid voeren, zeker inzake energie, betekent verder kijken dan tot aan de volgende legislatuur. Uranium en fossiele brandstoffen worden schaarser en sommige zullen binnen een vijftal decennia uitgeput of onbetaalbaar zijn. Tegen 2050 is alle uranium uitgeput. Indien alle fossiele brandstoffen elektriciteitscentrales in de wereld op dit ogenblik kerncentrales zouden zijn, zou de uraniumvoorraad reeds binnen 3 tot 4 jaar totaal opgebruikt zijn. Kernenergie is dus absoluut geen optie voor de toekomst, laat staan een optie om de klimaatsverandering te counteren. Daarom moet, los van de impact die radioactieve pollutie en de verbranding van fossiele brandstoffen op onze gezondheid en het milieu hebben, vandaag radicaal gekozen worden voor een duurzaam energiebeleid.

Een duurzaam energiebeleid is gebaseerd op drie pijlers, met als eerste het reduceren van het verbruik. Dan volgt de optimalisatie van hernieuwbare productiemethodes uit zon-, wind- en waterkracht en uit biomassa. Het verbranden van restafval hoort hier duidelijk niet bij. Derde pijler is het opvullen van de resterende vraag door middel van de meest performante technologie met het hoogste omzettingsrendement van primaire energiebron naar elektriciteit en warmte, zoals WKK- en STEG-centrales. Een beleid dat op deze drie pijlers stoelt, is perfect in staat om in 2025, bijna binnen een kwarteeuw, onze kerncentrales te sluiten, de CO₂-uitstoot binnen de perken te houden en de energievoorziening te verzekeren. De uitbouw van de drie pijlers is geen technisch dilemma, maar een politiek. Het gaat er niet om 'kunnen' we het doen, maar 'zullen' en 'willen' we het doen.

In de beleidsbrief Energie vinden we daar jammer genoeg evenwel zeer weinig aanzetten toe. De vorige ministers van Energie hebben inzake het terugdringen van energieverbruik ook al weinig ambitie getoond, maar inzake hernieuwbare energie en WKK werd wél een trendbreuk gecreëerd. Althans, de aanzet daartoe werd gegeven. De huidige beleidsnota, die het beleid tijdens de volgende

5 jaar moet uittekenen, biedt weinig impulsen om die groeicurve voort te zetten.

Voor de reductie van de energievraag vind ik weinig nieuwe stimulansen terug. Nochtans is het potentieel aan rendabele energiebesparingsmaatregelen in zowel de industrie, de kantoren als in de huishoudens nog zeer groot. Ongeveer één huis op drie heeft geen dakisolatie. Over de kwaliteit van de dakisolatie in de andere huizen spreek ik niet eens, maar ook die laat in vele gevallen te wensen over. Ongeveer 1 huis op 3 heeft nog enkel glas. Dat betekent niet dat die andere twee derden superisolierend glas hebben. In elk geval biedt dit een enorm potentieel voor besparingen. In 27 percent van de huizen in Vlaanderen staat een verouderde en energieverspillende verwarmingsketel die minstens 25 jaar oud is. Hier liggen dus heel wat kansen voor het beleid om de energievraag terug te dringen, het wooncomfort te verhogen, jobs te creëren en een duurzame economische groei tot stand te brengen.

Mijnheer de minister, over de optimale inplanting van echte hernieuwbare energiebronnen kennen we uw standpunt: het is een hype die snel zal overwaaien. Vermits de minister-president bij het aantreden van deze regering zei dat het afgelopen was met de opendebatcultuur en dat iedere minister voortaan als uit één mond zou spreken, neem ik aan dat dit het standpunt van de hele regering is. Het is dan ook niet verwonderlijk dat tot nu toe voornamelijk maatregelen werden genomen die het investeringsklimaat in echte hernieuwbare energie, dus geen afvalverbranding, veeleer ondergraven dan bevorderen.

Mijnheer de minister, u zegt in uw beleidsnota ook dat energie besparen primeert boven het opwekken van groene stroom. Dat klopt. Alleen mis ik beleidsmaatregelen die deze zogenaamde status van prioriteit glans geven. Bovendien vertelt u hiermee maar een deel van het verhaal. De hiërarchie gaat verder: energiebesparing primeert inderdaad op het opwekken van groene stroom, maar groene stroom primeert op het opwekken van vuile stroom.

Op het niveau van de productie van elektriciteit is er nog helemaal geen marktwerking. Over andere beleidsthema's port de Vlaamse Regering geregeld de federale regering aan. Waarom wordt er bij de federale regering dan niet harder aangedrongen op een vrijmaking van de markt op productieniveau? Het productiemonopolie van Electrabel is in

Glorieux

veel grotere mate een oorzaak van hoge stroomprijzen dan de sociale en ecologische dienstverplichtingen, maar in uw beleidsnota stelt u wel dat er geen nieuwe sociale en ecologische dienstverplichtingen meer zullen worden ingevoerd, omdat die de factuur alleen maar zouden verhogen.

Deze beleidsbrief draait inzake de ontwikkeling van een Vlaams duurzaam energiebeleid de klok terug. De kansen op een echt duurzaam energiebeleid, gebaseerd op vraagreductie, hernieuwbare energie en warmtekrachtkoppeling worden niet benut. Vlaanderen zal op het einde van deze beleidstermijn nog verder wegzakken op de ranglijst van rationeel omspringen met en duurzaam opwekken van energie. Dat is erg betreurenswaardig. (*Applaus bij Groen!*)

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, collega's, in Vlaanderen is er een kloof tussen wat we hebben en wat we nodig hebben. We hebben voor elektriciteit bijvoorbeeld 53 tetrawattuur nodig, terwijl we er maar 49 produceren. Er zijn duidelijke afspraken gemaakt inzake het Kyotoverdrag, die we moeten nakomen.

We moeten vanzelfsprekend het streefcijfer inzake hernieuwbare energiebronnen in het regeerakkoord halen. Dat ECO-energiebeleid, dat niet alleen efficiënt, maar ook coherent en overlegd is, moet ervoor zorgen dat we langzaam maar duidelijk een langetermijnvisie ontwikkelen. Dat moet ons garanderen dat de zaken die we moeten realiseren, effectief gebeuren.

Ten eerste is het duidelijk dat er een bevoegdheidsverdeling tussen de federale en de Vlaamse overheid moet komen. We zijn in het energiebeleid wat gehandicapt door een enigszins onvolledige bevoegdheidsherverdeling. In het regeerakkoord en in de beleidsnota wordt daaraan de nodige aandacht besteed.

Ten tweede moeten we nagaan hoe we de productiefaciliteiten en de importcapaciteiten kunnen verhogen en de leveringen kunnen waarborgen. De heer van den Abeelen en de heer Glorieux hebben daar ook naar verwezen. We zullen de nodige ini-

tiatieven moeten nemen om de nodige garanties te kunnen bieden.

Ten derde ben ik er voor wat de liberalisering van de elektriciteitsmarkt betreft van overtuigd dat we op politiek-economisch maar ook op sociaal vlak een en ander moeten reguleren. Ook het ecologische aspect moet daarbij worden betrokken. Voor de communicatie moet een en ander bijkomend worden georganiseerd, mijnheer van den Abeelen. Ook wat de prijzenpolitiek betreft, waar de heer Decaluwe en anderen naar verwezen, is de discussie nog niet afgelopen. Integendeel, het debat moet nog worden opgestart.

Ten vierde moeten er bijkomende initiatieven zijn voor de problematiek van de openbare dienstverplichtingen voor gezinnen en bedrijven. De heer Decaluwe verwees in het bijzonder naar de problematiek van de armen. We hebben daarover gisteren in de commissie nog gediscussieerd.

Ten vijfde is een bespaarde kilowattuur beter dan een groene kilowattuur. In de beleidsnota zijn uitdrukkelijk een aantal bepalingen opgenomen over de problematiek van het rationeel energiegebruik. Mijnheer Glorieux heeft verwezen naar de energieprestatienormen. Tijdens deze legislatuur zal worden uitgevoerd wat tijdens de vorige legislatuur is beslist. Ook voor de huishoudens en voor de bedrijven zijn de nodige initiatieven genomen.

Mijnheer Martens, de derdepartijfinanciering is uitdrukkelijk opgenomen in mijn beleidsnota. Voor de scholen en andere instanties zullen we de nodige initiatieven ontwikkelen. U hebt ook terecht gewezen op de problematiek van de netbeheerders en van de REG-actieplannen. Ook daar is een evaluatie aan de gang. Daaruit zal blijken welke bijstellingen nodig zijn.

Ten zesde verkiezen we betrouwbare groene stroom boven onvoorspelbare groene stroom. Dat betekent dat we alles moeten zetten op het stimuleren van hernieuwbare energie. We moeten dat echter doen op een realistische wijze. We moeten de nodige inspanningen leveren om ervoor te zorgen dat we niet alleen voor windenergie maar ook voor biomassa en andere sectoren vooruitgang boeken. Daarbij moeten we een realistische aanpak zonder overdrive voor ogen houden.

Peeters

Tot slot moeten we overleg plegen met de belanghebbenden en met de belangstellenden. Dat betekent dat we met producenten, met de netbeheerders en met de gebruikers het debat moeten aangaan, niet alleen in het kader van een algemene visie over energie en energievoorziening, maar ook over rationele energiebesparing en nieuwe energiebronnen. We zullen daar in de commissie een hoorzitting over organiseren en er de nodige discussies over voeren. We willen een duidelijke visie over hoe we op lange termijn de energiebevoorrading kunnen waarborgen. Daarnaast willen we maatregelen nemen voor hernieuwbare energie en het rationeel gebruik daarvan. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

Wij zullen straks de hoofdelijke stemmingen over de met redenen omklede moties houden.

BELEIDSNOTA Openbare Werken 2004-2009, ingediend door de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur – 130 (2004-2005) – Nrs. 1 tot 4

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de beleidsnota Openbare Werken 2004-2009, ingediend door de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

Volgens artikel 73, punt 5, eerste lid, van het Reglement wordt de bespreking gehouden op basis van de met redenen omklede moties die tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota zijn ingediend.

De bespreking is geopend.

De heer Peumans, verslaggever, heeft het woord.

De heer Jan Peumans, verslaggever (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister,

mijnheer de minister, collega's, ik wil kort verslag uitbrengen. De commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie heeft twee middagen gewijd aan het bespreken van de beleidsnota Openbare Werken, namelijk op 11 en 18 januari 2005. In essentie kwam het er eigenlijk op neer dat de teneur van de beleidsnota is dat Vlaanderen de logistieke draaischijf van Europa moet blijven, maar dat er tegelijkertijd aandacht moet zijn voor alternatieve vervoersmodi en voor de zachte weggebruikers.

De nota is opgedeeld in drie delen. Deel 1 gaat over investeringen voor alle weggebruikers, en vraagt ook extra aandacht voor de opvang van de daarmee gepaard gaande hinder, met bijzondere aandacht voor zwarte punten, achterstallig onderhoud, transport over het water, enzovoort. Deel 2 handelt over de investeringen in economische knooppunten en poorten, met bijzondere aandacht voor de missing links, niet alleen bij de wegen maar ook bij de waterwegen en de luchthavens, met bijzondere aandacht voor de betere ontsluiting van de luchthaven van Zaventem. Deel 3 gaat over het multifunctionele karakter van Openbare Werken, en de daarmee gepaard gaande broodnodige financiering. De bedoeling is dat via de beleidsnota afwegingen en keuzes kunnen worden gemaakt en dat vooral kan worden gezocht naar bijkomende financiële middelen.

De leden die aan het debat hebben deelgenomen, hadden een aantal vragen en opmerkingen. De heer Glorieux verklaarde dat er een heleboel lovenswaardige doelstellingen in deze beleidsnota staan, maar miste de concrete uitwerking van wat de minister de komende 5 jaren vooropstelt. Hij hoopte echter dat de beleidsbrieven van de minister in de komende jaren het nodige soelaas zullen brengen. Mevrouw De Ridder benadrukte dat het een ambitieus plan is, maar dat niet alles realiseerbaar is. Ze vond dat de beleidskeuzes en de financiering niet zo duidelijk zijn, bijvoorbeeld als het gaat over welke missing links de minister wil aanpakken en vooral over hoe die betaald zullen worden. De heer Lauwers heeft aandacht gevraagd voor een ander aspect van de nota, namelijk het elektronisch wegbeheer en het verkeersbeheer in het algemeen, zowel op de wegen als op de waterwegen. De heer Peeters vroeg eveneens aandacht voor de missing links maar ook voor bijvoorbeeld de problematiek van de overdracht van wegen tussen de provincies, de gemeenten en het Vlaamse Gewest.

Peumans

Ik geef nog enkele conclusies, zonder limitatief te zijn. Essentieel is dat het ontwerp Mobiliteitsplan Vlaanderen nog altijd een belangrijk referentiekader blijft voor de komende 5 jaren. Verder is op te merken dat de minister aan het logistieke centrum dat Vlaanderen is, een meerwaarde wil geven door de zogenaamde 'light manufacturing'. We verhandelen namelijk te veel goederen die te weinig meerwaarde leveren. De minister heeft zich ook voorgenomen om een derde van de missing links weg te werken, alleen is het nog een verrassing welke, want dat heeft hij nog niet meegedeeld aan de commissie. Hij zou dat echter te zijner tijd doen in het kader van de meerjarenbegroting 2005 en de komende jaren. Ook zal de minister extra aandacht besteden aan het achterstallige onderhoud van de bestaande wegeninfrastructuur.

Verder is er een nood aan een meerjarenbegroting, en de daarbij horende bijkomende financiële middelen, onder meer een ecologisch gemoduleerd wegeenvignet, zoals de minister dat genoemd heeft. Er wordt ook aandacht gevraagd voor alles wat te maken heeft met de 'leesbaarheid' van de weg, met verkeerssignalisatie en dergelijke.

Ten slotte wordt er geïnvesteerd in de verkeersveiligheid. Op een bepaald moment werd gezegd dat deze minister daarvoor te weinig aandacht zou hebben, maar hij heeft dat weerlegd in de commissie en gezegd dat hij, ook gedurende de komende jaren, zeker zal investeren in verkeersveiligheid, onder meer met betrekking tot zwarte punten, doortochten, fietspaden, enzovoort.

Naar aanleiding van de bespreking zijn er uiteindelijk twee met redenen omklede moties ingediend. De eerste was van de heren Glorieux en Daems, de tweede van de heren Peeters, van den Abeelen, Bart Martens, Lauwers en ikzelf. (*Applaus*)

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, zoals de heer Peumans indirect heeft aangegeven, heeft mijn fractie geen motie ingediend. We hebben dat zeer bewust niet gedaan. We hebben geen motie ingediend omdat we van mening zijn en blijven dat goede wijn uiteindelijk geen krans behoeft. Mijnheer de minister, wat zouden we aan uw beleids-

nota nog kunnen toevoegen? Uw nota was evenwichtig en getuigde van een nuchterheid die eigen is aan elke goede middenstander.

Trouwens, mijnheer de minister, in het algemeen is het beleid dat u voert, geen slecht beleid. In onze ogen bent u een rechtse rakker die het voordeel van de twijfel kreeg. Na meer dan 6 maanden moet ik toegeven dat u het voordeel van de twijfel waard bent gebleken.

Uw nota was evenwichtig. Uw nota was interessant. We moeten elkaar echter geen Liesbet noemen: papier is verduidelijgend. De vele goede voornemens die u in uw nota maakt, moeten ook nog echt worden uitgevoerd en gerealiseerd. Al hebben we sympathie voor u in het bijzonder, wees ervan overtuigd dat we het als onze grote taak zien om u wat dat betreft op de voet te volgen, te blijven volgen en te bekritisieren wanneer we vinden dat u van het rechte – of moeten we zeggen van het rechtse? – pad zou durven afwijken.

Mijnheer de minister, Ik heb van mijn fractie 5 minuten gekregen om boeiende kritiek op uw beleid uit te brengen. Ik beperk me dan ook tot de beleidsdomeinen die mij in het bijzonder interesseren, namelijk havens en luchthavens, waarover u een aantal interessante uitspraken hebt gedaan.

U hebt er blijk van gegeven een vriend te zijn van onze havens en van onze Vlaamse regionale luchthavens. Ik zit al een tijd in het parlement. Die houding is nieuw voor mij. Het is de eerste keer dat een minister van Openbare Werken een dergelijke uitgesproken liefdesverklaring aan de poorten van Vlaanderen aflegt.

Het is gemakkelijk te zeggen dat Vlaanderen een distributieland bij uitstek is. Als daar geen concrete beleidsvoornemens tegenover staan, dan is dat niets meer dan blabla. U hebt tenminste de moed van uw overtuiging gehad. U hebt die liefdesverklaring ook omgezet in een aantal concrete voornemens.

Mijnheer de minister, we zullen u daarop afrekenen. We zullen u daarin volgen. We zullen u het vuur aan de schenen leggen. We rekenen er op dat u echt werk zult maken van de ontsluiting van het hinterland van de bijzonder boeiende haven van Zeebrugge. We weten ook dat die haven heel wat interessante containertrafieken aantrekt.

Penris

We zullen u afrekenen op het feit of u meent wat u van plan bent met de haven van Gent en of u voor die haven binnen afzienbare – en ik zeg niet onverwijld – termijn werk wilt en kunt maken van een tweede sluis in Terneuzen. We zullen nagaan of u voor de haven van Gent werk zult maken van de hinterlandverbindingen die deze friendly port verdient.

We zullen u afrekenen op wat u doet of niet doet voor de haven van Antwerpen. We hebben al een aantal keren op een vriendelijke manier de degens kunnen kruisen. We zullen dat in de toekomst nog meer doen. We zullen u afrekenen op het feit of u de Schelde echt verdiept. Ik heb het dan niet over een diepte van 13,1 meter, zoals het op dit moment de teneur is, maar tot op een diepte die deze haven verdient, namelijk meer dan 14 meter.

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mijnheer Penris, zult u minister Peeters ook afrekenen op het feit of hij al dan niet de grote ring in het Waasland aanlegt, waar u zo voor pleit in Antwerpen?

De heer Jan Penris: Ik zal de minister daar niet op afrekenen. (*Gelach bij het Vlaams Belang*)

De heer Jos Stassen: In Brussel zegt u dus iets anders dan in Antwerpen.

De heer Jan Penris: Ik was nog niet uitgesproken. Ik zal de minister afrekenen op de uitdieping van de Schelde. Over de Ring zullen we het op een ander moment hebben.

De heer Jos Stassen: Ik herhaal het: in Brussel zegt u iets anders dan in Antwerpen. Zoals ongeveer over alle thema's zegt u elke week iets anders.

De heer Jan Penris: U moet goed luisteren naar wat ik zeg. Ik zal de minister afrekenen op een volwaardige uitdieping van de Schelde. Ik heb het dan niet over een diepgang van 13,1 meter, maar over meer dan 14 meter, zoals wordt gevraagd door de havengemeenschap en het Havenbedrijf. Ik zal de minister afrekenen op het feit of de IJzeren Rijn er komt. Ik zal de minister afrekenen op het feit of er een tweede sluis op de linkeroever komt. Ik zal de minister afrekenen op het feit of hij erin slaagt om een Liefkenshoekspoortunnel te laten aanleggen.

Vandaag las ik hierover in de pers nog interessante verklaringen van de heer Voorhamme. Hij roept de heren Decaluwe en Van den Abeelen op met hem mee op te stappen, maar zelf is hij afwezig als het dossier moet worden verdedigd. En ik zal de minister afrekenen op het feit of hij voor de containers bijkomende getijdendokcapaciteit kan realiseren.

Ik weet dat de minister bij de afhandeling van deze dossiers dikwijls wordt gegijzeld door beslissingen uit het verleden. Het zijn beslissingen die soms mee door dit parlement zijn genomen. Volgens ons moeten we ze herzien. We weten ook dat de minister de gegijzelde is van de Nederlandse overheid, inzonderheid van de administratie van Verkeer en Waterstaat. We hebben u daarom al enkele alternatieve onderhandelingstechnieken gesuggereerd. We weten ook dat u inzake een aantal transportdossiers dikwijls de gegijzelde bent van de linker-vleugel van uw bonte coalitie. We willen u in dat verband wisselmeerderheden aanbieden, en u weet dat verdomd goed. We weten ook dat u dikwijls de gegijzelde bent van de onzalige federale structuren van dit land. Het zal u echter niet verbazen dat ik als nationalist België wil doen barsten, opdat Vlaanderen dat soort van dossiers zelf kan oplossen. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Frans Peeters (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, mijnheer de minister, geachte collega's, namens CD&V wil ik benadrukken dat deze beleidsnota getuigt van een gezonde visie op de transportsystemen in Vlaanderen. Het uitgangspunt om het evenwicht te herstellen tussen investeringen die de gebruikers van alle transportsystemen ten goede komen en specifieke investeringen voor economische knooppunten en poorten die de attractiviteit van Vlaanderen verhogen, is toe te juichen. CD&V poneerde als eerste het STOP-principe in haar acties om het aantal verkeersslachtoffers te doen dalen. STOP staat toe een rangorde op te stellen van de wenselijkheid van mobiliteitsvormen: eerst stappen, dan trappen, dan openbaar vervoer en ten slotte het privé-vervoer.

De doelstelling van de Vlaamse Regering om tegen 2010 het aantal verkeersslachtoffers en het aantal ongevallen met doden en zwaargewonden met de helft te verminderen, is ambitieus maar volgens CD&V absoluut noodzakelijk. Toch willen we ervoor waarschuwen dat de doelstelling moet wor-

Peeters

den waargemaakt door alle actoren die een verantwoordelijkheid dragen in het mobiliteits- en veiligheidsbeleid. Vooral de actieve medewerking van de lokale besturen is een belangrijke voorwaarde om de doelstelling te kunnen halen. Zij staan het dichtst bij de burger en kennen de problemen zeer goed.

Voor de lokale besturen zijn onder meer de mobiliteitsconvenants een goed instrument. De werking ervan kan echter worden verbeterd. Aanleg van fietspaden, schoolomgevingen, doortochten of afspraken met De Lijn zijn van groot belang. Er wordt echter soms kostbare tijd verloren door te weinig flexibiliteit en te veel planlast. De planlast geeft soms aanleiding tot krampachtigheid en te weinig doelmatigheid en efficiëntie bij het uitvoeren van de vooropgezette doelen.

Een evaluatie en bijsturing van het convenantsbeleid met het oog op een meer pragmatische aanpak is nodig. De strategische doelen uit de beleidsnota, zoals het vrijwaren van de bereikbaarheid van Vlaanderen, het verzekeren van de verkeersveiligheid of het verbeteren van de verkeersleefbaarheid kunnen wij als CD&V volmondig onderschrijven. Een gezonde economie en de zorg voor tewerkstelling zijn trouwens terechte prioriteiten van deze regering. Een goede sportinfrastructuur en een vlotte bereikbaarheid worden nog steeds door het bedrijfsleven als belangrijke vestigingsfactoren gehanteerd.

Een capaciteitsverhoging op de hoofdtransportnetten, zowel de wegen, het water en het spoor, is eveneens nodig. Het wegwerken van eenderde van de capaciteitsbeperkende missing links op het hoogwegennet en de primaire wegen is ambitieus, maar rechtmatig. Het invullen van de missing links lost uiteraard het congestieprobleem in Vlaanderen niet op. Regionaal kan men de verliesuren heel wat beperken. Het wegwerken van missing links kan in heel wat gevallen een bijdrage leveren tot een betere leefomgeving en een betere leefkwaliteit, en ook een verhoging van de verkeersveiligheid teweegbrengen.

Wij willen eveneens benadrukken dat een dynamisch verkeersbeheer, de uitbouw van intelligente en hoogtechnologische transportsystemen, maar ook en vooral een planmatig, duurzaam en struc-

tureel onderhoud van de transportinfrastructuur een van onze prioriteiten zijn.

In verband met het verhogen van de verkeersveiligheid en de verkeersleefbaarheid vinden wij het een goed idee dat het project of het voortzetten van het project 'Wegwerken van gevaarlijke punten en wegvakken in Vlaanderen' – een goed initiatief van de vorige Vlaamse Regering – wordt toegejuicht. Dit project overnemen verdient alle lof. Meer dan 800 prioritaire, gevaarlijke punten dienen de komende jaren weggewerkt te worden. Toch wil ik waarschuwen voor overdreven optimisme en te hoge verwachtingen die worden gecreëerd bij de bevolking en de lokale besturen. Er zijn te veel studies voorhanden. De lokale mobiliteitsplannen, de bovengemeentelijke mobiliteitsplannen en allerhande streefdeelstudies doorkruisen elkaar. Er wordt heel veel aan 'rework' gedaan.

Dit kost tijd en geld aan duurbetaalde studiebureaus. Het geeft ook aanleiding tot verwarring en onduidelijkheid en uiteindelijk geeft het aanleiding tot een gebrek aan een goede onderlinge afstemming tussen alle actoren. Wij zijn wel verheugd dat de nodige budgettaire middelen voor het realiseren van fietspaden langs gewestwegen en het uitbouwen van fietsroutenetwerken behouden blijven. Samen met het herinrichten van schoolomgevingen en doortochten zal dit de verkeersveiligheid en de verkeersleefbaarheid gevoelig verhogen.

Mijnheer de minister, u hebt een ambitieus beleidsplan opgesteld. Dat veronderstelt dat er heel veel infrastructuurwerken zullen worden opgestart en hopelijk ook worden voltooid. De werkzaamheden zullen aanleiding geven tot onvermijdelijke hinder voor degenen die er rechtstreeks of onrechtstreeks mee worden geconfronteerd. Het pleit voor u dat u in uw beleidsnota bijzondere aandacht besteedt aan minder-hindermaatregelen.

We rekenen er evenwel op dat de in de beleidsnota opgenomen intenties concreet zullen worden vertaald. De CD&V-fractie vraagt de minister uitdrukkelijk om een geheel van acties en maatregelen die er, van de concept- en planningsfase tot de volledige voltooiing van de werken, steeds op zijn gericht alle mogelijke vormen van last, ongemak of algemene hinder voor om het even wie maximaal te beperken.

Naast de investeringen in de wegeninfrastructuur zijn de investeringen in de economische poorten en

Peeters

knooppunten uiteraard van enorm sociaal-economisch belang. De toekomstgerichte en economisch verantwoorde toegankelijkheid van de Vlaamse havens, in het bijzonder van de zeehavens, zal tijdens deze legislatuur een zeer belangrijke prioriteit vormen. Tegelijkertijd pleiten we voor een versterkend beleid ten aanzien van de hinterlandverbindingen. Hierbij moet voldoende aandacht aan een modale verschuiving naar spoor- en waterwegen worden geschonken. Bijkomende spoorweginvesteringen en capaciteitsverhogende investeringen in de binnenvaart zijn noodzakelijk voor een duurzaam transport en voor een evenwichtige ontwikkeling van de havens. Goed overleg met de federale overheid over de spoorweginvesteringen is van cruciaal belang. Een verantwoorde bevoegdheidsherschikking moet het de gewesten mogelijk maken een meer coherente en consistente vervoerspolitiek te voeren.

Het siert de minister dat hij in zijn beleidsnota aandacht aan het multifunctioneel karakter van onze wegen en waterwegen schenkt. De ecologische inpassing van transportinfrastructuur en de duurzame en milieuvriendelijke inrichtings-, onderhouds- en beheerswerken zijn geen ijdele begrippen. Ze hebben een concrete plaats in de beleidsnota gekregen.

Zoals reeds eerder gezegd, is de beleidsnota Openbare Werken tegelijkertijd ambitieus en evenwichtig. De haalbaarheid en vooral de betaalbaarheid van al deze projecten is afhankelijk van de beschikbaarheid van de nodige financiële ruimte, van creatieve, innovatieve financieringstechnieken of van eventuele nieuwe inkomsten.

Mijnheer de minister, uw beleidsnota getuigt van een pragmatische aanpak. Het is een goed gestructureerd, duidelijk en leesbaar document. Dit kan niet van alle in het Vlaams Parlement circulerende teksten worden gezegd. Het echte werk, de uitvoering van deze beleidsnota, vormt uiteraard de grote uitdaging. U kunt hiervoor alvast op het volste vertrouwen van de CD&V-fractie rekenen. Wij wensen u veel succes. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: De heer van den Abeelen heeft het woord.

De heer Marc van den Abeelen *(Op de tribune)*: Mijnheer de voorzitter, net als tijdens de vorige

legislatuur wil de VLD binnen het belangrijke beleidsdomein Openbare Werken twee sporen volgen. De VLD wil een beleid ter bevordering van de bereikbaarheid en een beleid ter verhoging van de verkeersveiligheid. We handhaven onze oproep om op een verkeersveilige en verkeersleefbare manier meer in de bereikbaarheid te investeren.

Tijdens de vorige legislatuur is het Masterplan Antwerpen aangevat. Dit is een belangrijke stap in de oplossing van wat ik de belangrijkste verkeersknoop in Vlaanderen zou willen noemen. De talrijke niet-Antwerpenaren in dit halfroond vinden dit allicht een uiting van chauvinisme. De economische toegevoegde waarde van de Antwerpse haven en haar industrie wordt echter telkens opnieuw door objectieve gegevens aangetoond. Het ontwarren van het mobiliteitskluwen in deze regio is terecht een zeer grote prioriteit. Mijnheer de minister, ik denk dat we de voorbije weken goede vorderingen hebben gemaakt en een deel van de achterdocht en het wantrouwen hebben weggenomen. De commissie heeft daar een zeer belangrijke rol bij gespeeld.

In de toekomst zal het niet anders zijn. Het Deurganckdok wordt in gebruik genomen, en het gevaar dreigt dat Vlaanderen niet klaar is om de toekomstige vervoersstromen op te vangen, vooral op de Linkerscheldeoever. De VLD-fractie vraagt bijzondere aandacht voor de verkeersafwikkeling op de Linkerscheldeoever. Mijnheer de minister, we zullen er blijven op aandringen dat op een meer assertieve wijze wordt geijverd voor de spoorwegverbinding via de Liefkenshoek-tunnel. Het is natuurlijk gedeeltelijk een federale materie, maar ik denk dat we voor het project van voorfinanciering opnieuw aan de bel moeten trekken, zeer snel moeten samenkomen en onze houding bepalen om dit netelige dossier op te lossen.

Er blijft natuurlijk de verdieping van de Schelde. Dat is voorlopig nog een vraagteken, maar ik verneem dat we het volgende weekend een doorbraak mogen verwachten. We zijn voorstander om zo snel mogelijk, samen met de Nederlandse overheid, van de verdieping een prioriteit te maken. Dat is niet alleen voor Antwerpen belangrijk, maar ook voor Gent en heel Vlaanderen. Mijnheer de minister, we zijn ervan overtuigd dat u met uw niet aflatende inzet snel tot een beslissing kunt komen in dit dossier.

Collega's, ook tijdens de vorige legislatuur hebben we een debat gevoerd over het wegwerken van de

van den Abeelen

zogenaamde missing links. We waren, zijn en blijven vragende partij om enkele cruciale missing links aan te leggen. Ik pleit hier, dat mag wel eens, voor een missing link in onze regio waar we al 5 jaar op wachten.

We hopen dat het debat over de missing links wordt voortgezet op basis van objectieve en technische argumenten, en niet op basis van dogmatische, emotionele of ideologische argumenten. Mijnheer de minister, er wordt gezegd dat u het gezond verstand van een middenstander hebt, dus ik denk dat we wel een oplossing vinden.

Ook het structurele onderhoud van onze wegen moet constant aandacht krijgen. Tijdens de laatste jaren van de vorige legislatuur kwam het in een stroomversnelling, maar ik denk dat we onze inspanningen moeten voortzetten. Structureel onderhoud betekent ook meer veiligheid, minder files en minder problemen, en is dus ecologisch een grote troef. Ik weet dat het beschikbare budget niet zo groot is, maar ik denk dat u moet blijven ijveren om met de vereiste middelen op de meest efficiënte wijze het onderhoud van de wegen te blijven doen.

Ik weet uit mijn uitvoerend ambt dat een infrastructuurdebat niet alleen zal gaan over welke weg, welke waterweg of welk fietspad waar moet komen. Ik weet dat over elke tegel en elke boom moet worden gediscussieerd, maar ik denk dat we pragmatisch moeten zijn en meer moeten beslissen en doen en minder moeten studeren.

In dit dossier pleiten we ook voor alternatieve vormen van financiering. We moeten niet zo creatief zijn, want we kunnen de voorliggende PPS-formule gebruiken. We moeten het wantrouwen wegnemen bij degenen die menen dat de privé-sector het niet zo goed kan. We hebben hier de kans om samen met de privé-sector de problemen op te lossen.

Dan blijft er nog de verkeersveiligheid. Niet alleen het structureel onderhoud is belangrijk voor de verkeersveiligheid, maar ook de herinrichting. Ik heb hier persoonlijk wat ervaring mee. De inrichting van de wegen kan worden gebruikt als instrument voor meer verkeersveiligheid. Voor de VLD-fractie zijn een veilige inrichting van de wegen en een verhoogde pakkans, en niet een abnormale verhoging van boetes, de instrumenten bij uitstek om de

verkeersveiligheid nog meer te verhogen. Een weg moet ingericht worden zodat hij quasi automatisch en op een natuurlijke wijze leidt tot de meest aangepaste snelheid en tot het beste rijgedrag. Op een dergelijke manier zal de aanvaarding van de geldende maximumsnelheden verhogen en minder aanleiding geven tot maatschappelijke conflicten.

Mijnheer de minister, u hebt op een pragmatische manier in uw beleidsnota oog voor al deze aspecten. Het is niet eenvoudig om iedereen tevreden te stellen met openbare werken, want iedereen vindt zijn probleem het belangrijkste. Elke put in het wegdek, elke verkeersdode kan aanleiding geven tot kritiek op het gevoerde beleid. Dat mag u er niet van weerhouden voort te doen en op de meest efficiënte manier te handelen. Het is volhouden geblazen. Het is niet alleen een budgettaire kwestie, maar ook een kwestie van mentaliteit. Het is moeilijk maar voor u bovendien een grote opportuniteit.

Er moet samenwerking en communicatie zijn tussen minister Van Brempt en uzelf. U hebt daar een convenant voor afgesloten. Er zijn leden van de commissie die u ongeveer wekelijks een vraag stellen over het feit of u wel goed overeenkomt. U moet ervoor zorgen dat u en minister Van Brempt twee handen op een buik zijn voor het welslagen van het totale beleid inzake mobiliteit en openbare werken. We kunnen ons volledig vinden in uw beleidsnota en scharen ons achter de motie van de meerderheidsfracties. (*Applaus*)

De voorzitter: De heer Lauwers heeft het woord.

De heer Herman Lauwers (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, mijnheer de minister, collega's, ik zal twee korte beschouwingen maken over de beleidsnota openbare werken en impliciet ook over mobiliteit.

Het valt op dat de motie over openbare werken en die over mobiliteit zijn ondertekend door dezelfde parlementsleden. Dat maakt duidelijk dat de twee nota's samen kunnen en moeten worden gelezen. Ik sluit dus naadloos aan bij wat de heer van den Abeelen afsluitend heeft gezegd.

Er bestaat nogal eens de neiging, ook in het Vlaams Parlement, om een tegenstelling te zien tussen enerzijds een benadering van mobiliteit vanuit het gegeven van de infrastructuur en anderzijds een

Lauwers

benadering vanuit een gedragswijziging. Er wordt nogal gemakkelijk de connotatie aan verbonden dat de infrastructuurbenadering een economische benadering zou zijn en gedragswijziging een ecologische. Dit is fout: ook als het gaat over economisch verkeer is een gedragswijziging noodzakelijk. Dat is bijvoorbeeld nodig om meer vrachtvervoer gebruik te laten maken van de waterwegen of de spoorwegen. Het mogelijk maken van die gedragswijziging vergt natuurlijk enorm veel investeringen. Het gedragssturende heeft dus ook heel wat gevolgen voor de infrastructuur. Via het instrument van de mobiliteitseffectrapporten zullen we er meer over moeten waken dat bijvoorbeeld waterwegen, watergebonden industrie en watergebonden investeringen samenhangen. Vandaag is dat niet altijd het geval.

Er is nog een reden waarom dit een foutieve opsplitsing is. Als Vlaanderen een logistieke poort wil blijven – en dat is meer dan alleen een transportland zijn – dan zal altijd wel veel vrachtvervoer over de weg noodzakelijk blijven. De Vlaming heeft terecht het gevoel op twintig jaar tijd te zijn weggedrukt op de autowegen door vrachtwagens. De autosnelwegen zijn inderdaad voor meer dan 50 percent vrachtwegen geworden. We moeten echter niet de illusie koesteren dat we dit zouden kunnen verhelpen door missing links aan te leggen of met spitsstroken te werken. Al die initiatieven zijn weliswaar noodzakelijk en goed, maar zoals de heer Peeters al opmerkte, zullen ze niet de congestieproblemen op de grote assen kunnen verhinderen.

Omwille van de wetmatigheden van de economie zal het vrachtvervoer altijd wel grotendeels over de weg blijven verlopen. Dit impliceert dat ook de economie er gebaat bij is dat er zo veel mogelijk openbaar vervoer voor personen wordt georganiseerd. Dus niet alleen in het ecologische belang, maar ook in het economische moet er worden geïnvesteerd in openbaar vervoer. De beide zijn wel complementair. De soms ideologische tegenstelling tussen de infrastructuurbenadering en de gedragswijziging die wordt gehanteerd, is een foute benadering. Daar er sprake is van twee verschillende ministers van twee verschillende partijen, wordt die tegenstelling nog meer beklemtoond. Mevrouw de minister, mijnheer de minister, dit lijkt me een foutieve invalshoek. Daarom moeten de beide moties samen worden gelezen. De heer Koninckx zal straks nog een kort betoog houden over mobiliteit.

Laten we eerlijk zijn: de moties in kwestie zijn nog wat algemeen en vaag. De discussie zal zich toespitsen op een vraag als welke missing links er nu worden aangepakt, ook als het gaat over waterwegen, spoorwegen en openbaar vervoer. Er zal worden gesproken over de vraag hoe het wegvignet zal worden ingevoerd. Het feit dat de nota's nog wat vaag blijven is eigen aan deze materie.

Het is de eerste maal dat ik in deze commissie zetel. In vergelijking met de handelwijze in de domeinen van ruimtelijke ordening of cultuur wordt er in deze materie inderdaad veel gewerkt met beslissingen van de Vlaamse Regering, ministeriële besluiten, convenants, beheersovereenkomsten met De Lijn en constructies als de BAM. Dit is logisch en onvermijdelijk in deze materie. Het gaat immers veelal over uitvoerend beleid, waarbij heel wat verschillende niveaus betrokken zijn.

Om efficiëntieredenen moeten we dit zo doen. Daardoor ontstaat echter al heel snel parlementaire wrevel. Dat hebben we de voorbije weken nog ervaren. De indruk wordt gewekt dat er veel aan onze controle ontsnapt. Het is even uit de hand gelopen in verband met de Oosterweelverbinding, maar het lijkt nu weer in goede banen te zijn. Toch moeten we daar een les uit trekken. Zowel de Vlaamse Regering als het Vlaams Parlement dragen een grote verantwoordelijkheid bij de behandeling van dergelijke dossiers.

Voor de Vlaamse Regering is het van groot belang dat er een grote openheid is, ook over niet gekozen maar wel bestudeerde alternatieven. We hebben soms te veel de neiging studies te maken en dan alleen de vbeslissing naar voren te schuiven. Het draagvlak zou hoger liggen als ook de niet gekozen alternatieven bekendgemaakt zouden worden, alsook de redenen waarom ze niet gekozen zijn. Mijnheer de minister, onlangs mocht u op de Linkeroever nog ervaren dat net de vraag naar de alternatieven, en of die wel ernstig overwogen zijn, een belangrijk element van het maatschappelijk draagvlak is.

Anderzijds heeft ook het parlement een grote verantwoordelijkheid. We mogen er ons bij grote infrastructuurwerken niet toe laten verleiden zelf dan maar ingenieur of architect te willen spelen. Het Nimby-syndroom loert dan altijd wel om de hoek. We kennen allemaal wel buurtcomités die zelf een nieuwe spoorwegtunnel, een alternatieve brug of een nieuwe landingsbaan hebben uitgete-

Lauwers

kend, soms zelfs een hele havenontsluiting of heuse plannen op schaal.

Mijnheer de minister, om uzelf, maar ook het Vlaams Parlement, te wapenen tegen te veel onnodig maatschappelijk onbegrip en misverstanden, zou u er goed aan doen zelf pro-actief de commissie en het publiek te informeren over belangrijke alternatieve studies, belangrijke convenants, beslissingen van de Vlaamse Regering, en dan niet alleen over de beslissing zelf, maar ook over de afwegingen en de alternatieven. Het zou nuttig zijn eens na te gaan of daarvoor geen kanaal moet worden bedacht in uw kabinet of uw administratie, dat de opdracht krijgt die informatie systematisch te verspreiden. Ik denk en ik hoop dat dit u heel wat vragen om uitleg in de commissie over een doortocht hier en een fietspad daar zou kunnen besparen. *(Applaus bij de meerderheid)*

MOTIES VAN ORDE**Voorstellen tot spoedbehandeling**

De voorzitter: Met toepassing van artikel 46 van het Reglement heeft mevrouw Dillen bij motie van orde het woord gevraagd.

Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mijnheer de voorzitter, ik verzoek u het voorstel van resolutie over het wereldwijd waarborgen van de rechten van de vrouw bij hoogdringendheid te agenderen.

De voorzitter: Ook de heer Starren vraagt de spoedbehandeling voor het voorstel van resolutie betreffende de solidariteit met de allochtone werknemers in Vlaanderen. We zullen ons daarover straks uitspreken voor de stemmingen.

Het incident is gesloten.

BELEIDSNOTA Openbare Werken 2004-2009, ingediend door de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur

– 130 (2004-2005) – Nrs. 1 tot 4

Bespreking (Voortzetting)

De voorzitter: De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux (Op de tribune): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, deze beleidsnota bevat een aantal heel lovenswaardige doelstellingen, waaronder het halveren van het aantal verkeersdoden, het tegengaan van de versnippering van de open ruimte, het maximaal benutten van waterwegen, enzovoort. Toch vind ik weinig concrete beleidsmaatregelen terug om dit alles te realiseren. Er is een visie ontwikkeld, maar naar de maatregelen hebben we nog het raden.

Een van de visies die in de nota zijn ontwikkeld, is die op de uitbouw van Vlaanderen als transitland, de logistieke draaischijf van Europa. De vraag is evenwel hoe ze te rijmen valt met de doelstelling de verkeerscongestie op te lossen. Mijnheer de minister, tijdens het debat daarover viel het me trouwens op dat u niet alleen onze ecologische bezwaren naast zich neerlegde, maar ook de bezwaren van uw eigen administratie, die ook in het MIRA-T-rapport verwoord zijn.

Vlaanderen heeft vier zeehavens, waaronder een wereldhaven. Op ons klein stukje grondgebied zijn er ook vier luchthavens. De kleinste daarvan, in Wevelgem, wil men nog verder uitbouwen. Hoe voller kan Vlaanderen nog worden? Satellietbeelden tonen duidelijk aan dat er een grote vervuiling is boven Vlaanderen. Het MIRA-T-rapport toont aan dat de economische gezondheidskost als gevolg van de zwevende roetdeeltjes, voornamelijk van het zwaar wegverkeer in Vlaanderen, 1,1 miljard euro per jaar bedraagt. Die kostprijs is niet inbegrepen in de kostprijs van het wegverkeer, maar wordt wel gedragen door de samenleving. Onze kinderen betalen de prijs met hun gezondheid.

Groen! verkiest beleidsmaatregelen om het zware wegverkeer uit onze woonkernen te weren. De minister stelt dat Vlaanderen te klein en te dichtbevolkt is om een gezond leefmilieu na te streven en dus beschouwt hij de ongebreidelde economische expansie als prioritair. Hoe zal hij de nobele

Glorieux

doelstelling om het aantal verkeersslachtoffers te halveren, realiseren als Vlaanderen straks uit één lange rij vrachtwagens zal bestaan?

Groen! vraagt dat bij openbare werken prioriteit wordt gegeven aan het versneld wegwerken van de zwarte punten. We vragen ook dat er minstens 200 kilometer nieuwe fietspaden per jaar bij komen, bovenop de heraanleg van de bestaande fietspaden, tussen nu en 2010. We willen ook een betere doorstroming van het openbaar vervoer door middel van vrije tram- en busbanen. We willen meer concrete maatregelen om een modal shift van vrachtverkeer naar spoor- en waterwegverkeer te bevorderen. We willen een slimme kilometerheffing die de ecologische kosten effectief in rekening brengt. We willen maatregelen om het zwaar vervuilende vrachtverkeer zoveel mogelijk uit de woonkernen te weren.

Mijnheer de minister, we zullen de jaarlijkse beleidsbrieven moeten afwachten om concrete beleidsmaatregelen te krijgen die de nobele doelstellingen uit de beleidsnota moeten realiseren. Groen! zal in elk geval jaar na jaar een balans opmaken, zowel van het aantal aangepakte zwarte punten, van de evolutie van het aantal verkeersslachtoffers, als van het aantal kilometer fietspaden en vrije bus- en trambanen die effectief worden aangelegd. U zult niet worden afgerekend worden op intenties, maar op concrete vooruitgang op deze domeinen.

Onze fractie heeft alvast een motie ingediend. De heer Daems zal nu – jammer genoeg even kort als ik – spreken over het Masterplan. (*Applaus bij Groen!*)

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, de voorbije weken waren er uitgebreide en soms erg tumultueuze hoorzittingen over het mobiliteitsdossier Antwerpen naar aanleiding van de bespreking van de werkzaamheden in het licht van de BAM. Die hoorzittingen waren nuttig, al was het maar omdat de BAM voortaan onder de controle van het Rekenhof terecht komt, en ook omdat een aantal facturen en contracten voor de communicatie-uitgaven eens onder de loep worden genomen. Daardoor zal de BAM voortaan hopelijk wat transparanter worden voor het parlement.

Maar door het tumult over de structuur, over de verloning van de bestuurders, over de cumul van een regeringscommissaris met het voorzitterschap van de NV Liefkenshoek en niet het minst door de vaudeville over de beruchte maquette, zijn enkele inhoudelijke punten van het Masterplan in de discussie, en zeker in de media, ondergesneeuwd geraakt, ondanks het verdienstelijke werk van onder meer de heer Peumans.

We zullen in de commissie allicht nog de ruimte krijgen om uitgebreid in te gaan op dit dossier. Ik wil me nu beperken tot één punt. Het is goed dat ook de minister van Mobiliteit hier aanwezig is. Ik wil het hebben over onze bezorgdheid dat door een uit de pan swingende factuur voor de Oosterweelverbinding, alle andere, en minstens even belangrijke investeringen zullen worden vertraagd of zelfs worden geschrapt. Groot was onze verbazing toen de BAM tijdens de hoorzitting een tijdstabel voorlegde over de geplande uitvoering der werken die bijna helemaal verschilde van afspraken van de vorige legislatuur. Daarbij worden bijna alle flankerende, multimodale investeringen voor trams, fietspaden, watertransport en vergroening van de Singel uitgesteld. De doortrekking van de tram naar Boechout, naar de stelplaats in Wijnegem en de werken aan de Van Cauwelaertsluis zijn de positieve uitzonderingen. Voor de rest kijken we tegen belangrijke vertragingen aan: de werken aan de tramverlenging naar Ekeren met 6 jaar, de werken aan de tramverlenging naar Kontich met 5 jaar, de werken aan de Royersluis verhuizen van 2006-2009 naar 2011-2014 en de start van de werken aan de groene singel verhuizen van medio 2006 naar medio 2010. Bij navraag in de hoorzitting bleek dat dit een scenario was dat de BAM voorstelde, maar dat nog ter goedkeuring naar de Vlaamse Regering moest. Dat zal allicht in de komende weken moeten gebeuren.

De voorbije dagen hebben verschillende bevoegde politici verklaard zich te zullen houden aan de principes van 2000, met name het bewaren van de multimodaliteit in het Masterplan en de gelijktijdigheid van de uitvoering van de werken.

Mevrouw de minister, vanmorgen zei u in de krant dat u onze reactie en bezorgdheid niet begrijpt. In de voorbije weken is in de hoorzittingen duidelijk geworden dat de Oosterweelverbinding – die we op zich niet in vraag stellen – zo'n slokop is geworden dat andere projecten in de verdrinking komen. In

Daems

het voorstel van de BAM – nog niet bekrachtigd door de Vlaamse Regering, dat is waar – lopen sommige werken nu al 7 tot 9 jaar vertraging op. Wij verwachten dat de Vlaamse Regering dit in de komende weken zal rechtzetten, en geen enkele vertraging zal dulden. De BAM moet haar huiswerk wat dat betreft overdoen. (*Applaus bij Groen!*)

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mijnheer en mevrouw de minister, dames en heren, we hebben in de commissie uitgebreid vragen kunnen stellen over de beleidsintenties. Ik zou willen stilstaan bij twee zaken: de planning van wegen en waterwegen en de financiering van de wegen- en waterwerken.

Wie vertrouwd is met de planning in Vlaanderen, merkt dat het een jobbeleid betreft. Ik heb het niet over uw beleid, mijnheer de minister, dat kunnen we nog niet beoordelen. In de afgelopen twintig jaar hebben we talloze wegen- en waterdossiers zien komen en gaan en weer terugkomen. Ofwel ontbreekt er nog een gelijkwaardige aansluiting met Frankrijk of Nederland, of van Frankrijk of Nederland naar hier. Een mooi voorbeeld daarvan is de A24 in Limburg. Dat duurt al ongeveer dertig jaar. Frankrijk breidt zijn autosnelwegen uit en stoot in ons land op een tweebaansweg. De A19 is een mooi voorbeeld en ook van de noord-zuidverbinding in de Antwerpse Kempen spreken we al dertig jaar. In 1965 werd begonnen aan de verbreding van het Albertkanaal. Het grootste knelpunt, in de haven van Antwerpen, is nog altijd niet opgelost. Ik las vandaag dat we nog nergens staan met de Liefkenshoekspoortunnel. Wie vertrouwd is met de werking van de NMBS, staat daar niet van te kijken.

Wat opvalt, is dat we eerst een groot dok bouwen, en ons daarna afvragen hoe het moet worden ontsloten. Dan komen we tot de conclusie dat de Liefkenshoekspoortunnel ontbreekt, dat de bestaande spoorlijn tussen de linker- en rechteroever verzaagd is en dat de Oosterweelverbinding maar in 2010 tot stand zal komen.

Bij de planning van wegen en waterwegen valt ook op dat we nog geen gebiedsgerichte aanpak hebben. Mijnheer de minister, ik hoop dat u daar ein-

delijk werk zult van maken. Inzake het Deurganckdok hadden we ons eerst moeten afvragen hoe we het moesten ontsluiten, om het daarna te bouwen.

We hebben een goed ontwerp Mobiliteitsplan Vlaanderen. Bij de prioriteiten lees ik echter dat de derde rijstrook van de E17 is aangelegd, terwijl er andere prioriteiten waren. Blijkbaar heeft dat te maken met lokale gevoeligheden.

Mijnheer de minister, u wilt een derde van de missing links uitvoeren. Gisteravond hebt u op linkeroever, als communicatiedeskundige van uw departement, de meest elementaire vragen over dat project beantwoord. De communicatie over dat soort projecten is dus bijna onbestaande. Op dat vlak kunnen we veel van de Nederlanders leren. Belangrijker is dat we een decretale onderbouwing krijgen van de manier waarop we wegen aanleggen. Dat geeft meer werkzekerheid voor mensen die langs reservatiezones wonen. Het zou ook een betere planmatige aanpak van de wegeninfrastructuur tot stand brengen.

Ik verwijs opnieuw naar Nederland. Als ze daar een beslissing nemen, dan voeren ze die ook uit. In tegenstelling tot bij ons. De Nederlanders beschikken over een meerjarenprogramma infrastructuur en transport. Ze hebben ook een tracéwet. Als een aan te leggen weg in de tracéwet is opgenomen, dan garandeert dat de uitvoering van dat werk. Ze hebben ook een procedure in het kader van de wet op de ruimtelijke ordening. Dat is de planologische kernbeslissing, die inmiddels werd vervangen door een structuurvisie. Ze hebben ook een wet Fonds Economische Structuurversterking, die zorgt voor financiële bijstand vanuit Economie. Ze hebben ook een duidelijke procedure voor de regeling van grote projecten. Het is niet zo'n goede zaak om 13 departementen te maken.

Bij openbare werken moet er volledige openheid zijn. De heer Lauwers beweert dat er volledige transparantie is in bepaalde dossiers, maar dat is niet zo. In sommige dossiers is er haast geen transparantie. Ik zal die blijven eisen. Mijnheer de minister, het feit dat u gisteren op linkeroever moest uitleggen hoe het project in elkaar zit, wijst erop dat we niet goed bezig zijn.

Het volgende aspect is de financiering. Hoe zullen we een derde van de missing links, de ontsluiting van Zaventem en de inhaaloperatie voor het onder-

Peumans

houd van de wegen betalen? Als ik zie hoe de E19 in Overijse erbij ligt, dan is er structureel iets fout met onze wegen. U hebt die situatie geërfd van uw voorgangers. We moeten beginnen met het onderhoud van de bestaande wegen, daarna moeten we nagaan wat we met de missing links gaan doen.

Wat de waterwegen en zeehavens betreft, wordt hier vooral gesproken over de haven van Antwerpen. Maar hoe zit het eigenlijk met de uitdaging van Gent, meer bepaald de nautische toegang en de nieuwe zee-sluis? Hoe zult u dit allemaal financieren?

Iedereen heeft het over alternatieve financiering. De ervaring met PPS is in Vlaanderen nog altijd heel beperkt. In het buitenland is er meer ervaring. We moeten echter de koe bij de hoorns vatten. De lakmoesproef zal de Oosterweelverbinding zijn. Dat wordt de testcase voor de geloofwaardigheid van de PPS in Vlaanderen. Ik heb de indruk dat er wat pleinvrees bestaat gezien het kleine debacle dat we hebben gekend met de Liefkenshoek-tunnel.

Wat het wegvignet betreft, is de vraag welke standpunt Europa zal innemen en wat de gevolgen daarvan zullen zijn voor de invoering van het wegvignet. Als enkel de trans-Europese netwerken in aanmerking komen, dan is de vraag wat er zal gebeuren met de middelen, ook voor het openbaar vervoer. Daarop is tot nu toe geen duidelijk antwoord gegeven. Zal het wegvignet aangewend mogen worden voor investeringen in het openbaar vervoer? In Oslo wordt een vijfde van de opbrengst van de tolheffingen gebruikt voor infrastructuurwerken ten behoeve van het openbaar vervoer.

Mijnheer de minister, u droomt van een wegvignet waarvan u de extra opbrengsten zult kunnen gebruiken voor wegenwerken. Tot nu toe is echter niet duidelijk waar we met dat wegvignet naartoe gaan.

Een andere belangrijke financieringsstroom zijn de FFEU-middelen. Hoeveel bijkomende middelen zult u voor 2005 en de volgende jaren ontvangen? Zult u ook bijkomende middelen ontvangen uit de zogenaamde Lambermontakkoorden?

Mijnheer de minister, we staan achter uw beleidsnota. We hebben de met reden omklede motie trouwens mee ondertekend. We wensen u veel moed bij

het opmaken van de inventaris van alle noden die er zijn in Vlaanderen, en niet alleen in Antwerpen. Als u voor de komende jaren een duidelijk financieeringsplan kunt voorleggen, zullen we gerustgesteld zijn. Onze fractie zal uw beleidsnota en de motie goedkeuren. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wil de parlementsleden danken voor de betogen hier in de plenaire vergadering maar ook in de commissie. Ik denk dat, wat Openbare Werken betreft, de uitdaging heel duidelijk is: investeren in Openbare Werken en investeren in infrastructuur is ook investeren in de toekomst van Vlaanderen, in de welvaart van Vlaanderen, in de economische ontwikkeling van Vlaanderen en in het ecologisch Vlaanderen. Investeren in Openbare Werken betekent niet alleen investeren in wegen, maar ook in water, in lucht en in spoor.

Het uitgangspunt van de beleidsnota is heel duidelijk: evenwicht tussen economische knooppunten en de zachte weggebruiker. Mijnheer Penris, u hebt heel wat economische knooppunten opgesomd, waarop u mij wilt afrekenen. Ik heb er geen enkel probleem mee dat een minister wordt afgerekend op wat hij doet en niet op wat hij zegt. Die economische knooppunten zijn natuurlijk een heel belangrijk aandachtspunt. Dan heb ik het niet alleen over de havens. Ik hoop dat we de volgende dagen tot een doorbraak kunnen komen in verband met de uitdieping van de Westerschelde. Wat de haven Zeebrugge betreft, heeft de Vlaamse Regering al een aantal beslissingen genomen, zowel wat de voorhaven als wat de achterhaven betreft. Ik ga er ook van uit dat we daar ook verdere stappen kunnen zetten inzake de ontsluiting, de AX en dergelijke meer.

Mijnheer Penris, u hebt ook de Liefkenshoekspoortunnel aangehaald, waarnaar verwezen wordt in een artikel van de heer Voorhamme. Ik kan u verzekeren dat de Vlaamse Regering niet alleen de beslissing heeft genomen om daar een bedrag voor de prefinanciering op tafel te leggen, maar dat daar ook de laatste dagen hard aan gewerkt is. Er werd echter ook reeds benadrukt dat de NMBS daarin natuurlijk een niet onbelangrijke partner is die het werk moet uitvoeren.

Wat die economische knooppunten betreft, is het programma dus zwaar en zijn de kosten hoog. Ik

Peeters

ga er echter van uit dat we, met een doorgedreven aanpak van deze dossiers en met wat creativiteit inzake de financiering van een en ander, toch nog tijdens deze legislatuur een aantal zaken in gang kunnen zetten en beëindigen.

U hebt ook verwezen naar de luchthaven van Zaventem. Ook hier is er reeds het een en het ander in gang gezet, zeer concreet wat het startprogramma betreft. Ik wil ook even verwijzen naar de zachte weggebruiker. Ook dat punt werd aangehaald door de heer Peeters en anderen. Het is evident dat de verkeersveiligheid een heel belangrijk item was in het verleden en dat ook blijft in de toekomst.

De gevaarlijke punten werden ook reeds aangehaald. De vorige regering had er 800 geïnventariseerd. Een goede 300 gevaarlijke punten zijn reeds in aanbesteding of zullen dit jaar worden aanbesteed. Ik denk dat ook hier een aantal concrete initiatieven moeten worden genomen. Ik kan u verzekeren, mijnheer Peeters, dat de tijd van veel studies en van veel nadenken, zeker wat de gevaarlijke punten betreft, voorbij is, en dat we overgaan tot de uitvoering van oplossingen.

Hetzelfde geldt ook voor de fietspaden, waar ook wat de procedure betreft mogelijk het een en het ander kan worden vereenvoudigd. Op die manier kunnen we de gemeenten, die nu misschien wat vertraging oplopen omdat de procedures wat te zwaar zijn of omdat ze zelf niet tot actie bereid zijn, verder aanmoedigen. Mijnheer Peeters, wat de zachte weggebruiker betreft, hebt u het STOP-principe aangehaald. Ik denk dat dit een heel belangrijk uitgangspunt is voor deze regering en voor mezelf wat het tweede gedeelte 'de zachte weggebruiker' aangaat.

Het is ook van belang dat we Mobiliteit en Openbare Werken niet uit elkaar halen. U hebt daarin gelijk, mijnheer Lauwers. De problematiek van de Mobiliteit is heel ernstig, als we zien hoe veel tijd we helaas in de files moeten doorbrengen. De oplossingen moeten dan ook integraal worden aangepakt, niet alleen de weg, ook het water, ook het spoor en de lucht. Mijnheer Glorieux, op die manier zullen we er echt in slagen om Vlaanderen als Vlaanderen-distributieland, rekening houdend met de ecologische elementen, ook in de toekomst te vrijwaren.

We hebben het er al over gehad in de commissie en het is hier al even aangehaald: de 'postponed manufacturing'. Er zijn nieuwe technieken waarbij we ons niet focussen op de kwantiteit maar wel iets toevoegen aan de kwaliteit. Als we zorgen voor een toegevoegde waarde, zullen we onze positie als distributieland, met onze economische poorten, kunnen vrijwaren.

Mijnheer Peumans, u hebt terecht vragen gesteld over de problematiek van de planning. Het stop-and-go-principe is in deze zaak dodelijk. Als er na studies over bepaalde projecten blijkt dat er niets gebeurt, dan is dat niet goed. Ik zal zelf het voorbeeld geven door, zoals afgesproken in de commissie, een meerjarenplan voor te leggen. Daarin zal duidelijk staan welke wegen en waterwegen moeten worden aangepakt, welke budgetten daartegenover staan. We moeten ook kijken naar wat in Nederland gebeurt. Op die manier kunnen we de planning heel duidelijk in kaart brengen.

Er is ook even gesproken over de BAM. Het gaat om een heel belangrijk project, niet alleen voor Antwerpen, maar voor heel Vlaanderen. Het is niet alleen een project voor de Oosterweel, maar een project dat de weg, de waterweg en het spoor omvat. We moeten nu met de nodige ernst en de nodige daadkracht een aantal beslissingen nemen.

Mijnheer Daems, het klopt dat het een en het ander moet worden gefinancierd en dat het een en het ander moet worden vastgelegd door de Vlaamse Regering. Het is niet aangewezen om dit project zo voor te stellen dat de toekomstkansen en de investeringen worden gehypothekeerd. We hebben er alle belang bij om daarover na de hoorzittingen met de nodige sereniteit beslissingen te nemen. *(Opmerkingen van de heer Jos Stassen)*

Dit ambitieus plan moet worden doorgevoerd. Het gaat niet alleen om investeren in beton, maar ook in werkgelegenheid en welvaart in Vlaanderen. De financiering maakt daar natuurlijk een heel belangrijk element van uit. Het budget voor Openbare Werken volstaat niet. Daar waar het mogelijk is, moeten we creatief omspringen met een PPS-formule. Niet alle projecten zijn geschikt voor een PPS. We moeten verdere stappen zetten voor de introductie en het onderzoek van het wegvignet. Minister Van Brempt heeft een studie besteld. Daaruit zal duidelijkheid ontstaan. Het debat zal er kort daarna op moeten volgen.

Peeters

Mijnheer Peumans, u hebt gelijk dat we ook moeten nadenken over de organisatie van het FFEU. Het FFEU had enkele voordelen. Als dat fonds niet meer wordt gespijsd, is de vraag waar de middelen voor de nodige openbare werken kunnen worden gevonden.

Mijnheer de voorzitter, dames en heren, terecht werd gezegd dat de zaak van zeer nabij zal worden gevolgd en dat zal worden nagegaan hoe een en ander zal worden geconcretiseerd. Ik ga ervan uit dat we onze projecten tijdens deze legislatuur ook kunnen uitvoeren. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

Wij zullen later de hoofdelijke stemmingen over de met redenen omklede moties houden.

BELEIDSNOTA Mobiliteit 2004-2009, ingediend door mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen – 131 (2004-2005) – Nrs. 1 tot 3

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de beleidsnota Mobiliteit 2004-2009, ingediend door mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen.

Volgens artikel 73, punt 5, eerste lid, van het Reglement wordt de bespreking gehouden op basis van de met redenen omklede motie die tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota is ingediend.

De bespreking is geopend.

De heer Peeters, verslaggever, heeft het woord.

De heer Frans Peeters, verslaggever: Mijnheer de voorzitter, ik verwijs naar het schriftelijk verslag. (*Applaus*)

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mijnheer de voorzitter, naar aanleiding van de Internationale Vrouwendag zou ik graag mijn collega mevrouw Van den Eynde laten voorgaan.

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, dagelijkse files, verkeersongevallen, slechte doorstroming van het verkeer in de steden, parkeerproblemen en ga zo maar door: het zijn problemen waar de burger dagelijks mee wordt geconfronteerd, in hoofdzaak in het woon-werkverkeer. Dat versterkt de vraag naar degelijk, betrouwbaar, financieel aantrekkelijk en veilig openbaar vervoer. Het mag dan ook duidelijk zijn dat het beleidsdomein mobiliteit een belangrijke bevoegdheid is en dat het zoeken naar oplossingen voor het mobiliteitsvraagstuk een aanzienlijke ministeriële opdracht is.

De Lijn krijgt en heeft ook een bijzondere rol in het mobiliteitsveld, en vervult daarmee ook meteen een belangrijke maatschappelijke functie. Een degelijk openbaar vervoer biedt de burger in belangrijke mate immers ook een grote vrijheid. De werkzaamheden aan de Antwerpse ring, maar ook de promotie van het openbaar vervoer leidden er toe dat De Lijn al meer dan 4 miljoen reizigers heeft vervoerd en dat het aantal reizigers nog steeds in stijgende lijn is. De komende jaren zullen echter nog heel wat inspanningen moeten worden geleverd om aan de basismobiliteit te voldoen.

We merken op het terrein al veel bijkomende buslijnen, maar de vraag die we ons hierbij toch moeten stellen is of die allemaal wel rendabel zijn. Dikwijls zien we op bepaalde trajecten lege of halfllege bussen rijden. Dat kan uiteraard toch niet de bedoeling zijn. Waarom wordt onder meer het bedienen van bedrijventerreinen niet opgenomen in het basismobiliteitsbeleid? Op die manier kunnen bepaalde trajecten toch veel rendabeler worden? Ook het stimuleren van bedrijven om bedrijfsvervoerplannen op te stellen, kan een oplossing betekenen. In het regeerakkoord staat eveneens dat het openbaar vervoer prioritair wordt uitgebouwd ten bate van het woon-werk- en woon-schoolvervoer. Een constante evaluatie en bijsturing is noodzakelijk.

Van den Eynde

Binnen welke termijn verwacht de minister dat De Lijn het systeem dat een degelijk onderzoek van het potentieel mogelijk zal maken, in werking zal stellen? En wanneer mogen wij daarvan de eerste resultaten verwachten?

Een tweede bedenking slaat op het wagenpark van De Lijn. Gelet op de verschillende bezettingsgraden lijkt het niet onlogisch om op bepaalde trajecten kleinere bussen in te zetten, zodat niet met al te grote lege voertuigen wordt gereden en de VVM toch nog op een rendabele manier aan de vereisten van de basismobiliteit kan voldoen. Daarnaast getuigt het van een bijzondere verantwoordelijkheidszin ten aanzien van ons milieu om milieuvriendelijke voertuigen in te zetten. Als we als overheid een goed voorbeeld willen geven inzake de Kyoto-afspraken en de CO₂-uitstoot, dan vind ik het ook niet meer dan logisch dat de overheid zelf grote inspanningen levert om haar wagenpark aan de milieunormen te onderwerpen. Het is mijns inziens dan ook onverantwoord dat de overheid zo ondermaats scoort met het wagenpark van De Lijn.

De Lijn heeft nog een grote achterstand in te halen. Slechts 329 van de bijna 2.000 bussen van De Lijn zijn uitgerust met een roetfilter. Pas eind 2006 zullen er nieuwe inspanningen worden gedaan, maar zelfs dan zullen nog maar 737 bussen – goed voor ongeveer een derde van het wagenpark van De Lijn – uitgerust zijn met een roetfilter. Verder beschikt De Lijn nog over een driehonderdtal oude bussen die ten vroegste binnen 2 jaar zullen worden vervangen. Ik denk dat deze cijfers aantonen dat het wagenpark van De Lijn inzake milieuvriendelijkheid niet goed scoort, terwijl we op alle beleidsdoelstellingen de beste leerling inzake milieu willen zijn.

In de beleidsnota vind ik zeer weinig terug over de veiligheidsproblemen op trams en bussen. Iedereen die regelmatig een tram of een bus gebruikt, maar ook de chauffeurs zelf, worden dikwijls geconfronteerd met vandalisme, agressief gedrag, beledigingen, fysiek geweld, zwartrijden en diefstallen. Vooral in de grootsteden is dat het geval. Dat maakt dat een ritje met de tram niet altijd even aangenaam is. Uiteraard moedigt dit natuurlijk ook het gebruik van het openbaar vervoer niet aan.

Het Vlaams Belang heeft in het verleden het hoge aantal agressiegevallen op chauffeurs in de provin-

cie Antwerpen aangetoond met cijfers. De vorige minister voor Openbare Werken en Mobiliteit daarentegen kondigde gretig aan dat het aantal agressiegevallen daalt. Ook de meest recente cijfers, voor het jaar 2004, tonen echter aan dat in Oost-Vlaanderen en vooral in Antwerpen het aantal agressiegevallen tegen chauffeurs van De Lijn spectaculair stijgt, met ongeveer 28 percent. Ik vind het dan ook hoogst eigenaardig dat we in de beleidsnota niets lezen over een vernieuwde of verhoogde aanpak van de veiligheid.

De minister maakt enkel melding van het probleem van het zwartrijden, maar op welke manier zal ze bijkomende veiligheidsmaatregelen nemen? Of neemt ze die niet? Het behoud van de lijnspotters leidt uiteindelijk immers niet tot minder criminaliteit. Daarom hebt u als minister voor Mobiliteit een zware verantwoordelijkheid om de komende jaren het openbaar vervoer verder te promoten en aantrekkelijker te maken. U moet dan ook iets aan de veiligheid doen, want dit is zowel voor de chauffeur als voor de gebruiker nog steeds een ernstig probleem dat afbreuk doet aan de kwaliteit van het openbaar vervoer. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, CD&V is absoluut voorstander van een planmatig en geïntegreerd mobiliteitsbeleid waarbij verkeersveiligheid, verkeersleefbaarheid en een goede bereikbaarheid prioritaire doelstellingen zijn. Ik heb wel enkele bedenkingen.

Dit debat zit wat scheef omdat we net aan minister Peeters en nu aan minister Van Brempt een aantal vragen hebben gesteld en een aantal bedenkingen hebben geformuleerd. De bevoegdheidsverdeling is wat ze is. We kennen intussen de politieke realiteit. Het was misschien beter dat de bevoegdheden slechts aan één minister waren toegekend. De beleidsnota had echter wel door de twee ministers samen, namelijk van Mobiliteit en Openbare Werken, kunnen worden geschreven. Beide bevoegdheden horen immers samen. Het ene vloeit voort uit het andere. In de beleidsnota Mobiliteit dekt de vlag de lading niet, de nota is niet voldragen. We willen als fractie graag meewerken aan een echt Vlaams mobiliteitsbeleid met concrete stappenplannen binnen een haalbaar budgettair kader.

Sauwens

Vanuit die overweging formuleer ik een drietal bedenkingen, die de richting aangeven waarin wij een bijsturing wensen. Vooreerst is tijdens de voorbije legislatuur het beeld gecreëerd dat men het mobiliteitsprobleem kan oplossen door alleen maar het aanbod van het openbaar vervoer te versterken. Ik heb er de cijfers op nagelezen. Van alle verplaatsingen in Vlaanderen gebeuren er ternauwernood 2 à 2,5 percent met de bus, tram of metro. Ter vergelijking: 62 percent van de verplaatsingen gebeurt met de auto, 2 percent met de trein. De andere percenten zitten verdeeld tussen de voetgangers en de fietsers.

Het is duidelijk dat de beschikbare middelen afgevoerd moeten worden besteed en dat er rekening moet worden gehouden met onze doelstellingen inzake verkeersveiligheid en bereikbaarheid. Alles alleen maar aansturen op het zeer kleine verkeerssegment van het openbaar vervoer zal geen oplossing bieden. Men zal zeer veel geld investeren, maar men zal niet altijd de doelstellingen van het mobiliteitsbeleid, zoals we die zelf hebben omschreven in het regeerakkoord, kunnen dekken.

We moeten de vraag durven stellen in hoeverre het ongebreideld pompen van belastinggelden in De Lijn kan worden voortgezet. De mensen betalen uiteindelijk toch. De burger betaalt het als belastingbetaler of als reiziger. Ik geef u de cijfers. In 1999 bedroegen de dotaties vanuit de Vlaamse begroting aan De Lijn 310 miljoen euro, in 2005 is dit bedrag meer dan verdubbeld tot 657 miljoen euro. Ondanks beweringen van de heer Stevaert destijds dat wegens het succes en het gratisbeleid ook de ontvangsten zouden stijgen, dalen de eigen ontvangsten van De Lijn van 117 miljoen euro in 1999 tot 103 miljoen euro in 2003. Daardoor is de dekkingscoëfficiënt van De Lijn gedaald van 30 percent in 1997 tot 14,1 percent in 2005. Mijn fractie vraagt zich af hoeveel middelen we tijdens de komende begrotingscontrole en -wijziging weer naar De Lijn zullen moeten schuiven om dit beleid verder te schragen. In 2004 zijn middelen van het daarstraks vermelde onderhoudskrediet voor de wegen weggehaald om De Lijn een bijkomende dotatie te kunnen geven.

Mijns inziens is het hoog tijd om de uitvoering van het decreet op de basismobiliteit en de beheersovereenkomst met De Lijn op basis van dit reële bud-

gettaire kader te evalueren en, zoals in het Vlaams regeerakkoord staat, desnoods bij te sturen.

Gezien de huidige bevoegdheden, die hopelijk met een aantal nieuwe bevoegdheidspakketten betreffende deze materie zullen worden versterkt, moet Vlaanderen absoluut de ambitie hebben om de regisseur van het echte mobiliteitsbeleid in Vlaanderen te zijn. Om dit doel te bereiken, moet de Vlaamse Regering met de NMBS, met de 308 Vlaamse gemeenten en met de bedrijfs wereld samenwerken. Ik pleit ervoor dit beleid uit het populistisch opbod te halen en wetenschappelijk te ondersteunen. Tegelijkertijd moeten we de Vlaamse Mobiliteitscel eindelijk eens uitbouwen. Op die manier kunnen we de Vlaamse administratie de nodige kennis en knowhow bezorgen om op niveau met de andere actoren over beheersovereenkomsten en contacten te praten en om het mobiliteitsbeleid te helpen aansturen.

We hebben trouwens dringend nood aan een accurate monitoring. We voeren hier geregeld discussies over het aantal door De Lijn vervoerde reizigers. Anno 2005 zouden we goed moeten weten welke de effecten van bepaalde tariefmaatregelen zijn, welke nieuwe reizigers De Lijn vervoert, welke de effecten van bepaalde maatregelen op het autoverkeer zijn en of het gratis-beleid eventueel voetgangers of fietsers naar het busverkeer lokt. Dit is absoluut noodzakelijk.

Mijn fractie vraagt tevens duidelijkheid over de realisatie van het Pegasusplan, het Spartacusplan en het Gewestelijk Expresnet Brussel. Voor ons zijn dit essentiële dossiers. Om de modal split te sturen, om het autogebruik te ontmoedigen en om het gebruik van het openbaar vervoer aan te moedigen, hebben we hoogwaardige verbindingen nodig. We hebben enigszins het gevoel dat de minister de gewoonte uit de vorige legislatuur heeft overgenomen om bepaalde zaken groots aan te kondigen, hoewel eigenlijk geen besluit is genomen en in de begroting geen enkele euro is ingeschreven. We vragen van de minister heel concrete stappenplannen. De minister moet, in overleg met minister Peeters, op korte termijn duidelijkheid bieden over de grote mobiliteitsvraagstukken in Vlaanderen. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, bijna zes jaar geleden heeft het regeerakkoord van de vorige Vlaamse Regering het startschot voor een globale en multidisciplinaire aanpak van het mobiliteitsvraagstuk gegeven. We zijn verheugd dat de huidige Vlaamse Regering dezelfde weg zal bewandelen en dit mobiliteitsbeleid zal voortzetten.

De VLD is al jarenlang voorstander van een realistisch mobiliteitsbeleid en van een consistent verkeersveiligheidsbeleid. Dat de minister eenzelfde visie heeft, kunnen we dan ook enkel toejuichen.

Ik wil de uitgebreide discussies die we tijdens de commissiebesprekingen hebben gevoerd niet herhalen. Ik zou me graag beperken tot een aantal concrete principes die voor ons, de liberale fractie, belangrijk zijn.

Ik wil allereerst een pleidooi voor realisme houden. Het beleid moet door gezonde ambities en een realistische bescheidenheid worden gekenmerkt. Geen enkele overheid zal ooit in staat zijn om alle files weg te werken. We moeten er uiteraard naar streven de files zo beperkt mogelijk in tijd en ruimte te houden. Op dit vlak komt het multidisciplinaire beleid tot zijn recht. De overheid moet verschillende werkwijzen aanwenden om zo veel mogelijk mensen een kans op een zo vlot mogelijke mobiliteit te bieden.

Hier hoort ook een duidelijke communicatie bij. De overheid moet aan de mensen duidelijk maken dat zij niet alles kan regelen, en dat de burger aan de vraagzijde minstens een even grote verantwoordelijkheid heeft. We moeten toegeven dat bij de publieke opinie nog te veel de overtuiging leeft dat de overheid wel in staat zal zijn om alle files weg te werken, indien maar massaal meer wegen worden aangelegd of – aan de andere zijde – meer trams, treinen en bussen worden ingezet. Ook leeft het idee dat er een ogenblik zal komen dat er geen enkel verkeersslachtoffer meer zal vallen. Collega's, hoe spijtig ook, we moeten toegeven dat de overheid dat nooit zal kunnen verwezenlijken.

Op het vlak van mobiliteit is er nog veel werk aan de winkel inzake de evolutie naar andere vervoersbehoeften en andere vormen van werken en wonen. Werken aan een goede communicatie met en bewustmaking van de burger is voor de VLD-fractie van uitermate groot belang.

Naast een realistisch communicatiebeleid vraagt de VLD ook aandacht voor twee cruciale punten: de bereikbaarheid en de verkeersveiligheid.

Een goede mobiliteit en een vlotte doorstroming zijn eerst en vooral cruciaal voor onze economie. Als we merken dat de mobiliteit, als motor van de economie, hapert, moeten we in de eerste plaats aandacht besteden aan maatregelen die de motor opnieuw soepel laten draaien: maatregelen die files wegwerken en de verkeersveiligheid bevorderen.

Mevrouw de minister, we stellen met plezier vast dat u deze visie aankleeft. U maakt terecht werk van alternatieven voor het autogebruik. Een vlotte mobiliteit is een noodzakelijke voorwaarde voor meer jobs, meer welvaart en dus ook voor meer welzijn en emancipatie.

Mevrouw de minister, we willen toch pleiten voor een genuanceerd maatschappelijk discours. Het is onmiskenbaar zo dat er flinke beperkingen zijn aan het autogebruik. De gevolgen op het vlak van luchtverontreiniging, verkeersonveiligheid en filevorming zijn genoegzaam bekend, maar het zou verkeerd zijn dat we in een situatie terechtkomen waarbij de auto en de autogebruiker gestigmatiseerd worden.

In het verlengde van mijn pleidooi voor een realistische aanpak, moet het beleid durven inzien dat de auto nooit uit het straatbeeld zal verdwijnen, ondanks alle mogelijke communicatieve en budgettaire inspanningen. We moeten een evenwichtig beleid uitstippelen dat hiermee rekening houdt, en dat het nodige respect behoudt voor alle weggebruikers, zowel de zwakke weggebruikers als de autogebruikers.

Collega's, we zijn allemaal autogebruikers. Het gaat om u en ik, de doorsnee burger. De overgrote meerderheid van de autogebruikers die vandaag in de file staan, bestaat uit een brede groep middenklassers die simpelweg van en naar hun job pendelen. Hun keuze voor de auto wordt niet ingegeven door kwaadwillendheid ten opzichte van anderen, of door een onaanvaardbare mentaliteit om met hun wagen de absolute vrijheid te zoeken. Ik denk dat de meeste autogebruikers kiezen voor de wagen omdat ze, jammer genoeg, soms niet anders kunnen omdat er geen betrouwbare alternatieven zijn, omdat de wagen ook tijdens de arbeidsuren moet worden gebruikt of omdat mensen op die manier sneller op het werk en thuis geraken.

De Ridder

De auto wordt door de meeste mensen om zeer begrijpbare en logische redenen gebruikt. De mensen stigmatiseren als verweerde burgers die eigenlijk wel een andere optie hebben, maar voor hun eigen comfort en plezier de wegen laten dichtslippen, is een miskennis van de realiteit.

Voor alle duidelijkheid, ik wil niet zeggen dat het niet van het grootste belang is de autobestuurders te sensibiliseren en aan te moedigen om het openbaar vervoer te gebruiken.

Een ander aandachtspunt is de verkeersveiligheid. De VLD is zeer duidelijk: net zoals in de vorige legislatuur vragen we absolute prioriteit voor het verhogen van de verkeersveiligheid en het terugdringen van het aantal verkeersslachtoffers.

In het klassieke drieluik van infrastructuur, vervoersmiddelen en mentaliteit, heeft de overheid de meeste impact via het onderdeel infrastructuur. Op het vlak van mentaliteit kan de overheid optreden via de verkeersreglementering, maar dat is nog steeds een federale bevoegdheid en dus geen onderwerp van dit debat.

Ik wil nogmaals het belang benadrukken van een degelijk onderhoud van de wegen, ook al is dat niet de bevoegdheid van de minister van Mobiliteit. De minister kan wel vanuit haar ruimere visie op mobiliteit de nodige stimuli geven zodat infrastructurele maatregelen de voorkeur krijgen ter bescherming van alle weggebruikers.

Voor de VLD-fractie is een afgescheiden fietspad nog altijd beter dan het inzetten van fietsers als levende snelheidsremmers door hen op hetzelfde wegvak als een wagen te brengen. Een overstekplaats die beschermd wordt door verkeerslichten is nog steeds te verkiezen boven een ongedekt zebepad waar men via oogcontact moet trachten veilig over te steken. Een belangrijke bijdrage tot dergelijke infrastructurele ingrepen kan vanuit de bevoegdheid mobiliteit worden gegeven.

Ten slotte blijft de VLD-fractie er voorstander van om inzake verkeersveiligheid een homogeen bevoegdheidspakket te creëren. Wij steunen de minister ten volle in haar beleidsopties.

Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, de VLD-fractie kan zich vinden in deze

beleidsnota. Wij vinden er onze aandachtspunten voldoende in terug en zullen er de komende jaren dan ook over waken dat deze aandachtspunten voldoende kunnen worden gerealiseerd. Het gaat hier niet bepaald om het meest eenvoudige beleidsdomein maar ik ben ervan overtuigd dat we met deze beleidsnota de goede weg zijn ingeslagen en we zullen deze beleidsnota en de bijhorende motie namens de meerderheidsfracties steunen. (*Applaus meerderheid*)

De voorzitter: De heer Koninckx heeft het woord.

De heer Flor Koninckx (*op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, het is de eerste keer dat ik in dit halfroond commentaar geef bij een beleidsnota Mobiliteit. Ik hoop hartsgrondig dat het meteen ook de laatste keer zal zijn. Ik bedoel daarmee dat we er moeten naar streven om in de volgende legislatuur een beleidsnota Verkeersveiligheid te begroeten.

Mevrouw de minister, u plaatst vijf punten centraal: aan eenieder moet mobiliteit gegarandeerd worden; de missing links in het verkeersnet moeten worden weggewerkt; de leefbaarheid van de omgeving mag door het verkeer niet aangetast worden; de belasting van het milieu door het verkeer moet verminderen; de verkeersonveiligheid moet drastisch verminderen. Concreet sluit het beleid aan bij de doelstellingen van het Witboek van de Europese Unie en van de Belgische Staten-Generaal van de Verkeersveiligheid, met name dat tegen 2010 het aantal verkeersslachtoffers moet zijn gehalveerd.

Vlaanderen wil en kan veel beter dan dat. In het ontwerp van Mobiliteitsplan Vlaanderen staat als streefdoel ingeschreven om op lange termijn te komen tot een zogenaamde vision zero, dat wil zeggen een slachtoffervrij verkeerssysteem. De regering mag dit streefdoel vooral niet uit het oog verliezen. Ik ben ervan overtuigd dat de hele Vlaamse bevolking het ambitieuze streefdoel uit het Mobiliteitsplan onderschrijft en dat een beleid in die zin dan ook op de steun van de bevolking zal kunnen rekenen.

We zijn wat de verkeersveiligheid betreft op de goede weg. De recente cijfers uit de verkeersveiligheidsbarometer van federaal minister Landuyt bewijzen dat. Die laten voor Vlaanderen over de voorbije twaalf maanden een daling zien van het aantal letselongevallen met bijna 7 procent. Die

Koninckx

cijfers zijn alleszins een steun in de rug voor het gevoerde beleid.

Een van de hoofdoorzaken van verkeersongevallen is nog altijd overdreven of onaangepaste snelheid. Bovendien geldt ook de regel: hoe hoger de snelheid, hoe zwaarder de gevolgen van het ongeval en hoe zwaarder de letsels en verwondingen van de slachtoffers. De Staten-Generaal van de Verkeersveiligheid stelde zeer duidelijk dat er moet worden gestreefd naar een vermindering van de gemiddelde snelheid, indien de Vlaamse Regering de vooropgestelde doelstelling wil halen om het aantal verkeersslachtoffers tegen 2010 te halveren. Het zou een goede zaak zijn om van een snelheidslimiet van 70 kilometer per uur op onze wegen de algemene regel te maken, en die van 90 kilometer per uur de uitzondering. Daarmee passen we de wettelijke voorschriften aan de bestaande realiteit aan.

De jongste jaren is op heel veel Vlaamse gewest- en gemeentewegen inderdaad een snelheidslimiet van 70 kilometer per uur ingevoerd, maar daarvoor heeft men, conform de huidige regelgeving, duizenden verkeersborden moeten plaatsen. Snelheidslimieten zijn echter nog steeds een federale materie. Als gemeenschapssenator heb ik samen met mijn collega, de heer Vankrunkelsven, alvast een wetsvoorstel ingediend om van 70 kilometer per uur de algemene regel te maken voor het hele land, en dus ook voor Vlaanderen.

Dan wil ik het even hebben over de handhavingsproblematiek waarover u het hebt in de beleidsnota, mevrouw de minister. Dat is een essentieel punt. Ik vind het belangrijk dat u bevestigt dat de investeringen in onbemande camera's op gevaarlijke punten zullen worden voortgezet. De intentie om de flitspalen enkel maar op gevaarlijke punten te plaatsen, is een *conditio sine qua non* om een blijvend maatschappelijk draagvlak te creëren voor een streng handhavingsbeleid, namelijk voor een verhoogde pakkans. Handhaving door flitspalen is daartoe immers een zeer efficiënte methode. Die heeft trouwens al zijn nut bewezen. Onlangs heeft het Steunpunt Verkeersveiligheid het effect van de flitspalen in Antwerpen onderzocht. Daaruit blijkt dat het aantal verkeersongevallen met doden en gewonden met 27 percent gedaald is.

In heel veel gemeenten wordt de veiligheid op de schoolroutes in het gedrang gebracht door automobilisten die sluiproutes nemen om de ochtenden en avondspits te ontlopen en zo snel mogelijk op hun bestemming te raken. Zoals we weten, moet tegen september 2005 aan alle scholen een snelheidsbeperking van 30 kilometer per uur gelden. Ik verneem van u dat u dit voornamelijk wilt realiseren met variabele signalisatie. Ik ben ervan overtuigd dat de variabele signalisatie in schoolbuurten de enige redelijke oplossing is. Ze zal en kan het draagvlak voor het aanvaarden en het doen naleven van een snelheidslimiet van 30 kilometer per uur bij de bevolking verhogen. Het is bovendien noodzakelijk dat ook hier flitspalen worden aangewend om de veiligheid van schoolomgevingen en schoolroutes te waarborgen. Ik verneem ook met plezier dat voor die flitspalen zal worden geïnvesteerd in moderne technologie, zodat op termijn het tijdrovende en omslachtige gedoe met filmrolletjes definitief tot het verleden kan behoren. Digitale flitspalen verhogen nogmaals de pakkans en zullen in de toekomst bovendien een snelle en eenvoudige administratieve afhandeling mogelijk maken.

Tot daar het goede nieuws. Ik betreurt dat de bevoegdheid voor verkeersveiligheid verspreid is over de verschillende bestuursniveaus. Laten we echter duidelijk zijn: dat mag niet leiden tot een belemmering van het beleid. Ik wil hier mijn ergernis uiten over het feit dat de ongevallencijfers van 2002, die we normaliter van het federale NIS moeten krijgen, nog steeds niet gekend zijn. Dat is zeer jammer, want ter ondersteuning van een efficiënt verkeersveiligheidsbeleid heeft het Vlaamse Gewest absoluut nood aan de meest recente cijfers.

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Mijnheer Koninckx, in welke mate zijn de cijfers die minister Landuyt heeft gepubliceerd dan correct? U hebt gelijk wanneer u zegt dat de verwerking van de ongevallencijfers de voorbije jaren één grote puinhoop was. Wat is uw oordeel over de cijfers van minister Landuyt?

De heer Flor Koninckx: De cijfers die minister Landuyt aanhaalt, zijn afkomstig van de parketten. Ze zijn gebaseerd op de vaststellingen van het aantal processen-verbaal die zijn gemaakt naar aanleiding van letselongevallen. Dat zijn dus niet de voor 100 percent correcte cijfers. Dat werd ook telkens gesteld.

De heer Johan Sauwens: Het zijn niet de juiste cijfers?

De heer Flor Koninckx: Neen, niet voor 100 procent. Ze geven echter wel een tendens aan van wat er gaande is in het verkeer.

Maar er is meer nodig dan die cijfers om een efficiënt en modern verkeersveiligheidsbeleid te kunnen voeren. We hebben nood aan ongevallenanalyses. We moeten een grondig en duidelijk inzicht krijgen in de oorzaken en de omstandigheden van elk ongeval. Daartoe zijn dergelijke analyses een onmisbaar instrument. Helaas kennen we in Vlaanderen geen enkele ongevallenanalyse. Misschien is het tijd om ook daaraan eens te denken.

Verkeersveiligheid begint bij verkeersopvoeding. In de beleidsnota Mobiliteit staat terecht dat we – ik citeer – ‘via educatie van elke weggebruiker een betere weggebruiker willen maken’ en dat daarom ‘de verkeers- en mobiliteitseducatie een permanente basis moeten krijgen’. Dat is natuurlijk heel juist. Bovendien moet ‘voorzien worden in opleidingsmogelijkheden voor alle doelgroepen en alle leeftijdscategorieën’. Dat gaat onder andere over bromfietzers, de derde leeftijd, enzovoort.

Verder staat er: ‘Maar naast de klassieke invulling van educatie willen we ook nieuwe wegen bewandelen.’ Ook daarmee ga ik akkoord. Ik heb geen bezwaar tegen nieuwe wegen, maar laten we de aloude weg van het onderwijs niet uit het oog verliezen. Verkeersopvoeding staat weliswaar ingeschreven in de eindtermen van het secundair onderwijs, maar wordt verder niet omschreven, en in de praktijk komt er niet in alle scholen veel van terecht.

Mevrouw de minister, het zou de verkeersveiligheid ongetwijfeld ten goede komen als u de minister van Onderwijs zou kunnen overtuigen om samen aan verkeersopvoeding concreet inhoud en vorm te geven, voor zowel het basis- als het secundair onderwijs.

Ik eindig met drie V's. Verontwaardiging voel ik bij het grote aantal verkeersslachtoffers in Vlaanderen; verwondering voel ik bij de vaste wil van de Vlaamse bevolking om daar echt iets aan te doen; verantwoordelijkheid is wat wij moeten opbrengen als we dat doel willen bereiken. Ik herinner u aan punt 4 van de met redenen omklede motie van 16

december bij de beleidsnota Mobiliteit. Daarin werd de regering gevraagd de verkeersveiligheid tijdens deze regeerperiode als een absolute toprioriteit te blijven beschouwen.

Terwijl de twee betrokken ministers hier zijn, refereer ik graag aan de woorden van de heer van den Abeelen van zonet over de gesplitste bevoegdheden. In de zaak van de verkeersveiligheid zou ik niet met twee maar met vier handen op een buik willen samenwerken. Mevrouw de minister, de fractie waarvan ik deel van uitmaak, zal volop haar medewerking verlenen aan de uitvoering van uw beleidsnota. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, mijnheer de minister, collega's, in de beleidsnota Mobiliteit staan net zoals in de beleidsnota Openbare Werken heel wat zeer goede en nobele doelstellingen. Ook hier merken we echter het tekort aan concrete maatregelen om de verwoorde visie daadwerkelijk te realiseren.

Ik merk ook een kloof tussen ambities enerzijds, en concrete middelen om de ambities waar te maken anderzijds. Het Pegasusplan waarmee in de Vlaamse ruit het vervoer beter moet worden georganiseerd en het Spartacusplan voor Limburg, die we overigens beide voor het volle pond steunen, zijn blijkbaar niet opgenomen in de beheersovereenkomst met De Lijn en de daarin voorziene middelen. Op die manier blijven natuurlijk beide plannen veeleer visioenen dan echte opties.

Mevrouw de minister, uw ingesteldheid verschilt evenwel wat van die van minister Peeters. U erkent wel dat de effecten van het mobiliteitsbeleid op het milieu een toetsingskader vormen die bij het nemen van beleidsbeslissingen integraal in rekening moet worden gebracht. Zo staat het in elk geval in uw beleidsnota. U erkent ook dat de tol die natuur en milieu als gevolg van het wegverkeer betalen, te hoog ligt. Zelf zou ik daaraan de gezondheidstol willen toevoegen, want ook die hoort bij het transport.

Toch mis ik concrete maatregelen om die effecten te counteren, maar ik veronderstel dat deze visie in de beleidsbrieven van de komende jaren verder in concreto zal worden uitgewerkt.

Glorieux

Wat ik ook mis in de beleidsnota is een visie waarmee de CO₂-uitstoot van het verkeer kan worden gereduceerd. Minister Peeters wil Vlaanderen als transitland en logistieke draaischijf verder uitbouwen. Hoe past dit echter in uw doelstelling om de verkeersleefbaarheid in Vlaanderen te vergroten? Hoe kan het een en het ander met elkaar in verband worden gebracht?

Inzake milieuvriendelijke brandstoffen, betreur ik het dat u niet meer bussen van De Lijn laat overschakelen op pure plantaardige olie, PPO. Deze morgen had ik de eer en het genoegen om in Overijse de eerste bus die op PPO rijdt, te zien. De technologie bestaat en werkt. De mensen van Ecopower rijden zelf met een wagen die volledig op PPO rijdt. U gaat jammer genoeg niet verder dan die ene modelbus. Als De Lijn meer bussen op PPO laat rijden, dan heeft dat een schaalvergroting tot gevolg, en kan de technologie beter worden ontwikkeld en marktging vinden.

De doorstroming van het openbaar vervoer verbeteren, is ook een van de prioritaire doelstellingen. Die is van groot belang, want een goede doorstroming kan er meer mensen van overtuigen om de auto in te ruilen voor tram of bus dan het gratis maken van het vervoer voor bepaalde categorieën reizigers.

Ik ben er ook van overtuigd dat het verzekeren van de basismobiliteit een belangrijke zaak is, maar om te voorkomen dat lucht wordt vervoerd, moeten we overstappen van een aanbodgerichte naar een vraaggestuurde benadering. Dit betekent dat een kwaliteitsvol en betrouwbaar vervoer garanderen in en rond de steden, zeker een prioriteit moet zijn.

Mevrouw de minister, u hebt zich ook voorstander getoond van een wegvignet. U vertelde dat u een soort benchmark hebt laten uitvoeren in meerdere landen om de verschillende systemen met elkaar te vergelijken. Dat is een goede benadering. Wij groenen pleiten in elk geval voor een slimme kilometerheffing waarbij het principe dat de vervuiler betaalt, volledig wordt toegepast. Automobilisten die met energiezuinige auto's rijden of met auto's die zijn uitgerust met emissiearme brandstofttechnologieën worden beloond, net als automobilisten die minder kilometers verrijden en minder tijdens de spitsuren rijden.

We kunnen achter heel wat doelstellingen uit uw beleidsnota staan, maar we missen toch wel een concrete invulling van de geformuleerde visie. Pas als die er is, kan een ernstige evaluatie worden gemaakt. (*Applaus bij Groen!*)

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, mijnheer de minister, dames en heren, ik wil graag een aantal aspecten van de beleidsnota nader toelichten. Deze week kregen we het stuk met titel: 'Ontwerp van decreet houdende de instemming met de overeenkomst van 4 april 2003 tussen de federale overheid en de gewesten met het oog op de verwezenlijking van het programma van het gewestelijk expresnet van, naar, in en rond Brussel'.

We hebben het altijd over de congestie rond Antwerpen en Gent, maar we onderschatten af en toe die rond Brussel, wellicht omdat die meer met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest te maken heeft. Wie dit belangrijke dossier heeft gevolgd, weet dat een interministeriële conferentie op 30 maart 1999 de opdracht heeft gegeven om een overeenkomst te ontwerpen inzake de ontwikkeling van het GEN. Ik heb er in de commissie al op gewezen dat er heel vaak sprake is van het Brussel-Brabant-net, maar veel te weinig van het GEN. Zes jaar werd erover gedaan om een overeenkomst te krijgen, waarvan het resultaat tot nog toe praktisch onbestaande is. In de commissie zullen we zeker nog de gelegenheid krijgen om die te bespreken. Welk tijdsplan wilt u volgen in de samenwerking met uw collega's van de andere gewesten om het GEN op te starten? Er is nog geen geld voor opzij gezet, behalve voor de snellijnen in het kader van het Brussel-Brabant-net. Wat het GEN betreft, staan we nog nergens.

Ik ben sinds 1 juli weg bij De Lijn. Ik denk dat ik voldoende ontluisd ben om iets te zeggen over dat bedrijf. Ik maak me zorgen over de basismobiliteit. Ik heb dat ook gezegd toen ik nog commercieel directeur was bij De Lijn. De basismobiliteit is een zogenaamd aanbodmodel en geen vraagmodel. In mijn regio doet De Lijn – net als bij de start 10, 12 jaar geleden – aan 'luchtvervoer'. De vraag naar toenemende mobiliteit, mijnheer Sauwens, is een relatief verhaal. In een gemeente als Voeren en in een stad als Antwerpen hebben we bijvoorbeeld een totaal andere modal split. U kunt het draaien of keren zoals u wilt: De Lijn voert overal in Vlaan-

Peumans

deren een systeem in waar de klant op dit moment niet op reageert. Waar willen we met die basismobiliteit naartoe? We moeten daarover praten.

We moeten als politici maar eens duidelijk maken welke kostendekking we met dit – ons – bedrijf nog willen. Ik heb als commercieel directeur altijd voorgesteld om elk jaar een aantal tariefverhogingen door te voeren. Dat is spijtig genoeg nooit gebeurd. U zei eens in een interview, mevrouw de minister, dat u niet de minister wilt zijn die de basismobiliteit afschaft en tariefverhogingen doorvoert. Maar we hebben een ontzettend goedkoop openbaar vervoer. De klant die een goed aanbod krijgt, kijkt niet naar de prijs. Hij hecht meer belang aan frequentie en andere aspecten. De prijs is een ondergeschikt element. We moeten eens nadenken welk openbaar vervoer we in de toekomst willen organiseren. Het gaat niet op dat we geen tariefverhogingen doorvoeren.

In uw beleidsnota schrijft u dat de kering van de trend zich op termijn zal laten voelen. We mogen echter geen wonderen verwachten. Het openbaar vervoer verschilt van streek tot streek en van stad tot platteland. De meeste gebruikers van het gratis pasje voor 65-plussers vinden we in Antwerpen. Dat komt door de hoge frequentie aan openbaar vervoer, door het uitgebreide aanbod.

Zal deze trend zich in de toekomst doorzetten? Zullen we een effectieve spreiding krijgen van de modal split? We mogen ons niet enkel baseren op het onderzoek Verplaatsingsgedrag Vlaanderen, dat is veel te mager. Ik heb in de commissie al gepleit voor monitoring. Het wordt hoog tijd dat we meer beleidsondersteunende gegevens in handen krijgen.

Mevrouw de minister, uw beleidsnota is zeer lijk. Ik heb ze met veel plezier gelezen. Ze heeft één zwakte. Dat hebben andere sprekers ook al naar voren gebracht. Dat is geen verwijt. U hebt uiteraard te weinig financiële middelen. Het grootste gedeelte gaat naar De Lijn. Voor een aantal andere zaken die u wilt uitvoeren, hebt u een te klein budget. Het is jammer, maar dit is een politieke beslissing.

Ik blijf het geen goede zaak vinden dat we twee aparte ministers hebben voor Mobiliteit en voor Openbare Werken. In het buitenland bestaat dat

niet. Mevrouw de minister, ik hoop dat u in samenwerking met de minister van Openbare Werken een aantal zaken op het goede spoor zult zetten.

U hebt ook een grondige evaluatie van het mobiliteitsconvenant aangekondigd. Dat verheugt ons. We zijn benieuwd hoe u dat zult aanpakken, en wanneer en door wie dat zal gebeuren. Het is een goed instrument, maar we moeten ook de resultaten bekijken. Als ik in mijn eigen gemeente een rotonde wil aanleggen, dan moet ik een mobiliteitsconvenant onderschrijven en moet ik uitgebreide studies laten uitvoeren. We moeten gepaste conclusies trekken uit de evaluatie van het mobiliteitsconvenant.

Mevrouw de minister, ik maak me ongerust over het verkeersveiligheidsfonds. Er verschijnen 2 kapers op de kust. De federale politie zal haar voertuigen betalen uit het verkeersveiligheidsfonds. Tot nu toe werd dat toegewezen aan de politiezones omdat de handhaving van de verkeersveiligheid heel belangrijk is. Die fondsen hebben geen goede verdeelsleutel tussen Vlaanderen, Brussel en Wallonië, maar het blijkt wel een alternatieve vorm van financiering. De gewestelijke wegbeheerder wil nu ook gebruik maken van een gedeelte van die middelen.

Een goede veiligheidshandhaving is efficiënter dan welke andere maatregel ook. Het verkeersveiligheidsfonds heeft bewezen dat de flitspalen en het optreden van lokale politiezones bijdraagt tot het reduceren van ongevallen. Het is echter niet zo'n goede ontwikkeling dat de gewestelijke wegbeheerder daar ook een beroep wil op doen.

Mevrouw de minister, welk standpunt neemt het Vlaams Parlement in over de evaluatie van de verkeerswet? Vlaanderen is betrokken partij, maar ik heb daarover nog niet veel gehoord. Het is niettemin belangrijk dat Vlaanderen daarin een duidelijk standpunt inneemt. We kijken vol spanning uit naar de resultaten van de 'quick scan' van het wegvignet. Dan komen we hopelijk te weten welke timing u wilt volgen voor het invoeren van zo'n vignet in Vlaanderen. Mevrouw de minister, de NV&A-fractie heeft een met redenen omklede motie mee ingediend, met een aantal duidelijke uitgangspunten om u te beoordelen op uw daden. *(Applaus bij CD&V)*

De heer Flor Koninckx: Mijnheer Peumans, hebt u er een probleem mee dat een deel van het geld

Koninckx

naar de federale politie gaat? Dat is toch niet meer dan normaal aangezien die ook een aanzienlijke inspanning levert om het verkeer op de autosnelwegen veiliger te maken.

De heer Jan Peumans: Mijnheer Koninckx, ik ben het niet met u eens. Omdat de federale overheid ander prioriteiten heeft en geen middelen heeft om fatsoenlijke voertuigen te kopen voor de federale politie, moet het verkeersveiligheidsfonds daar niet bijspringen. De meeste centen die in dat fonds komen, worden door de lokale politie gerealiseerd. De lokale politie krijgt de mogelijkheid om verkeerspolitieafdelingen op te richten, en dat komt de verkeershandhaving op de gewestwegen ten goede.

Ik stel vast dat er twee andere kapers op de kust zijn, met name het Vlaamse Gewest en de federale politie. Als de minister van Binnenlandse Zaken vindt dat hij die maatregel moet nemen uit geldgebrek, dan vind ik dat een heel slecht signaal voor de lokale politie.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik wil het nog even hebben over het wegvignet. Mevrouw de minister, u en ik komen uit de 'stad' die heel wat ervaring heeft met tol en vertolling. Sinds de mythische tijden heeft Antwerpen het moeilijk met tol. Sinds Brabo en Antigoon hebben wij de tol bestreden. Toen de Nederlanders in 1585 onze mooie stroom afsneden en tol gingen heffen op de vrije doorvaart, hadden we het daar moeilijk mee.

Vorige week is me naar aanleiding van een vraag die ik u heb gesteld, verweten dat ik oorlogsretoriek ontwikkelde tegenover onze Dietse broeders. Ik zou niet durven. De Vlamingen en Nederlanders hebben één pijnlijk maritiem moment meegemaakt. Als oud-matroos mag ik daarvan getuigen want dat heeft altijd een grote indruk op me gemaakt.

Omstreeks 1785 probeerde de Oostenrijke bezetter om de Schelde op een militaire manier vrij te maken en stuurde het een flottielje uit van twee schepen. Toen die schepen voorbij het fort van Lillo voeren, losten de Nederlanders één schot dat terecht kwam in de soepketel van het vlaggenschip,

waarop de Vlamingen en Oostenrijkers onmiddellijk rechtsomkeer maakten. Dat is de kortste maritieme oorlog die we hebben gekend. Ik weet niet of de kogel of de soepketel op dit moment wordt tentoongesteld op de interessante tentoonstelling over 175 jaar Belgische geschiedenis. (*Applaus en gelach bij het Vlaams Belang*)

Hoe dan ook, we hebben het moeilijk en blijven het moeilijk hebben met tol. In 1863 zijn we van die tol afgeraakt. Een heel mooi monument getuigt daarvan. Het staat te verkommeren, mijnheer de burgemeester, op het Marnixplein. Het moet dringend worden hersteld.

Wij Antwerpenaren hebben het altijd moeilijk gehad met tol maar we stellen vandaag vast dat de tol opnieuw een opgang kent, zeker in en rond Antwerpen. De Liefkenshoektunnel zal vertold blijven. De nieuwe Oosterweelverbinding zal vertold worden. En als we sommige VLD'ers mogen geloven, niet het minst de schepen voor de Haven, zou ook de Kennedytunnel in aanmerking komen voor tolheffing. Dat is jammer want dat treft vooral de Antwerpenaren en de klanten van de Antwerpse haven en de Antwerpse industrie.

Er bestaan alternatieven in de vorm van het wegvignet. Alle gebruikers, niet alleen de Vlamingen maar ook de doorgaande verkeersgebruikers van ons Vlaamse wegvignet, zouden op die manier delen in een billijke vergoeding voor het gebruik van die wegen.

In oktober hebben we u terzake een eerste vraag gesteld, naar aanleiding van een mededeling van de Brusselse en de Waalse regering waaruit bleek dat zij wel iets zagen in het heffen van een vergoeding voor doorgaand verkeer. Uiteraard is het model dat zij voorstaan een Latijns model, geënt op de péage terwijl u andere alternatieven voorstond en naar ik hoop, nog steeds voorstaat. In uw regeringsverklaring was toen reeds sprake van een wegvignet.

Op die vraag kon u echter geen eenduidig antwoord geven. Ik heb van de heer Peumans vernomen dat dat antwoord nog steeds uitblijft. Ik maak dan ook misbruik van deze gelegenheid om voor eens en altijd opheldering te vragen.

Er zijn twee juridische problemen. Ten eerste is er de bijzondere wet van 16 januari 1989, waarvan artikel 3 bepaalt dat als we een wegvignet zou-

Penris

den willen invoeren voor alle voertuigen, overleg moet worden gepleegd met onze collega's in Brussel en Wallonië. Ten tweede staat er op dit moment een Europees initiatief op stapel. Sommigen stellen voor om dat eerst af te wachten.

Wat het eerste probleem betreft, namelijk het overleg met de andere regeringen, denk ik dat dit al lang had kunnen gebeuren. Ik neem aan dat op dit gebied ook al een aantal voorbereidende besprekingen hebben plaatsgevonden. Ik neem aan, mevrouw de minister, dat u op dat moment zult hebben verkondigd dat u geen voorstander bent van het péage-model. Op het moment dat u ons het antwoord verstrekte, was u echter nogal onduidelijk, mevrouw de minister, en de heer Peumans heeft me verzekerd dat u ook op latere momenten onduidelijk bent gebleven. Ik veronderstel dat u bij de voorbereidende besprekingen zult hebben duidelijk gemaakt dat u geen tegenstander bent van péage, wel van een wegeenvignet of een of andere vorm van kilometerheffing, waarbij dan nog rabat kan worden verleend, groene collega's, aan diegenen die gebruik maken van milieuvriendelijke vervoersalternatieven.

Wat de Europese regelgeving betreft die momenteel wordt opgemaakt, denk ik dat we ons geen zorgen hoeven te maken. Dat heeft ook de heer Bart Martens reeds verklaard in oktober. We weten namelijk dat andere landen dat Europees initiatief niet hebben afgewacht. In Duitsland, bijvoorbeeld, heeft men op dit moment reeds een billijke vergoeding voor de gebruikers van het Duitse wegeenvignet ingevoerd, zonder af te wachten hoe Europa deze kwestie zou concretiseren. Ik kan u verzekeren, mevrouw de minister, dat de Duitse schatkist dankzij de invoering van dat systeem al heel wat inkomsten heeft gegenereerd, inkomsten die wij op dit moment aan onze neus voorbij laten gaan.

Afsluitend zou ik u dus het volgende willen voorstellen, mevrouw de minister. U hebt mij geantwoord en u hebt in een latere fase ook de heer Peumans geantwoord dat u het een en het ander zou bestuderen. Studeer niet meer te lang, maar voer uit, onderhandel met wie u moet onderhandelen, voer in en laat de inkomsten die we hier kunnen genereren niet verloren gaan, zodat de Antwerpenaren verschoond kunnen blijven van een of andere tolheffing. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Minister Van Brempt heeft het woord.

Minister Kathleen Van Brempt (*Op de tribune*): Geachte collega's, de heer Koninckx is zijn uiteenzetting begonnen met te zeggen dat hij hoopt dat het de laatste keer is dat hij het over een beleidsnota Mobiliteit moet hebben, want dat hij het de volgende keer wil hebben over het thema verkeersveiligheid. Ik kan het daar absoluut mee eens zijn. Ik hoop ook echt dat het de laatste keer is dat we hier onze adem verspillen – als ik me zo oneerbiedig mag uitdrukken – aan de discussie over de opsplitsing van Openbare Werken en Mobiliteit. Beste collega's, die opsplitsing is een gegeven. Men kan dat betreuren of toejuichen, maar het is een gegeven, dat ervoor zorgt dat minister Peeters en ik verplicht zijn om samen te werken, wat we overigens met veel plezier doen. Als we niet samenwerken, zullen we op het terrein niet veel waarmaken.

Er is trouwens een tweede reden waarom het nogal belangrijk is dat er goed wordt samengewerkt: het is echt mijn overtuiging dat het bevoegdheidssterrein Mobiliteit bij uitstek een terrein is dat zich ent op duurzame ontwikkeling en dus als uitgangspunten de volgende drie pijlers hanteert: het economische, het ecologische en het sociale. Als minister Peeters de Kyoto-norm wil halen, wat zijn ambitie is, dan zullen we wat vervoer en mobiliteit betreft belangrijke en duurzame keuzes moeten maken. Dat is ook het uitgangspunt van de beleidsnota Mobiliteit, die voor sommigen nog wat vaag is, en dat begrijp ik, ik heb daar geen probleem mee. Bedenk ook dat we die nota snel hebben geschreven, tijdens de eerste maanden van deze legislatuur. Hoogstwaarschijnlijk zouden er, indien we die beleidsnota nu zouden schrijven, ook al andere dingen instaan en zouden er ook een aantal zaken al meer geconcretiseerd worden. We zien elkaar terug bij de bespreking van de beleidsbrieven, die zeker en vast veel concreter zullen ingaan op een aantal aspecten.

Laat me even ingaan op een aantal vragen en bedenkingen. Laat me beginnen met de heer Sauwens, die ook in de commissie gaat lopen als ik begin te antwoorden. Ik vermoed dat iemand mijn antwoord wel zal doorgeven.

De heer Sauwens zegt dat ontzettend weinig mensen in Vlaanderen het openbaar vervoer gebruiken. Dat klopt. Hij leidt daaruit af dat er minder moet worden geïnvesteerd in het openbaar vervoer.

Van Brempt

Mijn redenering is net omgekeerd. Te weinig mensen gebruiken het openbaar vervoer. Daar zijn heel wat redenen voor: er is te weinig aanbod, de frequentie is niet hoog genoeg, de doorstroming loopt niet zoals ze moet, enzovoort. Als we dat allemaal willen aanpakken – en dat willen we –, dan moeten we meer investeren in openbaar vervoer.

Mijnheer de voorzitter, dames en heren, toen ik in New York was, heb ik van de gelegenheid gebruik gemaakt de openbaarvervoermaatschappij van de stad te bezoeken en een gesprek te voeren met de mensen. New York is een bijzonder dichtbevolkte stad. Er wonen meer mensen op een kleine oppervlakte dan in heel Vlaanderen. In New York en de suburbs neemt 85 percent van de inwoners het openbaar vervoer om naar het werk te gaan. In Vlaanderen neemt hetzelfde percentage van de ambtenaren het openbaar vervoer. Het klopt dat het merendeel gebruik maakt van de NMBS. Dat geef ik grif toe, maar ze komen wel met het openbaar vervoer. Voor mij is wat dit betreft het ene niet beter dan het andere. Ik zeg niet dat we dit tijdens deze legislatuur als de absolute doelstelling moeten nemen. Vandaag gaat nog geen 8 percent van de Vlamingen met het openbaar vervoer naar het werk. Die cijfers drastisch de hoogte injagen, dat streven we in elk geval na.

Ik vraag in alle sereniteit aan de CD&V-fractie heel duidelijk te zijn en een eenduidig standpunt in te nemen over het openbaar vervoer. Ik krijg immers andere signalen van de burgemeesters en de schepenen. Ik krijg geen brieven over lege bussen. Ik zeg niet dat er geen lege bussen rond rijden, en ik heb ook al honderd keer gezegd dat het niet mijn hobby is om lege bussen te laten rijden. Als blijkt dat er geen enkele Vlaming geïnteresseerd is in die bus, dan moeten we die afschaffen. Zo'n lege bus is de slechtst mogelijke reclame voor het openbaar vervoer. We zijn trouwens bezig met de evaluatie van de uitvoering van de basismobiliteit. We doen dat niet om de normen te verlagen, wel om eventueel over te stappen naar andere vervoersmodi.

De meeste burgemeesters en schepenen klagen over het feit dat het concept basismobiliteit vertraagd wordt ingevoerd. Ik heb heel veel respect voor oud-collega Ansoms, die in de Kamer zetelde. Hij is burgemeester van Wuustwezel. In zijn lokaal krantje schrijft hij dat hij erg boos is op mij omdat

basismobiliteit in zijn gemeente niet wordt ingevoerd.

Eén op de drie gemeenten maakt gebruik van het derdebetalersysteem. Dat betekent dat lokale besturen inspanningen doen om het openbaar vervoer mee te financieren.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mevrouw de minister, ik denk dat we elkaar niet helemaal goed begrijpen. Als de overheid beloftes doet inzake belbussen en basismobiliteit, wordt ook verwacht dat ze haar afspraak nakomt. We stellen vast dat er enige vertraging is opgetreden. Het is dan ook normaal dat burgemeesters van welke partij dan ook vragen snel die basismobiliteit en de belbussen aan te bieden.

Het is wel belangrijk te weten dat degenen die de vraag stellen, de factuur niet moeten betalen. CD&V pleit ervoor een doorlichting te maken om na te gaan waar het overheidsgeld op een efficiëntere manier kan worden besteed om een vorm van basismobiliteit aan te bieden.

Steden als New York en Kopenhagen, waar we met de commissie op bezoek zijn geweest, kennen een enorme bevolkingsdichtheid. Men kan dat niet zomaar vergelijken met Vlaanderen. Wij pleiten voor een sterk openbaar vervoer en voor basismobiliteit. We moeten dat wel zo efficiënt mogelijk invoeren. Het is goed dat het aantal reizigers jaar na jaar blijft stijgen. Tezelfdertijd stel ik vast dat op veel lijnen lucht wordt vervoerd. We moeten onderzoeken of De Lijn dat niet allemaal efficiënter kan aanpakken – met een bus of en ander vervoermiddel. Dat staat overigens ook in het regeerakkoord. Misschien zeggen we het verschillend, maar bedoelen we hetzelfde.

De voorzitter: Minister Van Brempt heeft het woord.

Minister Kathleen Van Brempt: Wat u zegt, verschilt enigszins van wat ik had onthouden uit de uiteenzetting van de heer Sauwens. Ik neem akte van uw steun voor de realisatie van de basismobiliteit. Ik ben daarmee bezig, en het zal worden geëvalueerd. We moeten het probleem van de lege bussen aanpakken. Men moet echter wel goed beseffen dat het enige tijd duurt vooraleer een traject succesvol kan worden: dat kan niet van de ene op de andere dag.

Van Brempt

Ik ga wel akkoord om lijnen af te schaffen als blijkt dat de bevolking er niet in is geïnteresseerd. Ik wil nogmaals stellen dat ik veel meer klachten ontvang over doorstroming en een gebrek aan aanbod dan over lege bussen. De lokale besturen steunen me op dat vlak.

We hebben uiteraard meer ambities dan enkel het uitvoeren van het decreet basismobiliteit. Zoals in het regeerakkoord is bepaald en diverse fracties het vragen, starten we nog dit jaar met het pilootproject woon-werkverkeer. Ook inzake het woon-schoolverkeer zal ik samen met de minister van Onderwijs pilootprojecten uitwerken.

Er zijn vragen gesteld over Pegasus en Spartacus. Er is beweerd dat zomaar ballonnetjes worden opgelaten. Ik doe dat niet. Spartacus is in het regeerakkoord opgenomen. Samen met Pegasus zal Spartacus tijdens deze legislatuur een begin van uitvoering krijgen. Het zal wel niet volledig worden uitgevoerd, want daarvoor hebben we onvoldoende middelen. Ik wil verder opmerken dat men in ook West-Vlaanderen werkt aan een uitgebreid mobiliteitsplan.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Hoe het plan in West-Vlaanderen heet, weet ik niet. Misschien heet het wel het Neptunusplan? Ik stel wel vast dat we nu pas een haalbaarheidsstudie van het Spartacusplan zullen uitvoeren, hoewel iedereen in Limburg denkt dat het plan een verworven zaak is. De zaak is met veel poeha aangekondigd, maar nu pas komt er een haalbaarheidsstudie. Ik heb al veel teleurstellende haalbaarheidsstudies over openbaar vervoer gelezen. Eerst moet men de haalbaarheid vaststellen, om het daarna aan te kondigen. Hier gebeurt het omgekeerde. Het Spartacusplan is een theoretisch plan en het is nog maar de vraag of het haalbaar is. De heer Van Baelen heeft het eens oude wijn in nieuwe zakken genoemd. Het staat dan wel in het regeerakkoord, maar de vraag blijft of het allemaal uitvoerbaar en betaalbaar is. Tot vandaag heb ik daarvoor nog geen enkel bedrag in de begroting teruggevonden.

De voorzitter: Minister Van Brempt heeft het woord.

Minister Kathleen Van Brempt: Ik ben het niet met u eens. De eerste verklaringen over het Masterplan Antwerpen zijn ondertussen ook al enkele jaren oud.

De heer Jan Peumans: Die verklaringen dateren van 1997.

Minister Kathleen Van Brempt: Inderdaad. Het is toch logisch dat we eerst een visie ontwikkelen? Spartacus verwoordt die visie: niet meer of niet minder. Op basis daarvan worden de debatten met het provinciebestuur en de lokale besturen opgestart. Dat is de opdracht die De Lijn heeft gekregen en die de maatschappij ook consequent zal uitvoeren. Dat is nodig, want we moeten nagaan of er in alle gemeenten een draagvlak voor het plan bestaat. Ongetwijfeld zullen er nog redelijk veel wijzigingen aan dat plan worden aangebracht. Het idee om Limburg te ontsluiten via een beter aanbod van spoorwegvervoer en de ontwikkeling van nieuwe lijnen via Light Rail is de ruggengraat. Nu moeten we onderzoeken welke lijnen en tracés haalbaar zijn.

We moeten onze visie op een open manier communiceren om vervolgens de concrete invulling van tracés te bespreken en het maatschappelijk draagvlak te onderzoeken.

De heer Johan Sauwens: Met welke middelen gaat u zowel Pegasus als Spartacus betalen?

Minister Kathleen Van Brempt: Net zoals bij alle debatten in andere bevoegdheidsdomeinen werkt de regering met meerjarenbegrotingen. In de meerjarenbegroting vindt u terug wat tijdens deze legislatuur nog voorhanden is voor Pegasus en Spartacus.

De heer Johan Sauwens: Er is geen enkele regeringsbeslissing en geen enkele euro. Pegasus en Spartacus hangen op dit ogenblik volledig in de lucht.

De heer Robert Voorhamme: Mijnheer Sauwens, ik heb van minister Peeters en van minister Vervotte tijdens de debatten precies hetzelfde antwoord gehoord. Laat ons kijken naar het opstellen van de meerjarenbegroting. Ik vind dat een verstandig antwoord.

De voorzitter: Minister Van Brempt heeft het woord.

Minister Kathleen Van Brempt: Sommige collega's hebben kritische vragen gesteld over de voorbeeldrol inzake milieu, het gebruik van duurzame brandstof en het gebruik van roetfilters. Zelf vind ik dit een belangrijk punt. Een overheid heeft een belangrijke voorbeeldfunctie, zeker ook De Lijn. We kunnen op dit vlak relatief trots zijn, al kunnen we nooit ambitieus genoeg zijn. Dat er slechts 300 roetfilters in gebruik zijn, heeft te maken met het feit dat de nieuwe bussen geen roetfilter meer nodig hebben. Vandaag voldoet iedere nieuwe bus aan de Euro-4-norm die nu nog niet verplicht is.

Op dit ogenblik rijdt slechts één bus op plantaardige olie. Het gaat om een proefproject. De resultaten zijn bijzonder bemoedigend. De Lijn is in feite technisch klaar om over te schakelen naar veel meer bussen die op plantaardige olie rijden. We zullen op korte termijn initiatieven nemen, en we zullen moeten nagaan of we geen convenant kunnen afsluiten met een aantal landbouwbedrijven.

Ik heb me zorgen gemaakt over de opmerkingen inzake de BAM. Er is vandaag nog een en ander in de krant verschenen. Ik maakte me vooral zorgen over de teneur van het debat in het parlement en in de media. Intussen is dat enigszins gecorrigeerd, waar ik heel blij mee ben. Voor de mobiliteit is het zeer belangrijk dat het Masterplan Antwerpen een totaalproject is dat zowel de wegen, het openbaar vervoer als de waterwegen bevat. Deze facetten zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Het sluiten van de ring volstaat absoluut niet om de verkeersleefbaarheid in de Antwerpse regio te verzekeren en om de verkeersknoop op te lossen. De Vlaamse Regering zal alle projecten uitvoeren. De komende weken zullen uitwijzen in welke hoedanigheid ze zullen worden uitgevoerd en welke beslissingen allemaal moeten worden genomen.

Over het wegvignet hebben we in de commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie al een aantal bijzonder interessante discussies gevoerd. Ik heb steeds verklaard dat het wegvignet niet onverwijd kan worden ingevoerd. Het gaat hier om een zeer technische en ingrijpende maatregel. Zolang we geen zekerheid hebben over de mobiliteitssturing, de verkeersveiligheid en de inkomsten, heeft het geen enkele zin een nieuw systeem in te voeren. We mogen niet vergeten dat de huidige verkeersbelastingen een belangrijke bron van inkomsten voor de Vlaamse overheid betekenen. We moeten eerst zeker zijn dat we op die drie vlakken

voortgang zullen boeken. Bovendien kan er geen sprake van zijn het wegvignet aan de bestaande verkeersbelastingen toe te voegen. Dit is altijd de afspraak geweest.

We moeten de resultaten van de lopende studie afwachten. We hebben een stuurgroep samengesteld. Het Vlaams Parlement zal uiteraard uitgebreid over de resultaten van de studie en over de nog te zetten stappen worden ingelicht.

De verkeersveiligheid vormt een belangrijk hoofdstuk van de beleidsnota. Het is een goede zaak dat dit onderwerp de voorbije jaren uit het defensief is getreden. De verkeersveiligheid is een absolute politieke prioriteit geworden. Gelukkig gaat het niet enkel om een politieke prioriteit. De verkeersveiligheid heeft in Vlaanderen een breed maatschappelijk draagvlak. We moeten de mensen sensibiliseren, overtuigen en een ander gedrag op de weg aanleren. We moeten kinderen en chauffeurs op een veilige manier met het verkeer leren omgaan. Op sommige plaatsen moeten we onze infrastructuur aanpassen. Tot slot moeten de regels ook worden gehandhaafd.

Ik heb steeds benadrukt dat ik voor een verregaande regionalisering van de verkeersveiligheid ben. De huidige versnippering belemmert ons in het voeren van een efficiënt en vernieuwend beleid. Deze versnippering heeft niets met de bevoegdheidsverdeling tussen minister Peeters en mezelf te maken, het gaat om de versnippering van bevoegdheden tussen het federale en het Vlaamse niveau.

Ik koester hoge ambities. Ik ben er zeker van dat ik hiervoor op ieders steun kan rekenen. (*Applaus bij de meerderheid*)

VERZOEKSCHRIFT over de terugbetaling van onterecht geïnde heffingen op leegstand en verkrotting
– 157 (2004-2005) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen over het verzoekschrift over de terugbetaling van onterecht geïnde heffingen op leegstand en verkrotting.

Voorzitter

Mevrouw Guns, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Verougstraete, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Is het Parlement het eens met de conclusies van de commissie? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

VERZOEKSCHRIFT over de illegale toepassing van de stedenbouwwetgeving door openbare besturen

– 216 (2004-2005) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed over het verzoekschrift over de illegale toepassing van de stedenbouwwetgeving door openbare besturen.

De heer Matthijs, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Huybrechts, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Is het Parlement het eens met de conclusies van de commissie? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Jos Stassen en mevrouw Mieke Vogels betreffende de solidariteit met de allochtone werknemers in Vlaanderen

– 228 (2004-2005) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, deze middag hebben de heer Stassen en mevrouw Vogels bij motie

van orde een voorstel tot spoedbehandeling gedaan van het voorstel van resolutie van de heer Stassen en mevrouw Vogels betreffende de solidariteit met de allochtone werknemers in Vlaanderen.

De heer Stassen stelt voor dit voorstel van resolutie voorrang te verlenen in commissie. Is iedereen het daarmee eens? (*Instemming*)

Het incident is gesloten.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Marijke Dillen, Gerda Van Steenberge en Marie-Rose Morel over het wereldwijd waarborgen van de rechten van de vrouw naar aanleiding van het gewelddadig optreden in Turkije tegen vrouwen die manifesteerden voor meer rechten en tegen onderdrukking, seksuele uitbuiting en geweld

– 230 (2004-2005) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het reglement van het Vlaams Parlement heeft mevrouw Dillen bij motie van orde het woord gevraagd voor de spoedbehandeling van het voorstel van resolutie van de dames Dillen, Van Steenberge en Morel over het wereldwijd waarborgen van de rechten van de vrouw naar aanleiding van het gewelddadig optreden in Turkije tegen vrouwen die manifesteerden voor meer rechten en tegen onderdrukking, seksuele uitbuiting en geweld.

Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mijnheer de voorzitter, onze fractie vraagt de spoedbehandeling omwille van de hoogdringendheid van de achterliggende inhoud van het voorstel van resolutie.

Ik denk dat alle collega's het erover eens zijn dat geweld in alle omstandigheden moet vermeden en bestreden worden. Geweld tegen vrouwen, seksuele uitbuiting, verminking, mensenhandel, onderdrukking, enzovoort zijn wereldwijd nog dagelijkse realiteit. Ook in Turkije, waar het leven van de vrouw bijzonder hard is en er geen sprake is van erkenning, laat staan respect voor de rechten van de vrouw, is dat het geval.

Dillen

We weten allemaal dat vorige zondag, naar aanleiding van de Internationale Vrouwendag, ook in Turkije vrouwen op verschillende plaatsen wilden manifesteren. Het was de bedoeling een vreedzame manifestatie te houden, maar de Turkse overheid dacht er anders over. We hebben allemaal de afschuwelijke beelden gezien van de wijze waarop de politie de betoging wilde verhinderen. We hebben allemaal kunnen vaststellen dat de Turkse overheid het absoluut niet nauw neemt met de rechten van de vrouw.

Collega's, we weten allemaal dat de Europese Unie onderhandelingen wil starten met Turkije over een eventuele toetreding. Ik wijd niet uit over de dossiers, want het standpunt van mijn fractie is gekend. Een van de voorwaarden is dat Turkije werk moet maken van de mensenrechten in het algemeen en de rechten van de vrouw in het bijzonder. De gebeurtenissen van vorige zondag liegen er niet om, ze getuigen van alles behalve respect voor de mensenrechten en de rechten van de vrouw.

De onderhandelingen met Turkije zitten in een voorfase. Zelfs onze minister van Gelijke Kansen heeft in dit dossier heel uitdrukkelijk gesteld: 'Turkije heeft nog een lange weg af te leggen voor het land kan toetreden tot de EU. Ik, minister Van Brempt, durf dat te zeggen.'

Mijnheer de voorzitter, de minister van Gelijke Kansen heeft zich terecht op een duidelijke wijze uitgesproken. Het is de plicht van dit parlement met alle mogelijke middelen, hoe beperkt ook, onze bevoegdheid aan te wenden om de federale regering ervan te overtuigen alle geweld tegen vrouwen, ook in Turkije, te veroordelen en er bij de Europese Unie op aan te dringen alle begin van de onderhandelingen – na de gebeurtenissen van vorige zondag – onmiddellijk stop te zetten.

Mijnheer de voorzitter, collega's, daarom vragen we om dit voorstel van resolutie vandaag nog bij hoogdringendheid te agenderen. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat:

107 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
27 leden hebben ja geantwoord;
80 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord:

Arckens Erik
Boutsen Thieu
Bruyninckx Agnes
De Reuse Herman
Deckmyn Johan
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Huybrechts Pieter
Marginet Werner
Martens Katleen
Moens Monique
Morel Marie-Rose
Penris Jan
Sintobin Stefaan
Strackx Felix
Tack Erik
Van den Eynde Marleen
Van Dijck Wim
Van Gaever Freddy
Van Hauthem Joris
Van Linter Greet
Van Overmeire Karim
Van Steenberge Gerda
Verougstraete Christian
Verreycken Rob
Verstrepen Jurgen
Vrancken John

NEEN hebben geantwoord:

Bril Louis
Brouns Hubert
Callens Karlos
Caluwé Ludwig
Caron Bart
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Crevits Hilde
Daems Rudi
De Batselier Norbert
De Loor Kurt
De Meulemeester Marnic
De Meyer Jos
De Ridder Annick
De Wachter Else

Voorzitter

De Wever Bart
 Decaluwe Carl
 Dehaene Tom
 Demesmaeker Mark
 Demeulenaere Stern
 Dua Vera
 Eeckhout Hilde
 Gatz Sven
 Gennez Caroline
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Heeren Veerle
 Helsen Kathleen
 Hermans Margriet
 Hoebeke Anne Marie
 Hostekint Michèle
 Jans Vera
 Janssens Patrick
 Koninckx Flor
 Lachaert Patrick
 Laurys Jan
 Lauwers Herman
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Martens Bart
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Peeters Frans
 Peumans Jan
 Philtjens Hugo
 Poleyn Sabine
 Roegiers Jan
 Roex Elke
 Rombouts Tinne
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Schauvliege Joke
 Schouppe Etienne
 Schueremans Herman
 Somers Bart
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Stevens Helga
 Tavernier Jef
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van den Heuvel Koen
 Van der Borgh Vera

Van Dijk Kris
 Van Eyken Christian
 Van Kerrebroeck Monica
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwkerke André
 Van Rompuy Eric
 Vanderpoorten Marleen
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Verstreken Johan
 Vogels Mieke
 Voorhamme Robert
 Wille Paul

Het voorstel tot spoedbehandeling is niet aangenomen. Derhalve wordt het voorstel van resolutie van de dames Dillen, Van Steenberge en Morel over het wereldwijd waarborgen van de rechten van de vrouw naar aanleiding van het gewelddadig optreden in Turkije tegen vrouwen die manifesteerden voor meer rechten en tegen onderdrukking, seksuele uitbuiting en geweld naar de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme verwezen.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Jos De Meyer, Karlos Callens, Jacky Maes, Mark Demesmaeker en Bart Martens en mevrouw Tinne Rombouts tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid 2004-2009 – 105 (2004-2005) – Nr. 2

Stemming over het amendement

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de stemming over het amendement van de heren Wymeersch en Sintobin op de met redenen omklede motie van de heren De Meyer, Callens, Maes, Demesmaeker en Martens en mevrouw Rombouts tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid 2004-2009.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Voorzitter

Zie hier het resultaat:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
25 leden hebben ja geantwoord;
79 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord:

Boutsen Thieu
Bruyninckx Agnes
De Reuse Herman
Deckmyn Johan
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Huybrechts Pieter
Marginet Werner
Martens Katleen
Morel Marie-Rose
Penris Jan
Sintobin Stefaan
Strackx Felix
Tack Erik
Van den Eynde Marleen
Van Dijck Wim
Van Gaever Freddy
Van Hauthem Joris
Van Overmeire Karim
Van Steenberge Gerda
Verougstraete Christian
Verreycken Rob
Verstrepen Jurgen
Vissers Linda
Vrancken John

NEEN hebben geantwoord:

Bril Louis
Brouns Hubert
Callens Karlos
Caluwé Ludwig
Caron Bart
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Crevits Hilde
Daems Rudi
De Batselier Norbert
De Loor Kurt
De Meulemeester Marnic
De Meyer Jos
De Ridder Annick
De Wachter Else

De Wever Bart
Decaluwe Carl
Dedecker Jean-Marie
Dehaene Tom
Demesmaeker Mark
Demeulenaere Stern
Dua Vera
Eeckhout Hilde
Gennez Caroline
Glorieux Eloi
Guns Dominique
Heeren Veerle
Helsen Kathleen
Hermans Margriet
Hoebeke Anne Marie
Hostekint Michèle
Jans Vera
Janssens Patrick
Koninckx Flor
Lachaert Patrick
Laurys Jan
Lauwers Herman
Logist Marcel
Loones Jan
Maes Jacky
Mahassine Chokri
Martens Bart
Martens Luc
Matthijs Erik
Merckx-Van Goey Trees
Peeters Frans
Peumans Jan
Philtjens Hugo
Poleyn Sabine
Roegiers Jan
Rombouts Tinne
Sannen Ludo
Sauwens Johan
Schauvliege Joke
Schouppe Etienne
Schueremans Herman
Somers Bart
Stassen Jos
Stevaert Steve
Stevens Helga
Tavernier Jef
Van Baelen Gilbert
van den Abeelen Marc
Van den Brande Luc
Van den Heuvel Koen
Van der Borghht Vera
Van Dijck Kris
Van Eyken Christian

Voorzitter

Van Kerrebroeck Monica
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwkerke André
 Van Rompuy Eric
 Vanderpoorten Marleen
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Verstreken Johan
 Vogels Mieke
 Voorhamme Robert
 Wille Paul

Het amendement is niet aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren De Meyer, Callens, Maes, Demesmaeker en Martens en mevrouw Rombouts tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid 2004-2009.

De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, waarde collega's, mede namens de N-VA-fractie wil ik erop wijzen dat dezelfde vijf leden die zich vorige week hebben onthouden bij de verschillende stemmingen waarover de meerderheid positief stemt, zich vandaag opnieuw zullen onthouden. Nogmaals, het gaat hier niet om enig voorbehoud ten aanzien van het beleid van de huidige Vlaamse Regering, integendeel. Wij willen met dit signaal het duidelijk maken dat we wensen dat de voorwaarden waaronder het uitstekend beleid momenteel wordt gevoerd, kunnen behouden blijven. Essentieel is daarvoor dat we elkaar als coalitiepartners recht in de ogen kunnen blijven kijken en dat elk engagement dat is nagekomen in het regeerakkoord, ook datgene wat onverwijld en onmiddellijk zou worden uitgevoerd, zou worden doorgezet. We hebben hierbij veel begrip en geduld betoond gedurende de voorbije maanden. Ten aanzien van de handelwijze in de Kamer is er sinds februari een probleem. We hebben daarom vorige week een eerste signaal gegeven. We blijven echter begrip betonen en begrijpen dat een aantal zaken nog wat tijd vragen om tot een oplossing te komen, maar we zullen geen begrip meer blijven tonen, ons

geduld kan op raken. De klok tikt. (*Applaus bij CD&V en de N-VA*)

De voorzitter: Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
 67 leden hebben ja geantwoord;
 37 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord:

Bril Louis
 Brouns Hubert
 Callens Karlos
 Caluwé Ludwig
 Caron Bart
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Crevits Hilde
 De Batselier Norbert
 De Loor Kurt
 De Meulemeester Marnic
 De Meyer Jos
 De Ridder Annick
 De Wachter Else
 Decaluwe Carl
 Dedecker Jean-Marie
 Demeulenaere Stern
 Eeckhout Hilde
 Gennez Caroline
 Guns Dominique
 Heeren Veerle
 Helsen Kathleen
 Hermans Margriet
 Hoebeke Anne Marie
 Hostekint Michèle
 Jans Vera
 Janssens Patrick
 Koninckx Flor
 Lachaert Patrick
 Laurys Jan
 Lauwers Herman
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Martens Bart

Voorzitter

Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Peeters Frans
 Peumans Jan
 Philtjens Hugo
 Poley Sabina
 Roegiers Jan
 Rombouts Tinne
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Schauvliege Joke
 Schouppe Etienne
 Schueremans Herman
 Somers Bart
 Stevaert Steve
 Stevens Helga
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van den Heuvel Koen
 Van der Borgh Vera
 Van Dijck Kris
 Van Kerrebroeck Monica
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Vanderpoorten Marleen
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Verstreken Johan
 Voorhamme Robert
 Wille Paul

Zich ONTHOUDEN hebben:

Boutsen Thieu
 Bruyninckx Agnes
 Daems Rudi
 De Reuse Herman
 De Wever Bart
 Deckmyn Johan
 Dehaene Tom
 Demesmaeker Mark
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Dua Vera
 Glorieux Eloi
 Huybrechts Pieter
 Marginet Werner
 Martens Katleen
 Morel Marie-Rose
 Penris Jan

Sintobin Stefaan
 Stassen Jos
 Strackx Felix
 Tack Erik
 Tavernier Jef
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen
 Van Dijck Wim
 Van Eyken Christian
 Van Gaever Freddy
 Van Hauthem Joris
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Van Steenberge Gerda
 Verougstraete Christian
 Verreycken Rob
 Verstrepen Jurgen
 Vissers Linda
 Vogels Mieke
 Vrancken John

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

Redenen voor onthouding?

De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mijnheer de voorzitter, onze onthouding heeft een totaal andere reden dan die de heer Caluwé verduidelijkte. Wat er in de motie van de meerderheidspartijen staat, is op zich niet verkeerd. De motie gaat echter alle heikele en discutabele punten uit het landbouwbeleid gewoon uit de weg. Men heeft het enkel over innovatie, verjonging, vernieuwing, enzovoort, terwijl over de echte problemen waarmee de landbouw wordt geconfronteerd en over de randvoorwaarden, zoals bijvoorbeeld milieubeleid, niets wordt gezegd. Het uit de weg gaan van echte beleidsopties is de reden waarom we ons hebben onthouden.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de voorzitter, onze fractie heeft zich onthouden omwille van de inhoud van de motie. Ik zal nog even ingaan op de argumentatie van de heer Caluwé. Hij zegt nog eens een signaal te willen geven dat het met Brussel-Halle-Vilvoorde moet vooruit gaan, nietwaar mijnheer Van Rompuy? U bent daar vorige week mee begonnen, maar na wat ik allemaal lees, hoor en zie, merk ik dat deze houding wel bijzonder veel

Van Hauthem

indruk heeft gemaakt op de Vlaamse Regering. Een gewezen minister-president die zijn vertrouwen in beleidsnota's opschort, betekent toch wel iets, maar de Vlaamse Regering reageert daar absoluut niet op. Een van de ondertekenaars van de motie, de heer Demesmaeker, onthoudt zich op zijn eigen motie. Dat is wel een bijzonder sterk signaal in het licht van wat er vorige week is gebeurd en wat er vandaag in Le Soir is verschenen.

De heer Vande Lanotte zei in dat interview dat de uitbreiding van Brussel met een aantal gemeenten en delen van gemeenten bespreekbaar is. En dan blijft u, dames en heren van CD&V en de N-VA, bij die gewone onthouding bij beleidsnota's. Ik begrijp niet dat de regering niet reageert wanneer meerderheidsleden, en niet de minsten, hun vertrouwen opzeggen met betrekking tot die beleidsnota's, die toch het beleid van deze Vlaamse Regering voor de volgende vijf jaar uittekenen. Als de Vlaamse Regering daar niet op reageert, dan is het alleen een symbolische reactie, het spijt me. We zullen zien wat er de volgende week gebeurt. We zullen hier volgende week opnieuw een vraag stellen over de stand van zaken. U doet maar, dames en heren van CD&V en de N-VA. U bent de gegijzelden van de VLD en s.pa. U zegt terecht dat die partijen woordbreuk hebben gepleegd ten opzichte van het regeerakkoord. Ik begrijp niet dat de Vlaamse Regering, wanneer coalitiepartners zeggen dat essentiële delen van dat regeerakkoord niet worden nageleefd door de andere coalitiepartners, niet reageert. Ofwel blijft die actie symbolisch, ofwel moet ze wat meer gewicht hebben. Maar tot op heden blijft ze alleen en louter symbolisch. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Van den Brande heeft het woord.

De heer Luc Van den Brande: Ik wil me er vandaag toe beperken, misschien tot spijt van de heer Van Hauthem, dat elke denkbeeldige gebiedsuitbreiding van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest volstrekt uitgesloten is. Dat is trouwens ook namens de hele Vlaamse Regering gezegd door de minister-president. (*Applaus bij CD&V en de N-VA*)

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Frans Wymeersch en Stefaan Sintobin tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid 2004-2009
– 105 (2004-2005) – Nr. 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Wymeersch en Sintobin tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid 2004-2009.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
25 leden hebben ja geantwoord;
78 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord:

Boutsen Thieu
Bruyninckx Agnes
De Reuse Herman
Deckmyn Johan
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Huybrechts Pieter
Marginet Werner
Martens Katleen
Morel Marie-Rose
Penris Jan
Sintobin Stefaan
Strackx Felix
Tack Erik
Van den Eynde Marleen
Van Dijck Wim
Van Gaever Freddy
Van Hauthem Joris
Van Overmeire Karim
Van Steenberge Gerda
Verougstraete Christian
Verreycken Rob
Verstrepen Jurgen

Voorzitter

Vissers Linda
Vrancken John

NEEN hebben geantwoord:

Bril Louis
Brouns Hubert
Callens Karlos
Caluwé Ludwig
Caron Bart
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Crevits Hilde
Daems Rudi
De Batselier Norbert
De Loor Kurt
De Meulemeester Marnic
De Meyer Jos
De Ridder Annick
De Wachter Else
De Wever Bart
Decaluwe Carl
Dedecker Jean-Marie
Dehaene Tom
Demesmaeker Mark
Demeulenaere Stern
Dua Vera
Eeckhout Hilde
Gennez Caroline
Glorieux Eloi
Guns Dominique
Heeren Veerle
Helsen Kathleen
Hermans Margriet
Hoebeke Anne Marie
Hostekint Michèle
Jans Vera
Janssens Patrick
Koninckx Flor
Lachaert Patrick
Laurys Jan
Lauwers Herman
Logist Marcel
Loones Jan
Maes Jacky
Mahassine Chokri
Martens Bart
Martens Luc
Merckx-Van Goey Trees
Peeters Frans
Peumans Jan

Philtjens Hugo
Poleyn Sabine
Roegiers Jan
Rombouts Tinne
Sannen Ludo
Sauwens Johan
Schauvliege Joke
Schoupe Etienne
Schueremans Herman
Somers Bart
Stassen Jos
Stevaert Steve
Stevens Helga
Tavernier Jef
Van Baelen Gilbert
van den Abeelen Marc
Van den Brande Luc
Van den Heuvel Koen
Van der Borgh Vera
Van Dijck Kris
Van Eyken Christian
Van Kerrebroeck Monica
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwkerke André
Van Rompuy Eric
Vanderpoorten Marleen
Verfaillie Jan
Vermeiren Francis
Verstreken Johan
Vogels Mieke
Voorhamme Robert
Wille Paul

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de dames Joke Schauvliege en Sabine Poleyn, de heer André Van Nieuwkerke, mevrouw Stern Demeulenaere, de heer Rudi Daems en mevrouw Hilde Crevits tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota **Duurzame Ontwikkeling 2004-2009**

– 109 (2004-2005) – Nr. 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de dames Schauvliege en Poleyn, de

Voorzitter

heer Van Nieuwkerke, mevrouw Demeulenaere, de heer Daems en mevrouw Crevits tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Duurzame Ontwikkeling 2004-2009.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
74 leden hebben ja geantwoord;
30 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord:

Bril Louis
Brouns Hubert
Callens Karlos
Caluwé Ludwig
Caron Bart
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Crevits Hilde
Daems Rudi
De Batselier Norbert
De Loor Kurt
De Meulemeester Marnic
De Meyer Jos
De Ridder Annick
De Wachter Else
Decaluwe Carl
Dedecker Jean-Marie
Demeulenaere Stern
Dua Vera
Eeckhout Hilde
Gennez Caroline
Glorieux Eloi
Guns Dominique
Heeren Veerle
Helsen Kathleen
Hermans Margriet
Hoebeke Anne Marie
Hostekint Michèle
Jans Vera
Janssens Patrick
Koninckx Flor
Lachaert Patrick

Laurys Jan
Lauwers Herman
Logist Marcel
Loones Jan
Maes Jacky
Mahassine Chokri
Martens Bart
Martens Luc
Matthijs Erik
Merckx-Van Goye Trees
Peeters Frans
Peumans Jan
Philtjens Hugo
Poleyn Sabine
Roegiers Jan
Rombouts Tinne
Sannen Ludo
Sauwens Johan
Schauvliege Joke
Schouppe Etienne
Schueremans Herman
Somers Bart
Stassen Jos
Stevaert Steve
Stevens Helga
Tavernier Jef
Van Baelen Gilbert
van den Abeelen Marc
Van den Heuvel Koen
Van der Borght Vera
Van Dijk Kris
Van Eyken Christian
Van Kerrebroeck Monica
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwkerke André
Vanderpoorten Marleen
Verfaillie Jan
Vermeiren Francis
Verstreken Johan
Vogels Mieke
Voorhamme Robert
Wille Paul

Zich ONTHOUDEN hebben:

Boutsen Thieu
Bruyninckx Agnes
De Reuse Herman
De Wever Bart
Deckmyn Johan
Dehaene Tom
Demesmaecker Mark
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Huybrechts Pieter

Voorzitter

Marginet Werner
 Martens Katleen
 Morel Marie-Rose
 Penris Jan
 Sintobin Stefaan
 Strackx Felix
 Tack Erik
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen
 Van Dijck Wim
 Van Gaever Freddy
 Van Hauthem Joris
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Van Steenberge Gerda
 Verougstraete Christian
 Verreycken Rob
 Verstrepen Jurgen
 Vissers Linda
 Vrancken John

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Marleen Van den Eynde en de heren Frans Wymeersch, Stefaan Sintobin, Wim Van Dijck en Pieter Huybrechts tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Leefmilieu en Natuur 2004-2009 – 139 (2004-2005) – Nr. 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van mevrouw Van den Eynde en de heren Wymeersch, Sintobin, Van Dijck en Huybrechts tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Leefmilieu en Natuur 2004-2009.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
 25 leden hebben ja geantwoord;
 78 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord:

Boutsen Thieu
 Bruyninckx Agnes
 De Reuse Herman
 Deckmyn Johan
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Huybrechts Pieter
 Marginet Werner
 Martens Katleen
 Morel Marie-Rose
 Penris Jan
 Sintobin Stefaan
 Strackx Felix
 Tack Erik
 Van den Eynde Marleen
 Van Dijck Wim
 Van Gaever Freddy
 Van Hauthem Joris
 Van Overmeire Karim
 Van Steenberge Gerda
 Verougstraete Christian
 Verreycken Rob
 Verstrepen Jurgen
 Vissers Linda
 Vrancken John

NEEN hebben geantwoord:

Bril Louis
 Brouns Hubert
 Callens Karlos
 Caluwé Ludwig
 Caron Bart
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Crevits Hilde
 Daems Rudi
 De Batselier Norbert
 De Loor Kurt
 De Meulemeester Marnic
 De Meyer Jos
 De Ridder Annick
 De Wachter Else
 De Wever Bart
 Decaluwe Carl
 Dedecker Jean-Marie
 Dehaene Tom

Voorzitter

Demesmaeker Mark
 Demeulenaere Stern
 Dua Vera
 Eeckhout Hilde
 Gennez Caroline
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Heeren Veerle
 Helsen Kathleen
 Hermans Margriet
 Hoebeke Anne Marie
 Hostekint Michèle
 Jans Vera
 Janssens Patrick
 Koninckx Flor
 Lachaert Patrick
 Laurys Jan
 Lauwers Herman
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Martens Bart
 Martens Luc
 Merckx-Van Goey Trees
 Peeters Frans
 Peumans Jan
 Philtjens Hugo
 Poley Sabina
 Roegiers Jan
 Rombouts Tinne
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Schauvliege Joke
 Schouppe Etienne
 Schueremans Herman
 Somers Bart
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Stevens Helga
 Tavernier Jef
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van den Heuvel Koen
 Van der Borgh Vera
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Kerrebroeck Monica
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André

Van Rompuy Eric
 Vanderpoorten Marleen
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Verstreken Johan
 Vogels Mieke
 Voorhamme Robert
 Wille Paul

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Erik Matthijs, Patrick Lachaert en Jos Bex, mevrouw Hilde Crevits, de heer Bart Martens en mevrouw Stern Demeulenaere tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Leefmilieu en Natuur 2004-2009 – 139 (2004-2005) – Nr. 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Matthijs, Lachaert en Bex, mevrouw Crevits, de heer Martens en mevrouw Demeulenaere tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Leefmilieu en Natuur 2004-2009.

Op deze met redenen omklede motie is er een amendement dat luidt als volgt:

Amendement Nr. 1

voorgesteld door de heren Jef Tavernier en Rudi Daems

In de vierde streep een 10°bis invoegen, dat luidt als volgt:

“10°bis inzake duinenbeleid bij de begrotingscontrole 2005 en bij de begrotingen van 2006, 2007, 2008 en 2009 telkens minstens 4 miljoen euro te voorzien voor de aankoop van duingebieden;”.

We spreken ons eerst uit over het amendement.

De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mijnheer de voorzitter, tijdens de commissiebesprekingen heeft de heer Daems erop gewezen dat het budget voor de aankoop van duinen wordt verminderd. Dat heeft op dat ogenblik blijkbaar niet al te veel indruk gemaakt, want de meerderheid heeft het budget van de minister goedgekeurd. Naderhand is men echter blijkbaar her en der tot bezinning gekomen. Ik verwijs dan naar bepaalde persartikels en citaten van de heer Van Nieuwkerke. Hij zegt: 'Het is niet goed dat duinen in handen van particulieren blijven. Ze worden dan slecht of helemaal niet onderhouden. Enerzijds worden ze overwoekerd door duindoorn, wat leidt tot een vershraling van de vegetatie. Anderzijds zijn ze zo niet toegankelijk voor het grote publiek.' Om die reden heeft onder andere de heer Van Nieuwkerke, weliswaar na de goedkeuring van de begroting, gepleit voor het optrekken van het budget voor de aankoop van duinen, zodat dit minstens op het niveau van dat van de voorgaande jaren komt. We vinden dat hij gelijk heeft. We vangen ook signalen van elders op dat men misschien wat terughoudend is wat de aankoop van bossen betreft, maar zeker niet wat de aankoop van duinen betreft. We hebben dan ook dit amendement ingediend om dat budget bij de begrotingscontrole en voor de volgende jaren te verhogen tot minstens 4 miljoen euro.

De voorzitter: De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke: Mijnheer de voorzitter, collega's, iedereen zal wel weten dat ik een speciale relatie heb met de duinen. (*Gelach, rumoer*)

Ik heb begrepen van bevoegd minister Peeters dat ook hij er om bekommerd is. Tijdens een aantal debatten ging het vooral over het bos, zodat we door het bos de duinen niet meer zagen. Sp'a-spirit en de huidige meerderheid zullen zeker in deze regeerperiode met minister Peeters tot een akkoord kunnen komen over een aantal aankopen. Dat is ook gebleken uit de discussie. Ik laat me dus niet intimideren door Groen!, al deel ik wel hun bekommernis, want het is een bekommernis die sp'a-spirit al jaren delen.

De voorzitter: De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones: We zouden eigenlijk kunnen instemmen met de filosofie van het amendement.

We betreuren het immers ook dat er een breuk zou zijn in de kracht van het duinenbeschermingsbeleid dat sinds 1993 aanhoudend en progressief is gevoerd. Nochtans kunnen we aanvaarden dat er in geval van een krap budget, bespaard wordt op posten waarop daardoor niet onmiddellijk ook op het beleid moet worden bespaard.

De aankoopdossiers zijn eigenlijk nog niet klaar. Toch wil ik waarschuwen, en ik zou daarover in de commissie naar aanleiding van een interpellatie een ruimer debat willen voeren. Als er namelijk wel middelen zijn, dan moeten die volgens ons niet alleen naar de verwerving van duingebieden gaan, maar ook naar het beheer ervan.

Ik heb ook moeite met de duiding van de heer Tavernier, die zei dat alle privé-gebieden noodzakelijkerwijs verwaarloosd worden. Dat is niet noodzakelijk het geval. Dit is meteen de reden waarom ik me bij de stemming over het amendement niet zal onthouden, zoals ik eerder nochtans had aangekondigd.

Mijnheer Van Nieuwkerke, ik merk op dat het niet mooi is van in openbare zitting de duinen verdacht te maken. De duinen zijn immers volmaakt asexueel, en het is dan ook niet mogelijk er een speciale relatie mee te hebben. (*Gelach*)

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik sluit me aan bij de heer Loones. Het grote voordeel van duinen is dat ze niet weglopen. Wat dit jaar niet aangekocht is, kan volgende jaren nog aangekocht worden.

De voorzitter: Begin van de stemming.
Heeft iedereen gestemd? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat:

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
6 leden hebben ja geantwoord;
95 leden hebben neen geantwoord;
1 lid heeft zich onthouden.

JA hebben geantwoord:

Daems Rudi
Dua Vera

Voorzitter

Glorieux Eloi
 Stassen Jos
 Tavernier Jef
 Vogels Mieke

NEEN hebben geantwoord:

Boutsen Thieu
 Bril Louis
 Brouns Hubert
 Bruyninckx Agnes
 Callens Karlos
 Caluwé Ludwig
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Crevits Hilde
 De Batselier Norbert
 De Loor Kurt
 De Meulemeester Marnic
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Ridder Annick
 De Wachter Else
 De Wever Bart
 Decaluwe Carl
 Deckmyn Johan
 Dedecker Jean-Marie
 Dehaene Tom
 Demesmaeker Mark
 Demeulenaere Stern
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Eeckhout Hilde
 Gennez Caroline
 Guns Dominique
 Heeren Veerle
 Helsen Kathleen
 Hermans Margriet
 Hoebeke Anne Marie
 Hostekint Michèle
 Huybrechts Pieter
 Jans Vera
 Janssens Patrick
 Koninckx Flor
 Lachaert Patrick
 Laurys Jan
 Lauwers Herman
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri

Marginet Werner
 Martens Bart
 Martens Katleen
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Morel Marie-Rose
 Peeters Frans
 Penris Jan
 Peumans Jan
 Philtjens Hugo
 Poleyn Sabine
 Roegiers Jan
 Rombouts Tinne
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Schauvliege Joke
 Schouppe Etienne
 Schueremans Herman
 Sintobin Stefaan
 Somers Bart
 Stevaert Steve
 Stevens Helga
 Strackx Felix
 Tack Erik
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen
 Van den Heuvel Koen
 Van der Borgh Vera
 Van Dijck Kris
 Van Dijck Wim
 Van Eyken Christian
 Van Gaever Freddy
 Van Hauthem Joris
 Van Kerrebroeck Monica
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Van Steenberge Gerda
 Vanderpoorten Marleen
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verstreken Johan
 Verstrepen Jurgen
 Vissers Linda
 Voorhamme Robert
 Vrancken John
 Wille Paul

Zich ONTHOUDEN heeft:

Voorzitter

Caron Bart

Het amendement is niet aangenomen.

Vervolgens spreken we ons uit over de motie.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Zie hier het resultaat:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

68 leden hebben ja geantwoord;

6 leden hebben neen geantwoord;

30 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord:

Bril Louis

Brouns Hubert

Callens Karlos

Caluwé Ludwig

Caron Bart

Ceysens Patricia

Cordeel Marc

Crevits Hilde

De Batselier Norbert

De Loor Kurt

De Meulemeester Marnic

De Meyer Jos

De Ridder Annick

De Wachter Else

Decaluwe Carl

Dedecker Jean-Marie

Demeulenaere Stern

Eeckhout Hilde

Gennez Caroline

Guns Dominique

Heeren Veerle

Helsen Kathleen

Hermans Margriet

Hoebeke Anne Marie

Hostekint Michèle

Jans Vera

Janssens Patrick

Koninckx Flor

Lachaert Patrick

Laurys Jan

Lauwers Herman

Logist Marcel

Loones Jan

Maes Jacky

Mahassine Chokri

Martens Bart

Martens Luc

Matthijs Erik

Merckx-Van Goey Trees

Peeters Frans

Peumans Jan

Philtjens Hugo

Poleyn Sabine

Roegiers Jan

Rombouts Tinne

Sannen Ludo

Sauwens Johan

Schauvliege Joke

Schouppe Etienne

Schueremans Herman

Somers Bart

Stevaert Steve

Stevens Helga

Van Baelen Gilbert

van den Abeelen Marc

Van den Heuvel Koen

Van der Borght Vera

Van Dijk Kris

Van Eyken Christian

Van Kerrebroeck Monica

Van Nieuwenborgh Gracienne

Van Nieuwkerke André

Vanderpoorten Marleen

Verfaillie Jan

Vermeiren Francis

Verstreken Johan

Voorhamme Robert

Wille Paul

NEEN hebben geantwoord:

Daems Rudi

Dua Vera

Glorieux Eloi

Stassen Jos

Tavernier Jef

Vogels Mieke

Zich ONTHOUDEN hebben:

Boutsen Thieu

Bruyninckx Agnes

De Reuse Herman

Voorzitter

De Wever Bart
 Deckmyn Johan
 Dehaene Tom
 Demesmaeker Mark
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Huybrechts Pieter
 Marginet Werner
 Martens Katleen
 Morel Marie-Rose
 Penris Jan
 Sintobin Stefaan
 Strackx Felix
 Tack Erik
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen
 Van Dijck Wim
 Van Gaever Freddy
 Van Hauthem Joris
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Van Steenberge Gerda
 Verougstraete Christian
 Verreycken Rob
 Verstrepen Jurgen
 Vissers Linda
 Vrancken John

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Rudi Daems tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Leefmilieu en Natuur 2004-2009
 – 139 (2004-2005) – Nr. 4

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Rudi Daems tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Leefmilieu en Natuur 2004-2009.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
 6 leden hebben ja geantwoord;
 98 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord:

Daems Rudi
 Dua Vera
 Glorieux Eloi
 Stassen Jos
 Tavernier Jef
 Vogels Mieke

NEEN hebben geantwoord:

Boutsen Thieu
 Bril Louis
 Brouns Hubert
 Bruyninckx Agnes
 Callens Karlos
 Caluwé Ludwig
 Caron Bart
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Crevits Hilde
 De Batselier Norbert
 De Loor Kurt
 De Meulemeester Marnic
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Ridder Annick
 De Wachter Else
 De Wever Bart
 Decaluwe Carl
 Deckmyn Johan
 Dedecker Jean-Marie
 Dehaene Tom
 Demesmaeker Mark
 Demeulenaere Stern
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Eeckhout Hilde
 Gennez Caroline
 Guns Dominique
 Heeren Veerle
 Helsen Kathleen
 Hermans Margriet

Voorzitter

Hoebeke Anne Marie
 Hostekint Michèle
 Huybrechts Pieter
 Jans Vera
 Janssens Patrick
 Koninckx Flor
 Lachaert Patrick
 Laurys Jan
 Lauwers Herman
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Marginet Werner
 Martens Bart
 Martens Katleen
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Morel Marie-Rose
 Peeters Frans
 Penris Jan
 Peumans Jan
 Philtjens Hugo
 Poley Sabina
 Roegiers Jan
 Rombouts Tinne
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Schauvliege Joke
 Schouppe Etienne
 Schueremans Herman
 Sintobin Stefaan
 Somers Bart
 Stevaert Steve
 Stevens Helga
 Strackx Felix
 Tack Erik
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen
 Van den Heuvel Koen
 Van der Borgh Vera
 Van Dijck Kris
 Van Dijck Wim
 Van Eyken Christian
 Van Gaever Freddy
 Van Hauthem Joris
 Van Kerrebroeck Monica
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André

Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Van Steenberge Gerda
 Vanderpoorten Marleen
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verreycken Rob
 Verstreken Johan
 Verstrepen Jurgen
 Vissers Linda
 Voorhamme Robert
 Vrancken John
 Wille Paul

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Pieter Huybrechts, Jan Penris, Johan Deckmyn en Freddy Van Gaever en mevrouw Agnes Bruyninckx tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Energie en Natuurlijke Rijkdommen 2004-2009

– 85 (2004-2005) – Nr. 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Huybrechts, Penris, Deckmyn en Van Gaever en mevrouw Bruyninckx tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Energie en Natuurlijke Rijkdommen 2004-2009.
 Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat:

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
 25 leden hebben ja geantwoord;
 77 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord:

Boutsen Thieu
 Bruyninckx Agnes
 De Reuse Herman

Voorzitter

Deckmyn Johan
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Huybrechts Pieter
 Marginet Werner
 Martens Katleen
 Morel Marie-Rose
 Penris Jan
 Sintobin Stefaan
 Strackx Felix
 Tack Erik
 Van den Eynde Marleen
 Van Dijck Wim
 Van Gaever Freddy
 Van Hauthem Joris
 Van Overmeire Karim
 Van Steenberge Gerda
 Verougstraete Christian
 Verreycken Rob
 Verstrepen Jurgen
 Vissers Linda
 Vrancken John

NEEN hebben geantwoord:

Bril Louis
 Brouns Hubert
 Callens Karlos
 Caluwé Ludwig
 Caron Bart
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Crevits Hilde
 De Batselier Norbert
 De Loor Kurt
 De Meulemeester Marnic
 De Meyer Jos
 De Ridder Annick
 De Wachter Else
 De Wever Bart
 Decaluwe Carl
 Dedecker Jean-Marie
 Dehaene Tom
 Demesmaeker Mark
 Demeulenaere Stern
 Dua Vera
 Eeckhout Hilde
 Gennez Caroline
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique

Heeren Veerle
 Helsen Kathleen
 Hermans Margriet
 Hoebeke Anne Marie
 Hostekint Michèle
 Jans Vera
 Janssens Patrick
 Koninckx Flor
 Lachaert Patrick
 Laurys Jan
 Lauwers Herman
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Martens Bart
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Peeters Frans
 Peumans Jan
 Philtjens Hugo
 Poleyn Sabine
 Roegiers Jan
 Rombouts Tinne
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Schauvliege Joke
 Schouppe Etienne
 Schueremans Herman
 Somers Bart
 Stassen Jos
 Stevens Helga
 Tavernier Jef
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van den Heuvel Koen
 Van der Borgh Vera
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Kerrebroeck Monica
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwkerke André
 Van Rompuy Eric
 Vanderpoorten Marleen
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Verstreken Johan
 Vogels Mieke
 Voorhamme Robert
 Wille Paul

Voorzitter

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Carl Decaluwe, Jan Peumans, Marc van den Abeelen en Bart Martens tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Energie en Natuurlijke Rijkdommen 2004-2009

– 85 (2004-2005) – Nr. 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Decaluwe, Peumans, van den Abeelen en Martens tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Energie en Natuurlijke Rijkdommen 2004-2009.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
66 leden hebben ja geantwoord;
37 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord:

Bril Louis
Brouns Hubert
Callens Karlos
Caluwé Ludwig
Caron Bart
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Crevits Hilde
De Batselier Norbert
De Loor Kurt
De Meulemeester Marnic
De Meyer Jos
De Ridder Annick
De Wachter Else
Decaluwe Carl
Dedecker Jean-Marie

Demeulenaere Stern
Eeckhout Hilde
Gennez Caroline
Guns Dominique
Helsen Kathleen
Hermans Margriet
Hoebeke Anne Marie
Hostekint Michèle
Jans Vera
Janssens Patrick
Koninckx Flor
Lachaert Patrick
Laurys Jan
Lauwers Herman
Logist Marcel
Loones Jan
Maes Jacky
Mahassine Chokri
Martens Bart
Martens Luc
Matthijs Erik
Merckx-Van Goey Trees
Peeters Frans
Peumans Jan
Philtjens Hugo
Poleyn Sabine
Roegiers Jan
Rombouts Tinne
Sannen Ludo
Sauwens Johan
Schauvliege Joke
Schouppe Etienne
Schueremans Herman
Somers Bart
Stevaert Steve
Stevens Helga
Van Baelen Gilbert
van den Abeelen Marc
Van den Heuvel Koen
Van der Borgh Vera
Van Dijck Kris
Van Kerrebroeck Monica
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwkerke André
Vanderpoorten Marleen
Verfaillie Jan
Vermeiren Francis
Verstreken Johan
Voorhamme Robert
Wille Paul

Zich ONTHOUDEN hebben:

Voorzitter

Boutsen Thieu
 Bruyninckx Agnes
 Daems Rudi
 De Reuse Herman
 De Wever Bart
 Deckmyn Johan
 Dehaene Tom
 Demesmaeker Mark
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Dua Vera
 Glorieux Eloi
 Huybrechts Pieter
 Marginet Werner
 Martens Katleen
 Morel Marie-Rose
 Penris Jan
 Sintobin Stefaan
 Stassen Jos
 Strackx Felix
 Tack Erik
 Tavernier Jef
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen
 Van Dijck Wim
 Van Eyken Christian
 Van Gaever Freddy
 Van Hauthem Joris
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Van Steenberge Gerda
 Verougstraete Christian
 Verreycken Rob
 Verstrepen Jurgen
 Vissers Linda
 Vogels Mieke
 Vrancken John

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Eloi Glorieux en Rudi Daems tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Openbare Werken 2004-2009

– 130 (2004-2005) – Nr. 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Glorieux en Daems tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Openbare Werken 2004-2009.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
 6 leden hebben ja geantwoord;
 97 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord:

Daems Rudi
 Dua Vera
 Glorieux Eloi
 Stassen Jos
 Tavernier Jef
 Vogels Mieke

NEEN hebben geantwoord:

Boutsen Thieu
 Bril Louis
 Brouns Hubert
 Bruyninckx Agnes
 Callens Karlos
 Caluwé Ludwig
 Caron Bart
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Crevits Hilde
 De Batselier Norbert
 De Loor Kurt
 De Meulemeester Marnic
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Ridder Annick
 De Wachter Else

Voorzitter

De Wever Bart
 Decaluwe Carl
 Deckmyn Johan
 Dedecker Jean-Marie
 Dehaene Tom
 Demesmaeker Mark
 Demeulenaere Stern
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Eeckhout Hilde
 Gennez Caroline
 Guns Dominique
 Heeren Veerle
 Helsen Kathleen
 Hermans Margriet
 Hoebeke Anne Marie
 Hostekint Michèle
 Huybrechts Pieter
 Jans Vera
 Janssens Patrick
 Koninckx Flor
 Lachaert Patrick
 Laurys Jan
 Lauwers Herman
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Marginet Werner
 Martens Bart
 Martens Katleen
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Morel Marie-Rose
 Peeters Frans
 Penris Jan
 Peumans Jan
 Philtjens Hugo
 Poleyn Sabine
 Roegiers Jan
 Rombouts Tinne
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Schauvliege Joke
 Schouppe Etienne
 Schueremans Herman
 Sintobin Stefaan
 Somers Bart
 Stevaert Steve
 Stevens Helga

Strackx Felix
 Tack Erik
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen
 Van den Heuvel Koen
 Van der Borght Vera
 Van Dijck Kris
 Van Dijck Wim
 Van Eyken Christian
 Van Gaever Freddy
 Van Hauthem Joris
 Van Kerrebroeck Monica
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Van Steenberge Gerda
 Vanderpoorten Marleen
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verreycken Rob
 Verstreken Johan
 Verstrepen Jurgen
 Vissers Linda
 Voorhamme Robert
 Wille Paul

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Frans Peeters, Marc van den Abeelen, Bart Martens, Jan Peumans en Herman Lauwers tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Openbare Werken 2004-2009 – 130 (2004-2005) – Nr. 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Peeters, van den Abeelen, Martens, Peumans en Lauwers tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Openbare Werken 2004-2009.

Voorzitter

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
68 leden hebben ja geantwoord;
6 leden hebben neen geantwoord;
30 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord:

Bril Louis
Brouns Hubert
Callens Karlos
Caluwé Ludwig
Caron Bart
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Crevits Hilde
De Batselier Norbert
De Loor Kurt
De Meulemeester Marnic
De Meyer Jos
De Ridder Annick
De Wachter Else
Decaluwe Carl
Dedecker Jean-Marie
Demeulenaere Stern
Eeckhout Hilde
Gennez Caroline
Guns Dominique
Heeren Veerle
Helsen Kathleen
Hermans Margriet
Hoebeke Anne Marie
Hostekint Michèle
Jans Vera
Janssens Patrick
Koninckx Flor
Lachaert Patrick
Laurys Jan
Lauwers Herman
Logist Marcel
Loones Jan
Maes Jacky
Mahassine Chokri
Martens Bart
Martens Luc

Matthijs Erik
Merckx-Van Goey Trees
Peeters Frans
Peumans Jan
Philtjens Hugo
Poleyn Sabine
Roegiers Jan
Rombouts Tinne
Sannen Ludo
Sauwens Johan
Schauvliege Joke
Schouppe Etienne
Schueremans Herman
Somers Bart
Stevaert Steve
Stevens Helga
Van Baelen Gilbert
van den Abeelen Marc
Van den Heuvel Koen
Van der Borgh Vera
Van Dijck Kris
Van Eyken Christian
Van Kerrebroeck Monica
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Vanderpoorten Marleen
Verfaillie Jan
Vermeiren Francis
Verstreken Johan
Voorhamme Robert
Wille Paul

NEEN hebben geantwoord:

Daems Rudi
Dua Vera
Glorieux Eloi
Stassen Jos
Tavernier Jef
Vogels Mieke

Zich ONTHOUDEN hebben:

Boutsen Thieu
Bruyninckx Agnes
De Reuse Herman
De Wever Bart
Deckmyn Johan
Dehaene Tom
Demesmaecker Mark
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Huybrechts Pieter

Voorzitter

Marginet Werner
 Martens Katleen
 Morel Marie-Rose
 Penris Jan
 Sintobin Stefaan
 Strackx Felix
 Tack Erik
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen
 Van Dijck Wim
 Van Gaever Freddy
 Van Hauthem Joris
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Van Steenberge Gerda
 Verougstraete Christian
 Verreycken Rob
 Verstrepen Jurgen
 Vissers Linda
 Vrancken John

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Herman Lauwers, Frans Peeters, Marc van den Abeelen en Jan Peumans tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Mobiliteit 2004-2009
 – 131 (2004-2005) – Nr. 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Lauwers, Peeters, van den Abeelen en Peumans tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Mobiliteit 2004-2009.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
 67 leden hebben ja geantwoord;
 6 leden hebben neen geantwoord;
 31 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord:

Bril Louis
 Brouns Hubert
 Callens Karlos
 Caluwé Ludwig
 Caron Bart
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Crevits Hilde
 De Batselier Norbert
 De Loor Kurt
 De Meulemeester Marnic
 De Meyer Jos
 De Ridder Annick
 De Wachter Else
 Decaluwe Carl
 Dedecker Jean-Marie
 Demeulenaere Stern
 Eeckhout Hilde
 Gennez Caroline
 Guns Dominique
 Heeren Veerle
 Helsen Kathleen
 Hermans Margriet
 Hoebeke Anne Marie
 Hostekint Michèle
 Jans Vera
 Janssens Patrick
 Koninckx Flor
 Lachaert Patrick
 Laurys Jan
 Lauwers Herman
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Martens Bart
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Peeters Frans
 Peumans Jan
 Philtjens Hugo
 Poleyn Sabine
 Roegiers Jan
 Rombouts Tinne
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan

Voorzitter

Schauvliege Joke
 Schouppe Etienne
 Schueremans Herman
 Somers Bart
 Stevaert Steve
 Stevens Helga
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van den Heuvel Koen
 Van der Borgh Vera
 Van Dijck Kris
 Van Kerrebroeck Monica
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Vanderpoorten Marleen
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Verstreken Johan
 Voorhamme Robert
 Wille Paul

NEEN hebben geantwoord:

Daems Rudi
 Dua Vera
 Glorieux Eloi
 Stassen Jos
 Tavernier Jef
 Vogels Mieke

Zich ONTHOUDEN hebben:

Boutsen Thieu
 Bruyninckx Agnes
 De Reuse Herman
 De Wever Bart
 Deckmyn Johan
 Dehaene Tom
 Demesmaeker Mark
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Huybrechts Pieter
 Marginet Werner
 Martens Katleen
 Morel Marie-Rose
 Penris Jan
 Sintobin Stefaan
 Strackx Felix
 Tack Erik
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen

Van Dijck Wim
 Van Eyken Christian
 Van Gaever Freddy
 Van Hauthem Joris
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Van Steenberge Gerda
 Verougstraete Christian
 Verreycken Rob
 Verstrepen Jurgen
 Vissers Linda
 Vrancken John

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Mieke Vogels tot besluit van de op 22 februari 2005 door de dames Mieke Vogels en Patricia Ceysens in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het vervangen van de wachtlijsten voor personen met een handicap door een centrale registratie van zorgvragen – 209 (2004-2005) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van mevrouw Vogels tot besluit van de op 22 februari 2005 door de dames Vogels en Ceysens in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het vervangen van de wachtlijsten voor personen met een handicap door een centrale registratie van zorgvragen.

Op deze met redenen omklede motie is er een amendement dat luidt als volgt:

Amendement Nr. 1

voorgesteld door de heer Bart Caron, mevrouw Patricia Ceysens, de heer Tom Dehaene en de dames Caroline Gennez en Mieke Vogels

In het vierde streepje de volgende wijzigingen aanbrengen:

Voorzitter

A. 3° vervangen door wat volgt:

“3° in de toekomst ook de gegevens van het aantal wachtenden op een persoonsgebonden assis-tentiebudget te verwerken;”.

B. een 3°bis invoegen, dat luidt als volgt:

“3°bis de noden van de zorgbehoevende met de hoogste urgentiecode prioritair te behandelen;”.

C. 4° vervangen door wat volgt:

“4° op basis van deze nieuwe gegevens met inbegrip van de gegevens over het PAB, een nieuwe, realistische meerjarenplanning op te maken om nog deze legislatuur de wachtlijsten in de gehandicaptenzorg weg te werken. Hierbij moet rekening worden gehouden bij de opmaak van de meerjarenbegroting en moet aandacht worden besteed aan de broodnodige zorgvernieuwing”.

Dit amendement is ingetrokken.

Op deze met redenen omklede motie is er eveneens een amendement van de heer Caron, mevrouw Ceysens, de heer Dehaene en de dames Roex, Vogels en Stevens, dat luidt als volgt:

Amendement Nr. 2

voorgesteld door de heer Bart Caron, mevrouw Patricia Ceysens, de heer Tom Dehaene en de dames Elke Roex, Mieke Vogels en Helga Stevens

In het vierde streepje de volgende wijzigingen aanbrengen:

A. 3° vervangen door wat volgt:

“3° in de toekomst ook de gegevens van het aantal wachtenden op een persoonsgebonden assis-tentiebudget te verwerken;”.

B. een 3°bis invoegen, dat luidt als volgt:

“3°bis de noden van de zorgbehoevende met de hoogste urgentiecode prioritair te beantwoorden;”.

C. 4° vervangen door wat volgt:

“4° op basis van deze nieuwe gegevens met inbegrip van de gegevens over het PAB, een nieuwe, realistische meerjarenplanning op te maken om nog deze legislatuur de wachtlijsten in de gehandicaptenzorg weg te werken, hierbij aandacht te besteden aan de broodnodige zorgvernieuwing en hiermee uitdrukkelijk rekening te houden bij de opmaak van de meerjarenbegroting en de begrotingscontrole.”.

We spreken ons eerst uit over het amendement.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat:

108 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
103 leden hebben ja geantwoord;
5 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord:

Arckens Erik
Boutsen Thieu
Bril Louis
Brouns Hubert
Bruyninckx Agnes
Callens Karlos
Caluwé Ludwig
Caron Bart
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Crevits Hilde
Daems Rudi
De Batselier Norbert
De Loor Kurt
De Meulemeester Marnic
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Annick
De Wachter Else
Decaluwe Carl
Deckmyn Johan
Dedecker Jean-Marie
Demeulenaere Stern
Dewinter Filip

Voorzitter

Dillen Marijke
 Dua Vera
 Eeckhout Hilde
 Gatz Sven
 Gennez Caroline
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Heeren Veerle
 Helsen Kathleen
 Hermans Margriet
 Hoebeke Anne Marie
 Hostekint Michèle
 Huybrechts Pieter
 Jans Vera
 Janssens Patrick
 Koninckx Flor
 Lachaert Patrick
 Laurys Jan
 Lauwers Herman
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Marginet Werner
 Martens Bart
 Martens Katleen
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Moens Monique
 Morel Marie-Rose
 Peeters Frans
 Penris Jan
 Peumans Jan
 Philtjens Hugo
 Poleyn Sabine
 Roegiers Jan
 Roex Elke
 Rombouts Tinne
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Schauvliege Joke
 Schouppe Etienne
 Schueremans Herman
 Sintobin Stefaan
 Somers Bart
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Stevens Helga
 Strackx Felix
 Tack Erik
 Tavernier Jef

Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van den Eynde Marleen
 Van den Heuvel Koen
 Van der Borght Vera
 Van Dijck Kris
 Van Dijck Wim
 Van Eyken Christian
 Van Gaever Freddy
 Van Hauthem Joris
 Van Kerrebroeck Monica
 Van Linter Greet
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Steenberge Gerda
 Vanderpoorten Marleen
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verreycken Rob
 Verstreken Johan
 Verstrepen Jurgen
 Vissers Linda
 Vogels Mieke
 Voorhamme Robert
 Vrancken John
 Wille Paul

Zich ONTHOUDEN hebben:

De Wever Bart
 Dehaene Tom
 Demesmaecker Mark
 Van den Brande Luc
 Van Rompuy Eric

Dit amendement is aangenomen.

We spreken ons vervolgens uit over de aldus
 geamendeerde motie.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat:

108 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
 103 leden hebben ja geantwoord;
 5 leden hebben zich onthouden.

Voorzitter

JA hebben geantwoord:

Arckens Erik
 Boutsen Thieu
 Bril Louis
 Brouns Hubert
 Bruyninckx Agnes
 Callens Karlos
 Caluwé Ludwig
 Caron Bart
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Crevits Hilde
 Daems Rudi
 De Batselier Norbert
 De Loor Kurt
 De Meulemeester Marnic
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Ridder Annick
 De Wachter Else
 Decaluwe Carl
 Deckmyn Johan
 Dedecker Jean-Marie
 Demeulenaere Stern
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Dua Vera
 Eeckhout Hilde
 Gatz Sven
 Gennez Caroline
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Heeren Veerle
 Helsen Kathleen
 Hermans Margriet
 Hoebeke Anne Marie
 Hostekint Michèle
 Huybrechts Pieter
 Jans Vera
 Janssens Patrick
 Koninckx Flor
 Lachaert Patrick
 Laurys Jan
 Lauwers Herman
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Marginet Werner
 Martens Bart

Martens Katleen
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Moens Monique
 Morel Marie-Rose
 Peeters Frans
 Penris Jan
 Peumans Jan
 Philtjens Hugo
 Poleyn Sabine
 Roegiers Jan
 Roex Elke
 Rombouts Tinne
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Schauvliege Joke
 Schouppe Etienne
 Schueremans Herman
 Sintobin Stefaan
 Somers Bart
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Stevens Helga
 Strackx Felix
 Tack Erik
 Tavernier Jef
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van den Eynde Marleen
 Van den Heuvel Koen
 Van der Borcht Vera
 Van Dijck Kris
 Van Dijck Wim
 Van Eyken Christian
 Van Gaever Freddy
 Van Hauthem Joris
 Van Kerrebroeck Monica
 Van Linter Greet
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Steenberge Gerda
 Vanderpoorten Marleen
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verreycken Rob
 Verstreken Johan
 Verstrepen Jurgen
 Vissers Linda
 Vogels Mieke
 Voorhamme Robert

Voorzitter

Vrancken John
Wille Paul

Zich ONTHOUDEN hebben:

De Wever Bart
Dehaene Tom
Demesmaeker Mark
Van den Brande Luc
Van Rompuy Eric

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de dames Marijke Dillen, Gerda Van Steenberge en Greet Van Linter en de heren Felix Strackx en Eric Tack tot besluit van de op 22 februari 2005 door de dames Mieke Vogels en Patricia Ceysens in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het vervangen van de wachtlijsten voor personen met een handicap door een centrale registratie van zorgvragen – 213 (2004-2005) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de dames Dillen, Van Steenberge en Van Linter en de heren Strackx en Tack tot besluit van de op 22 februari 2005 door de dames Vogels en Ceysens in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het vervangen van de wachtlijsten voor personen met een handicap door een centrale registratie van zorgvragen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat:

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
28 leden hebben ja geantwoord;
78 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord:

Arckens Erik
Boutsen Thieu
Bruyninckx Agnes
De Reuse Herman
Deckmyn Johan
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Huybrechts Pieter
Marginet Werner
Martens Katleen
Moens Monique
Morel Marie-Rose
Penris Jan
Sintobin Stefaan
Strackx Felix
Tack Erik
Van den Eynde Marleen
Van Dijck Wim
Van Gaever Freddy
Van Hauthem Joris
Van Linter Greet
Van Overmeire Karim
Van Steenberge Gerda
Verougstraete Christian
Verreycken Rob
Verstrepen Jurgen
Vissers Linda
Vrancken John
NEEN hebben geantwoord:

Bril Louis
Brouns Hubert
Callens Karlos
Caluwé Ludwig
Caron Bart
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Crevits Hilde
Daems Rudi
De Batselier Norbert
De Loor Kurt
De Meulemeester Marnic
De Meyer Jos
De Ridder Annick
De Wachter Else
De Wever Bart

Voorzitter

Decaluwe Carl
 Dedecker Jean-Marie
 Dehaene Tom
 Demesmaeker Mark

Demeulenaere Stern
 Dua Vera
 Eeckhout Hilde
 Gatz Sven
 Gennez Caroline
 Glorieux Eloi
 Helsen Kathleen
 Hermans Margriet
 Hoebeke Anne Marie
 Hostekint Michèle
 Jans Vera
 Janssens Patrick
 Koninckx Flor
 Lachaert Patrick
 Laurys Jan
 Lauwers Herman
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Martens Bart
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Peeters Frans
 Peumans Jan
 Philtjens Hugo
 Poleyn Sabine
 Roegiers Jan
 Roex Elke
 Rombouts Tinne
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Schauvliege Joke
 Schouppe Etienne
 Schueremans Herman
 Somers Bart
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Stevens Helga
 Tavernier Jef
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van den Heuvel Koen
 Van der Borgh Vera
 Van Dijck Kris

Van Eyken Christian
 Van Kerrebroeck Monica
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwkerke André
 Van Rompuy Eric
 Vanderpoorten Marleen
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Verstreken Johan
 Vogels Mieke
 Voorhamme Robert
 Wille Paul

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Jan Penris, Werner Marginet, Jurgen Verstrepen, Erik Arckens en Johan Deckmyn tot besluit van de op 24 februari 2005 door de heer Jan Penris in commissie gehouden interpellatie tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de onduidelijkheid betreffende de bijdrage van de Vlaamse Gemeenschap aan grote cultuurprojecten, in het bijzonder met betrekking tot het ‘Museum aan de Stroom’-project in Antwerpen
 – 217 (2004-2005) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Penris, Marginet, Verstrepen, Arckens en Deckmyn tot besluit van de op 24 februari 2005 door de heer Penris in commissie gehouden interpellatie tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de onduidelijkheid betreffende de bijdrage van de Vlaamse Gemeenschap aan grote cultuurprojecten, in het bijzonder met betrekking tot het ‘Museum aan de Stroom’-project in Antwerpen.

De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, een aantal weken geleden raakte bekend dat de cultuurbegroting niet bij machte is om alle interessante cultuurinfrastructuurwerken waarop

Penris

Vlaanderen recht heeft te financieren, te onderhouden of opnieuw aan te leggen. Ik noem er een aantal: de Bijloke-site in Gent, het operagebouw en de Singel in Antwerpen, het deportatiemuseum in Mechelen en het Museum voor Schone Kunsten in Antwerpen. Er is zeker niet genoeg geld voor het MAS in Antwerpen en het Muziekforum in Gent.

We hebben de minister daarover geïnterpelleerd en hij is onze analyse bijgetreden. Hij stelde inderdaad vast dat er geen geld voorhanden was op zijn meerjarenbegroting om alles te financieren wat gefinancierd zou moeten worden.

We hebben ons niet uitgesproken voor of tegen het ene of het andere project. Alle ingediende projecten waarvoor deze regering toezeggingen heeft gedaan, hebben hun waarde en komen voor financiering in aanmerking. De zaken zijn zoals ze zijn. Als de minister alleen nog maar zou willen onderhouden wat behoort tot zijn eigen patrimonium en daarbovenop nog eens een muziekforum en een museum aan de Schelde moet realiseren, dan heeft hij 55 miljoen euro te weinig op zijn meerjarenbegroting.

Ik zal niet in de val trappen die de cafébaas, de heer Mortier, probeerde uit te zetten door de steden Antwerpen en Gent wat de cultuurinfrastructuurwerken betreft, tegen elkaar uit te spelen. Wij blijven vinden dat zowel Antwerpen als Gent, als het even kan, recht hebben op hun eigen prestige-projecten.

Maar de minister heeft dat geld niet. Hij gaat half april aan de regering om bijkomende centen vragen. Hij weet niet of hij dat geld zal krijgen. Onze met redenen omklede motie strekt er enerzijds toe om de regering ertoe aan te zetten om de minister die bijkomende middelen alsnog toch te bezorgen. Anderzijds volgen we de minister in zijn redenering dat, als er bijkomende middelen voorhanden zouden zijn, er bij voorrang geïnvesteerd zou worden in het project dat op dit moment het meest in staat van gewijsde is, om het zo te zeggen, namelijk het Museum aan de Stroom in Antwerpen.

Ik kijk met betrekking tot het stemgedrag uiteraard in het bijzonder uit naar die mensen die beweren het dossier Museum aan de Stroom mee te trekken, de mensen die daarover in de pers veel poeha verkopen en die de lokale gemeenschap mobiliseren.

Ze krijgen nu de kans om een motie te ondersteunen die volledig aan hun wensen tegemoet komt. Wij blijven wat dat betreft in blijde verwachting. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Het Vlaams Belang wil de KVS in Brussel, het Toneelhuis in Antwerpen, het Publiektheater in Gent en nOna in Mechelen op droog zaad zetten. Het Vlaams Belang is een gevaar geworden voor het cultuurbeleid in Vlaanderen. Daarom keur ik geen enkele motie van hen goed.

De voorzitter: Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd? *(Ja)*

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat:

107 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
28 leden hebben ja geantwoord;
79 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord:

Arckens Erik
Boutsen Thieu
Bruyninckx Agnes
De Reuse Herman
Deckmyn Johan
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Huybrechts Pieter
Marginet Werner
Martens Katleen
Moens Monique
Morel Marie-Rose
Penris Jan
Sintobin Stefaan
Strackx Felix
Tack Erik
Van den Eynde Marleen
Van Dijck Wim
Van Gaever Freddy
Van Hauthem Joris
Van Linter Greet
Van Overmeire Karim
Van Steenberge Gerda
Verougstraete Christian

Voorzitter

Verreycken Rob
Verstrepen Jurgen
Vissers Linda
Vrancken John

NEEN hebben geantwoord:

Bril Louis
Brouns Hubert
Callens Karlos
Caluwé Ludwig
Caron Bart
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Crevits Hilde
Daems Rudi
De Batselier Norbert
De Loor Kurt
De Meulemeester Marnic
De Meyer Jos
De Ridder Annick
De Wachter Else
Decaluwe Carl
Dedecker Jean-Marie
Dehaene Tom
Demesmaeker Mark
Demeulenaere Stern
Dua Vera
Eeckhout Hilde
Gatz Sven
Gennez Caroline
Glorieux Eloi
Guns Dominique
Heeren Veerle
Helsen Kathleen
Hermans Margriet
Hoebeke Anne Marie
Hostekint Michèle
Jans Vera
Janssens Patrick
Koninckx Flor
Lachaert Patrick
Laurys Jan
Lauwers Herman
Logist Marcel
Loones Jan
Maes Jacky
Mahassine Chokri
Martens Bart
Martens Luc
Matthijs Erik

Merckx-Van Goey Trees
Peeters Frans
Peumans Jan
Philtjens Hugo
Poleyn Sabine
Roegiers Jan
Roex Elke
Rombouts Tinne
Sannen Ludo
Sauwens Johan
Schauvliege Joke
Schouppe Etienne
Schueremans Herman
Somers Bart
Stassen Jos
Stevaert Steve
Stevens Helga
Tavernier Jef
Van Baelen Gilbert
van den Abeelen Marc
Van den Heuvel Koen
Van der Borght Vera
Van Dijck Kris
Van Eyken Christian
Van Kerrebroeck Monica
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Rompuy Eric
Vanderpoorten Marleen
Verfaillie Jan
Vermeiren Francis
Verstreken Johan
Vogels Mieke
Voorhamme Robert
Wille Paul
Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Jurgen Verstrepen, Werner Marginet, Stefaan Sintobin en Erik Arckens tot besluit van de op 24 februari 2005 door de heer Jurgen Verstrepen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de oproep van de minister om politici te weren uit amusementsprogramma's op televisie – 219 (2004-2005) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Verstrepen, Marginet, Sintobin en Arckens tot besluit van de op 24 februari 2005 door de heer Verstrepen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de oproep van de minister om politici te weren uit amusementsprogramma's op televisie.

De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, als afsluiter geef ik u een entertainmentverhaal. De met redenen omklede motie die voorligt, heeft goede bedoelingen voor u allemaal.

Ik heb goed geluisterd naar de entertainende stelling: in welk soort televisieprogramma's mogen wij nu opdraven en in welke niet? Maakt een politicus zich belachelijk door de hoelahoep te dansen en een vat bier leeg te drinken in een studentencafé om enkele seconden of minuten te verschijnen op dat nationale scherm? Ik vermoed dat sommige mensen in dit parlement wel heel ver zouden gaan om in De Laatste Show of De Studio van Jim te komen, of om eens samen met Piet Huysentruyt te kokkerellen.

Waar gaat het eigenlijk allemaal om? Het gaat om tv-aandachtnijd. Niet iedereen wordt gevraagd. Percentueel gezien is er zelfs een groot onevenwicht tussen de politieke kleuren die plezant mogen doen op tv, van De Laatste Show over Confidenties in Toscane tot Aan Tafel en De Nationale Test. Ik heb hier de cijfers voor programma's niet gemaakt door de nieuwsdiensten: 37 percent voor sp.a, 24 percent voor CD&V, 21 percent voor de VLD, 18 percent voor Groen! en N-VA helaas slechts 1 keer.

Het Vlaams Belang haalde nul keer het scherm. Ik weet dat jullie dat goed vinden, maar wij staan niet te trappelen.

U weet dat ik een sociaalvoelend mens ben en graag een helpende hand uitsteek. Ik wil graag de ergernis bij sommige collega's wegnemen over de vraag 'waarom hij wel en ik niet'. Laten we het eens vragen aan de openbare omroep zelf om dure gedragstherapieën te vermijden. Mijn vraag in deze motie is eenvoudig, en voorkomt dat jullie in de toekomst op tafel moeten springen en een nummer van K3 moeten playbacken om in de aandacht te komen. We vragen het gewoon vriendelijk aan de omroepen, volledig in de lijn trouwens van de mediastrategie in het regeerakkoord om gewoon wat meer brede objectieve onafhankelijke politieke actualiteits- en discussieprogramma's te maken. Naast wat meer cultuur vond ik dat dit toch moest kunnen.

We doen het zoals in onze buurlanden: we laten iedereen evenredig aan bod komen, we bemoeien ons niet met de inhoud. De weergave op televisie is een doorslagje van onze democratie. Daar kan niemand tegen zijn. Vergelijk het met een Vlaamse artiest: iemand die waanzinnig goede cd's maakt, maar niet wordt gedraaid op de radio, daar weten we niets over.

Elke politicus verdient aandacht op een evenwichtige manier, zonder dwingende maatregelen, vaste quota of overdreven 'regularitis'. Je moet er zelf voor zorgen dat je iets 'politieks' kunt zingen, de programmamakers maken die splitsing wel vanzelf. Ik wil deze motie verdedigen, niet voor mezelf, maar voor u allen en voor de democratie. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
29 leden hebben ja geantwoord;
74 leden hebben neen geantwoord;
1 lid heeft zich onthouden.

JA hebben geantwoord:

Arckens Erik

Voorzitter

Boutsen Thieu
 Bruyninckx Agnes
 De Reuse Herman
 Deckmyn Johan
 Dedecker Jean-Marie
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Huybrechts Pieter
 Marginet Werner
 Martens Katleen
 Moens Monique
 Morel Marie-Rose
 Penris Jan
 Sintobin Stefaan
 Strackx Felix
 Tack Erik
 Van den Eynde Marleen
 Van Dijck Wim
 Van Gaever Freddy
 Van Hauthem Joris
 Van Linter Greet
 Van Overmeire Karim
 Van Steenberge Gerda
 Verougstraete Christian
 Verreycken Rob
 Verstrepen Jurgen
 Vissers Linda
 Vrancken John

NEEN hebben geantwoord:

Bril Louis
 Brouns Hubert
 Callens Karlos
 Caluwé Ludwig
 Caron Bart
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Crevits Hilde
 Daems Rudi
 De Batselier Norbert
 De Loor Kurt
 De Meulemeester Marnic
 De Meyer Jos
 De Ridder Annick
 De Wachter Else
 Decaluwe Carl
 Dehaene Tom
 Demeulenaere Stern
 Dua Vera
 Eeckhout Hilde

Gatz Sven
 Gennez Caroline
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Heeren Veerle
 Helsen Kathleen
 Hoebeke Anne Marie
 Hostekint Michèle
 Jans Vera
 Janssens Patrick
 Koninckx Flor
 Lachaert Patrick
 Laurys Jan
 Lauwers Herman
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Martens Bart
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Peeters Frans
 Peumans Jan
 Philtjens Hugo
 Poleyn Sabine
 Roegiers Jan
 Roex Elke
 Rombouts Tinne
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Schauvliege Joke
 Schouppe Etienne
 Schueremans Herman
 Somers Bart
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Stevens Helga
 Tavernier Jef
 Van Baelen Gilbert
 Van den Heuvel Koen
 Van der Borght Vera
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Kerrebroeck Monica
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Rompuy Eric
 Vanderpoorten Marleen
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Verstreken Johan
 Vogels Mieke

Voorzitter

Voorhamme Robert
Wille Paul

Zich ONTHOUDEN heeft:

Hermans Margriet

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen opnieuw bijeen op woensdag 16 maart 2005 om 10 uur en 14.30 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 19.42 uur.*
